
מועצה מקומית אלפי מנשה

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 37

מיום ד', כ' באב תשפ"א, 28.07.2021

משתתפים:

ראש המועצה	שי רוזנצוויג
סגנית ומ"מ ראש המועצה	שירי זיידמן
סגנית ראש המועצה	שלומית ארצי
חבר מועצה	אייל רוזנפלד
חברת מועצה	רחל שטיינר
חברת מועצה	אורית שגיא
חבר מועצה	אלי כהן
חבר מועצה	משה אופיר
חברת מועצה	דליה נחום-לוי

נוכחים:

מנכ"לית המועצה	אודליה גוטל
גזבר המועצה	אילן דולב
יועצת משפטית	עו"ד גיתית שרמן
מבקרת המועצה וממונה על תלונות הציבור.	חני בריקמן

ישיבת מועצה מן המניין מס' 37 – 28.07.21
--

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ישיבות מועצה מס' 35 + 36.
2. שאילתות:
 - 2.1 משה אופיר: חוקי עזר.
 - 2.2 משה אופיר: חיוב אגרת סלילת כבישים.
- * אישור יציאה לנוהל התמחרות עבור שיפוץ שירותים בבי"ס חצב בנוהל פטור ממכרז (התווסף לסדר היום).
3. הצעות לסדר:
 - 3.1 משה אופיר: ועדה לחידוש/טיפול בחזות המרכז המסחרי.
 - 3.2 משה אופיר: כביש 55 מצומת מוזס ועד כביש 444.
 - 3.3 אורית שגיא: הפסקת עבודתה של מהנדסת המועצה גיתית לסר.
 - 3.4 משה אופיר: חוות דעת משפטית לחברי האופוזיציה על פי סעיף 66כא2 לתקנון המועצות המקומיות יו"ש.
4. אישור פרוטוקול ועדת הנצחה – בקשת משפחת הבר להנצחת בנם.
5. פתיחת תב"ר מס' 537 סימוני כבישים ומדרכות.
6. אישור עיסוק נוסף למבקרת המועצה.
7. אישור העסקת מהנדסת מועצה ותנאי העסקתה.
8. מחשוב מוסדות חינוך.
9. שב"חים על כביש המשתלות.
10. עדכוני ראש המועצה.

שי רוזנצוויג: ערב טוב לכולם. אנחנו שמחים לפתוח את ישיבת המועצה מן המניין מס' 37. נמצאים איתנו עו"ד שירי זיידמן – סגנית ומ"מ ראש המועצה; עו"ד שלומית ארצי – סגנית ראש המועצה; אייל רוזנפלד; רחל שטיינר; אורית שגיא; אלי כהן; משה אופיר ודליה נחום לוי. כמו כן אודליה – מנכ"לית המועצה; עו"ד גיתית שרמן – היועצת המשפטית; וחני בריקמן – מבקרת המועצה וממונה על תלונות הציבור. אילן פה? אילן פה.

1. אישור פרוטוקול ישיבות מועצה מס' 35 + 36.

שי רוזנצוויג: אנחנו נתחיל בנושא הראשון על סדר היום. אישור פרוטוקול ישיבות מועצה מיוחדת 35 + 36.

משה אופיר: סעיף 53 בתקנון, בבצ"ע בדבר ניהול מועצות מקומיות יהודה ושומרון 892, תמש"א – 1981, אומר כדלקמן, סעיף 53: "יו"ר הישיבה או מזכיר", היום זה מנכ"ל, לא משנה, "או מי שהוא הסמיק, יאשרו את הפרוטוקול בחתימת ידם. העתק ממנו יימסר לכל אחד מחברי המועצה לא יאוחר מ-48 שעות לפני מועד הישיבה מן המניין הקרובה, זולת אם נמנע הדבר בגלל סיבות שליו"ר הישיבה או למזכיר המועצה לא היתה שליטה עליהם. במקרה זה יימסר הפרוטוקול במועד המוקדם האפשרי". הפרוטוקול לא נמסר 48 שעות לפני הישיבה.

אודליה גוטל: הפרוטוקול נמסר 47 שעות ו10 דקות לפני הישיבה. ... אתה צודק.

משה אופיר: גברתי המכובדת, כשאני מדבר לא להפסיק אותי. אני הגבתי למה שאמרת.

אודליה גוטל: את יכולה להגיד הכל מה שאת רוצה אחרי זה.

משה אופיר: הפרוטוקול לא נמסר 48 שעות לפני הישיבה. לכן אני פניתי ליועצת המשפטית ושאלתי אותה איך אפשר להגיש תיקונים כאשר הפרוטוקול לא נמסר בזמן.

והיא ענתה לי -

עו"ד גיתית שרמן: לא, זה לא מה ששאלת. תדייק. שאלת 'עד מתי

אפשר להגיש תיקונים?' לא כתבת אם אפשר -

משה אופיר: אוקיי, את צודקת. אני לא רוצה להאריך, אבל אני גם

אגיע -

שי רוזנצוויג: מתי שאלת אותה?

משה אופיר: שאלתי עד מתי אפשר -

שי רוזנצוויג: לא, מתי שאלת אותה את השאלה?

משה אופיר: היום בבוקר.

שי רוזנצוויג: ומתי היא ענתה לך?

משה אופיר: היא ענתה לי מיד. ענתה לי בבוקר. אין לי בעיה עם

זה. ענתה לי המנכ"לית שאפשר להגיש את

התיקונים עד למועד תחילת הישיבה. דרך אגב,

בסוגריים אני רוצה להגיד שבעבר, כשלא הגשתי את

זה, תמיד אמרו לי 'אדוני, התיקונים שלך לא הוגשה

48 שעות לפני הזמן'.

אודליה גוטל: מי אמר לך את זה? לא בתקופתנו.

משה אופיר: סליחה, לא להפריע לי.

אודליה גוטל: לא בתקופתנו.

משה אופיר: סליחה, זה לא דו שיח בינינו. אני מדבר לפרוטוקול.

שי רוזנצוויג: תני לו שיסיים. הוא מדבר לפרוטוקול. דבר.

נאמר לי שהתיקונים שלי לא יכולים להתקבל מכיוון

שלא הוגשו 48. ואני תמיד טענתי שאפשר להגיש עד

מועד פתיחת הישיבה. ואני שמחתי לשמוע שתומכים

בעניין הזה. אוקיי? עכשיו, מעבר לזה, אחרי זה

שאלתי מה היו הסיבות המיוחדות שבגינן לא קיבלנו

את הפרוטוקול בזמן. ולשאלה הזאת לא קיבלתי

תשובה. האם אני צודק? לא קיבלתי תשובה, לא

מהיועצת המשפטית ולא מהמנכ"לית, שאותה

כיתבתי. ודאי לא מחברי המועצה, שזה לא התפקיד

שלהם לענות תשובה.

אי לכך, וכיוון שלא נמסרה לי סיבה מדוע, סיבה שלא

היתה שליטה, ולאור העובדה שאני בטוח שכולם

קראו את הפרוטוקול, ויש להם הערות שם, יש שם

טעויות מאוד חמורות ואני רוצה גם להגיד, דרך אגב, כדאי שמישהו מוסמך במועצה יקרא את הפרוטוקול לפני שהוא משחרר אותו אלינו, כי אני מצאתי שעם טעויות.

עכשיו, לאור העובדה שלא קיבלתי תשובה, הנחתי שלא היו סיבות טובות לכן לא נתנו לי תשובה. אי לכך, ולאור העובדה שיש לי הערות לפרוטוקול הישיבה השנייה, שמן המניין, לא שלא מן המניין, אז אני מבקש לדחות את אישור הפרוטוקול הזה לישיבה הבאה, לפי החוק. אלא אם כן, היו אומרים לי בזמן המתאים שהפרוטוקול לא הגיע, שלא בשליטה שלכם. הייתי מתחשב בזה. אבל זה לא הדבר. זה לא הדבר. ולא הודיעו לי, ולכן אני חושב שאין מקום לדון באישור פרוטוקול היום.

תגובת המנכ"לית.

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

ככה. אז קודם כל זה באמת לא עבר 48 שעות. הועבר 47 שעות ו-10 דקות ואני מתנצלת על כך. הפרוטוקול נשלח 24 שעות קודם לכן ולא עבר. כבר קרו מקרים מעולם. לא בכוונת זדון ולא בשום דבר. אני לא הייתי במועצה בשביל לשלוח שוב, ולמחרת, מרגע שסיימתי את העיסוקים שלי בחוץ, הגעתי למשרד ושלחתי שוב. ואם ה-50 דקות האלה עושים את ההבדל לכאן או לכאן, זה כבר אנחנו, זה שלך. עכשיו, לעניין כן היו צריכים להודיע לך או לא היו צריכים להודיע לך בתקנון, לא כתוב בשום מצע,

אני לא מבין מה את אומרת.

משה אופיר:

אודליה גוטל:

בתקנון לא רשום שצריך להגיד לך אם היתה סיבה או לא היתה סיבה ללמה הפרוטוקול הועבר או לא הועבר. אתה כתבת כבר היום בבוקר שיש לך הערות. למה לא העברת אותן?

כי אני חשבתי שאני לא -

משה אופיר:

אודליה גוטל:

התקנון אומר שאתה צריך להעביר אותם עד לכניסת הישיבה.

שאני לא צריך להעביר הערות לפרוטוקול שלא

משה אופיר:

קיבלתי אותו בזמן. ולא קיבלתי שום הודעה לגבי סיבות. זה הכל.

אתה לא צריך לקבל הודעה לגבי הסיבות, אבל. זו סתם פרובוקציה.

האם אפשר לאשר פרוטוקולים 35 ו-36? אני אומר שזה לא חוקי. זה לא חוקי.

אני רוצה רגע להגיד משהו לפני.

סליחה, אני רוצה להגיד לך.

רגע, אבל היא התחילה לדבר.

אה, סליחה, סליחה.

משה, אתה מפריע לי לנהל את הישיבה.

אני חושבת שבנסיבות אולי רגילות או אחרות, לא יודעת איך הייתי מגדירה אותן, הייתי אולי חושבת גם שזה מה שנקרא ניג'וס לא לעניין על 50 דקות.

זה לא 50 דקות. זה שעה וחצי, דרך אגב. אם כבר.

לא משנה. שעה, שעתיים. אבל אני רוצה לקחת את זה דווקא לכיוון השני. אנחנו כולנו פה חברי מועצה שכל אחד יש לו את העיסוקים שלו ואת העבודות שלו. ולא תמיד אנחנו זמינים מהרגע להרגע לענייני המועצה. ואם רוצים איזושהי התייחסות שלנו למשהו, אפילו לקרוא פרוטוקול ולאשר אותו, מן הראוי, לדעתי, לא רק לעמוד בחוק, אלא אפילו מעבר לזה, ולשלוח אותו כמה שיותר מוקדם, כדי שנוכל להתייחס לזה ברצינות. זה דבר אחד.

דבר שני, הקטנוניות באה משני הכיוונים. זאת אומרת אם אנחנו מעלים נושא לסדר ובאופן קטנוני מצביעים נגד כדי להוריד אותו, וגם משוויצים בזה אפילו, או עוד הרבה דברים אחרים שאני אפילו לא רוצה להיכנס אליהם כרגע, אז אל תתפלאו שאחר כך מתקטננים איתכם על שעה וחצי של איחור. אין מה לעשות. זה יחס גורר יחס.

בסדר, לא קשור. זה בסדר. אם זה יחס גורר, רגע, אם זה לא ענייני וזה יחס גורר יחס,

אתה חושב, הכל פה לא ענייני.

אודליה גוטל:

דוברת:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

אורית שגיא:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

משה אופיר:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

די, די, די לנסות לחנך את כולם.	שירי זיידמן:
מי בעד לאשר את הפרוטוקולים, ירים ידו. שלומית, רחלי, אייל, שירי, שי.	שי רוזנצוויג:
לא, סליחה, אני לא מבין.	אלי כהן:
מי נגד?	שי רוזנצוויג:
זה לא חוקי. אני רוצה לשמוע את היועצת המשפטית, מה היא אומרת. האם זה חוקי לאשר פרוטוקול שלא ... בזמן. זה הכל.	משה אופיר:
אבל אתה מפריע לי בעת ההצבעה.	שי רוזנצוויג:
לא, אבל לפני. למה ההצבעה - היועצת המשפטית ענתה.	משה אופיר:
היא לא ענתה. מותר להעלות את זה, למרות שזה לא הועבר בזמן?	שי רוזנצוויג:
מותר להעלות את זה ברגע שמזכירה פה מנכ"לית המועצה שהיו לה סיבות.	אורית שגיא:
איזה סיבות?	משה אופיר:
איזה סיבות היו לה?	משה אופיר:
היא הסבירה שהיא לא היתה במועצה.	עו"ד גיתית שרמן:
יש לי שאלה אחרת.	אורית שגיא:
יש סיבה שהיא היתה בחוץ?	משה אופיר:
את שאלת אותי משפטית.	עו"ד גיתית שרמן:
היא העבירה את ההזמנה לישיבה שבוע לפני הזמן, וכתבה שהפרוטוקולים יועברו למחרת. לא קיבלנו את זה לא למחרת, היא העבירה את ההזמנה לישיבה ביום רביעי. כתבה מפורשות, ויש את המייל, שהפרוטוקול יועבר למחרת. לא הועבר לא ביום חמישי אחרי זה, לא ביום שישי אחרי זה, לא ביום שבת אחרי זה, שאני לא מצפה שתעביר. ולא ביום ראשון אחרי זה.	משה אופיר:
תפסיק לדפוק על השולחן. אפשר להפסיק לדפוק על השולחן? תודה.	שירי זיידמן:
אפשר לאשר? משה, אתה מפריע לי.	שי רוזנצוויג:
... מה שאני רוצה.	משה אופיר:
אתה תעשה מה שאתה רוצה? אתה גם ככה עושה	שירי זיידמן:

- מה שאתה רוצה.
 אוקיי. תודה רבה.
 אז תהיה בשקט קצת. שום דבר לא יקרה אם תהיה
 בשקט.
 אז אני רוצה להבין. עצם העובדה שהיא אומרת
 שהיא בחוץ ולא זה? זו סיבה? למה לא אמרו לי את
 זה. זה לא לעניין. מה זה? מהסיבה הזו -
 אני רוצה לעזור לך. שנייה, שנייה. משה, משה,
 הוא לא ראוי להתייחסות. לא ראוי להתייחסות.
 משה, אני קורא לך פעם שנייה. אתה מפריע לי לנהל
 את הישיבה. אני אאלץ לקחת הפסקה. אני רוצה
 להגיד שתי דברים. א', היא אמרה שהיא שלחה,
 שני.
 כן.
 שני דברים.
 בסדר גמור.
 או, תפקיד שרת החינוך, במקום שאשא ביטון.
 אורית.
 אוקיי, שני דברים. הדבר הראשון, המנכ"לית אמרה
 שהיא שלחה את זה שלושה ימים לפני. בגלל תקלה,
 למי היא שלחה?
 לכולם. בגלל תקלה זה לא נשלח. היא שמה לב,
 רגע, היא הסבירה. היא שמה לב ואז כשהיא חזרה
 מההשתלמות שהיא היתה בירושלים, אצה לכאן מהר
 ולחצה שוב על הסנד. שעה אחרי. מתנצלים על כך.
 ועם זאת, ואם זה קריטי, ואם יש לכולם,
 ...
 רגע, בסדר. זו הסיבה, אגב, ששולחים. בסדר? זו
 הסיבה.
 אני בטוח שכולם קראו את זה,
 אני קראתי וגם כחבר מועצה קראתי. אבל זו הסיבה
 ששולחים. אם לא היו טעויות לא היה צריך לשלוח,
 בסדר? זו הסיבה, אתה צודק. אם אתם מרגישים
 שאי אפשר לאשר את זה, אנחנו לא נשתמש בזכות

הרוב שלנו ונעביר את זה.	
... עניין משפטי.	משה אופיר:
לא, עניין משפטי זה החלטה של רוב.	עו"ד גיתית שרמן:
את 35, הישיבה הקצרה, אפשר לאשר?	שי רוזנצוויג:
הישיבה של העלאת הארנונה?	משה אופיר:
כן, המיוחדת.	שי רוזנצוויג:
זה אין בעיה.	משה אופיר:
אפשר. האם אפשר לאשר את פרוטוקול של ישיבה מס' 35? מי בעד? שלומית, רחל, שירי, אייל, דליה, ומשה. אלי ואורית, את ישיבה מס' -	שי רוזנצוויג:
אני רוצה להגיד -	משה אופיר:
רגע, אתה תיתן לי לסיים. אחרת ניאלץ לקחת הפסקה. ניאלץ להפסיק עד שתירגע. בסדר? חייב להקשיב לי. כשאני מדבר, לא קוטעים. את ישיבת מועצה מן המניין 36 נעביר לישיבה הבאה.	שי רוזנצוויג:
מאשרים ברוב קולות את פרוטוקול הישיבה שלא מן המניין מס' 35.	<u>החלטה:</u>
בעד: שי רוזנצוויג, שירי זיידמן, שלומית ארצי, אייל רוזנפלד, רחל שטיינר, דליה נחום לוי, משה אופיר.	
נגד: אלי כהן, אורית שגיא.	
הערה: אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין מס' 36 יועבר לישיבה הבאה.	

2. שאלות:

2.1 משה אופיר: חוקי עזר.

שאלות. משה אופיר, חוקי עזר, בבקשה. מנכ"לית.	שי רוזנצוויג:
איפה סדר היום? העברת לנו?	משה אופיר:
אלה השאלות שלך, תקרא את השאלתה, בן אדם.	שי רוזנצוויג:
יש שם. רגע, רגע. יש פה במרכז השולחן העתקים	אודליה גוטל:

לכולם.

חבר'ה, סיימנו להתרגש? קדימה. שאילתה.
 שאילתה מס' 1. על פי ביקורת מבקר המדינה בשנת
 2020, דוח ביקורת על השלטון המקומי, היבטים
 והתנהלות הרשויות המקומיות בשומרון. צירפתי את
 הקישור. כל אחד היה יכול לקרוא את הדוח. המועצה
 התחייבה לעדכן את חוקי העזר מיד לאחר גיוסה של
 היועצת המשפטית החדשה. כולל כל חוקי העזר
 בעלי משמעות כלכלית, כגון חוק עזר שירותי
 שמירה, חוק עזר מבני ציבור ועוד. העדכון אמור
 להתבצע כל חמש שנים, גם אם בחוק אין הגבלת
 זמן. אבקש לדעת מדוע חוקים בעלי השלכות
 כלכליות לא נכללים בעדכון החוקים שמבצעת
 המועצה כפי שנמסר לחברי המועצה בישיבה 34.
 זאת השאלה שלי.

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שאילתה. אני מענה ואחרי זה אני אאפשר לך שאלת
 הבהרה אחת. קביעתך כי המועצה אינה מעדכנת
 חוקי עזר כלכליים הינה שגויה. כידוע, בתחילת
 הקדנציה הגדרתי את עדכון חוקי העזר כאחד מאבני
 הדרך של תוכנית ההבראה וכפי שעודכנתם, פרויקט
 עדכון חוקי העזר נמצא לקראת סופו, לרבות הכנת
 טיוטת חוקי עזר תחשיבים כלכליים מעודכנים,
 בהתאם לנהלי משרד הפנים. ואלה יובאו לאישור
 המועצה בחודשים הקרובים, עם סיום הכנת כלל
 המסמכים הנדרשים.

שי רוזנצוויג:

השאלה שלי היא כדלקמן. בדוח מבקר המדינה רשום
 מפורשות, אני קורא ציטוט: "המועצה המקומית אלפי
 מנשה מסרה בתשובתה כי בתחילת שנת 2020
 החלה לבחון את נושא שירותי השמירה ותמחורם".
 לפני שנה וחצי. "וכי תפעל לפי מסקנות הבדיקה
 שיתקבלו בחודשים הקרובים". כאשר היה לנו כבר
 דיון בישיבה 34, עלה הנושא של עדכון חוקי העזר
 ואז אני שאלתי מפורשות, זה כתוב בפרוטוקול, מה
 עם החוקים בעלי המשמעות הכלכלית. ונאמר

משה אופיר:

שהחוקים האלה לא נמסרו לעדכון.	
עו"ד גיתית שרמן: לא, לא, זה כן. שמירה כן נמסר.	
משה אופיר: זה מה שנאמר וזה מה שכתוב בפרוטוקול.	
עו"ד גיתית שרמן: שמירה נמסר -	
משה אופיר: אני בטוח שכולם אישרו את הפרוטוקול מתוך ידיעה שזה מה שכתוב שם.	
שי רוזנצוויג: מה השאלה?	
משה אופיר: השאלה מה הסתירה פה. כי אתה אומר שכן עשו. בישיבה אמרו שלא עשו. מבקר המדינה אומר שצריכים לעשות. מה האמת פה בכל הסיפור?	
שי רוזנצוויג: השמירה כן נבחן ובעבודה.	
משה אופיר: משנת 20' זה בעבודה?	
עו"ד גיתית שרמן: בוודאי.	
שי רוזנצוויג: שמע, תוכנית ההבראה עודכנה מתי?	
משה אופיר: אז למה בישיבה 34 נאמר שזה לא?	
שי רוזנצוויג: זו כבר שאלה שנייה. אני לא אאפשר אותה. נתקדם.	

2.2 משה אופיר: חיוב אגרת סלילת כבישים.

שי רוזנצוויג: 2.2. שאלתה שנייה, בבקשה. להקריא לך את השאלתה שלך?	
משה אופיר: יש לי אותה פה. אני מסתכל פה בתשובה שלך.	
שי רוזנצוויג: אז קדימה.	
משה אופיר: רק שנייה. רק שנייה. תן לי לעשות מה שאני חושב. חיוב אגרת סלילת כבישים. איפה השאלתה המלאה?	
שי רוזנצוויג: תסתכל, יש אותה פה. משה, אתה יכול להקריא אותה מפה. פשוט תקריא.	
משה אופיר: לא, לא. יש את השאלתה המלאה שהפנית. השאלתה היא כדלקמן. מדוע המועצה מחייבת בניגוד לפסיקה, עבור אגרת סלילת כבישים גם אם הכביש נסלל לפני למעלה מ-20 שנה, כולל כבישים שנסללו ללא מעורבות המועצה? היום יש מצב	

שאנשים שעושים תוספות בנייה משלמים אגרה בגין סלילת כבישים כאשר הפסיקה, הלכת אל עמי, אני בטוח שאת מכירה את זה, מ-889/01, שאושרה לא מזמן, אומרת שאין לחייב בגין אגרת סלילה.

שי רוזנצוויג: תשובת ראש המועצה: בניגוד לטענתך, המועצה בראשותי מחייבת בהיטלי פיתוח בהתאם לחוקי העזר לדין ולפסיקה. אני מאפשר לך שאלת הבהרה.

משה אופיר: אוקיי. אז אני רוצה לבקש שאלת הבהרה. אני מבקש חוות דעת משפטית בעניין החוקיות -

שי רוזנצוויג: מה השאלה פה?

עו"ד גיתית שרמן: שאלה. מה השאלה?

שי רוזנצוויג: אתה רוצה להגיד 'האם אפשר'?

משה אופיר: האם הדבר חוקי? ואני מבקש חוות דעת משפטית.

עו"ד גיתית שרמן: אני אסביר.

משה אופיר: כי לפי כל הפסיקות שאני מכיר, ואני לא בתחום המשפט, אבל כל הפסיקות שאני מכיר נאמר מפורשות על ידי בתי המשפט שאין לחייב בגין העניין. אם אתם טוענים שמחייבים לפי החוק, נא להמציא לי את ההוכחות. זה הכל. בסדר? זה הכל.

עו"ד גיתית שרמן: קודם כל אני שמחה שהבהרת שאתה לא מתחום המשפט.

משה אופיר: אם יהיו לי הוכחות שמחייבים לפי -

שירי זיידמן: תן לה לדבר.

שי רוזנצוויג: תרבות דיון. המסר שלך ברור. אבל היא רוצה לענות לך. אז עכשיו אתה תקשיב.

עו"ד גיתית שרמן: אז ככה. הפסיקה מאוד ברורה, כולל פסיקה של העליון, כולל פסקי דין מאוחרים לאל עמי, שאל עמי הוא מאוד ישן. שברגע שרשות מקומית מחייבת בגין תוספת בנייה, אין כל רלוונטיות למועד התקנת התשתית.

משה אופיר: אני אבקש את התשובות האלה בכתב.

עו"ד גיתית שרמן: חוק העזר מדבר בעד עצמו, וזה בדיוק ההוראה -

משה אופיר: אני רוצה את התשובה -

שי רוזנצוויג: היא אמרה את זה. שאלת לפרוטוקול, ענתה לך

לפרוטוקול. אחר כך אתה יכול לבקש ממנה מה שאתה רוצה, לא קשור לענייננו. הצעות לסדר.

זה כן קשור לענייננו.

משה אופיר:

עו"ד גיתית שרמן: אני אמרתי את עמדתי המשפטית, והיא לא תשתנה בכתב.

שאלת אותה והיא ענתה לך.

שי רוזנצוויג:

אני רוצה את זה בכתב.

משה אופיר:

אבל זה עכשיו ... שלה.

שי רוזנצוויג:

זה יהיה כתוב.

אודליה גוטל:

עו"ד גיתית שרמן: אני לא מתכוונת לכתוב חוות דעת. זה יהיה -

חברים, אחרי שסיימנו להתרגש מהשאלות האלה, נמשיך. לפני הצעות לסדר יש פה עניין. אבקש את ריכוזכם, בבקשה.

שי רוזנצוויג:

*** אישור יציאה לנוהל התמחרות עבור שיפוץ שירותים בבי"ס חצב בנוהל פטור ממכרז (התוסף לסדר היום).**

טוב, יש לנו איזשהו אישו דחוף שאנחנו מבקשים להעלות לסדר. ערכנו מכרז לטובת שיפוץ השירותים בחצב. מדובר על חלק מתב"ר של 700,000 שקל, שהם בכלל השיפוצים בתוך בית הספר. היו שניים שהגישו למכרז. נבחר אחד הקבלנים. השני לא עבר את תנאי הסף. היום הודיע לנו הקבלן בכתב שהוא לא מעוניין לבצע את העבודה. מה שאומר שאם אני חוזרת עכשיו על הליך מכרז, ייקח לנו לפחות חודש, אם לא יותר, בשביל לבחור קבלן חדש ואנחנו לא נספיק לעשות את העבודות שאמורות להיות בחודש הקרוב, מן הסתם, עד תחילת שנת הלימודים. אנחנו מבקשים להעלות את זה. ועדת המכרזים התכנסה. אייל ושלומית. אלי אפשר לי לכנס אותה ללא נוכחותו, בגלל הדחיפות של העניין. ובעצם אנחנו מבקשים מהמועצה לאשר לנו לצאת לנוהל לבחירת ספק שיבצע את זה, במקום ללכת למכרז. וזה בשביל שנוכל להספיק לעשות את העבודות בזמן.

אודליה גוטל:

- שי רוזנצוויג:** צריך להצביע על זה?
- עו"ד גיתית שרמן:** צריך להסביר שני דברים. אחד, צריך להצביע על לאפשר להעלות את הנושא הזה על סדר היום, בשל הדחיפות של הדבר. על מנת שנוכל להתחיל לבצע את נוהל ההתמחרות ולבחור קבלן שיוכל לבצע את העבודות עד סוף אוגוסט. אז צריך להצביע על להעלות את זה על סדר היום וזה צריך להיות אחד. אם יש מישהו שמתנגד להעלאה, אז אנחנו ניאלץ לזמן ישיבה שלא מן המניין בעוד כמה ימים, כדי להעלות את זה בצורה אחרת.
- בהנחה שזה יעלה, אם זה יעלה, אז אנחנו בעצם נצביע על הצעת החלטה שמאמצת את ההמלצה של ועדת המכרזים להתקשר בפטור ממכרז משני טעמים. אחד זה הטעם של הדחיפות, יש סעיף פטור. ואחד זה הטעם שנערך מכרז ואין תועלת לערוך מכרז חדש, כי בעצם לא היו הצעות כשרות אחרות חוץ מהקבלן שזכה ולא רוצה לבצע.
- אורית שגיא:** על איזה סכום מדובר?
- עו"ד גיתית שרמן:** מדובר כ-400,000
- אודליה גוטל:** 367,000 שקל, כולל מע"מ.
- שי רוזנצוויג:** העבודה היא החלפת השירותים של התלמידים, שהם רקובים, בשירותים חדשים, ויצירת שירותים חדשים למורים. היינו רוצים לרוץ על זה כמה שיותר מהר. הוא קיבל כנראה הצעה טובה יותר, אני לא יודע, והחליף אותנו. עלינו לוותר. מי בעד להעלות את הנושא הזה לסדר היום?
- אלי כהן:** מה הנוהל? אם אין מכרז, מה הנוהל?
- שי רוזנצוויג:** לצאת למכרז.
- אלי כהן:** לא, היא אמרה אנחנו לא רוצים לצאת למכרז. אז מה הנוהל?
- שלומית ארצי:** התמחרות.
- עו"ד גיתית שרמן:** זה אומר שאנחנו פונים להזמנה להציע הצעות, כמו בנהל הצעות,
- שי רוזנצוויג:** יש לנו בנק קבלנים. פונים לכולם. מי שנותן את

- ההצעה הכי טובה.
- אורית שגיא:** אבל גם זה הליך שלוקח זמן.
- עו"ד גיתית שרמן:** אבל זה יותר מהר, כי זה לא מצריך את ועדת המכרזים ואת המליאה, שצריכה -
- אודליה גוטל:** ולא שבועיים להיות באוויר,
- עו"ד גיתית שרמן:** ולא פרסום של מכרז, ועוד 14 יום שהמכרז יהיה באוויר.
- שי רוזנצוויג:** אז זה, רק ה-14 יום שאני צריך לחכות עכשיו כדי לתת זמן למכרז, זה כבר אומר שאנחנו -
- אלי כהן:** וכמה הצעות צריך לקבל? ומה תנאי ההצעה?
- עו"ד גיתית שרמן:** רגע, אז בואו נתחיל ככה. אלו שאלות רלוונטיות,
- אורית שגיא:** המצב הוא כזה. קודם להעלות את זה לסדר, ... כבר נתנו לזה אישור לקרות. אז זה יעבור ברוב. אז אנחנו רוצים לשאול לפני -
- עו"ד גיתית שרמן:** לא, זה לא ברוב. זה צריך לעבור פה אחד. אז אם זה עבר פה אחד -
- אורית שגיא:** לא, אבל להעלות לסדר צריך לעבור פה אחד.
- עו"ד גיתית שרמן:** נכון.
- שי רוזנצוויג:** היא אומרת לך, כדי שתשאלו, את צריכה להעלות את זה. רגע, בואו נעלה את זה לסדר.
- אורית שגיא:** לא, אני לא רוצה להעלות את זה לסדר.
- משה אופיר:** מתי יהיה הדיון בהצעה הזאת?
- שי רוזנצוויג:** אז אפשר יהיה לקיים דיון. ... אז יש דיון. כשמעלים לסדר,
- עו"ד גיתית שרמן:** לא, להעלות את זה בכלל לסדר האם לדון בזה. אתם עכשיו שואלים אותי שאלות -
- אורית שגיא:** אני הבנתי אותך, אבל את לא הבנת אותי, בסדר? אנחנו צריכים עכשיו להצביע על הנושא הזה פעמיים. פעם אחת כדי להעלות אותו לסדר ופעם שנייה, אחרי שיהיה דיון, להצביע על ההחלטה.
- עו"ד גיתית שרמן:** נכון.
- אורית שגיא:** על ההחלטה צריך רוב או פה אחד?
- עו"ד גיתית שרמן:** רוב. על להעלות זה פה אחד. ההחלטה זה רוב.
- אודליה גוטל:** אז היא אומרת שברגע שנאשר את זה.

- אורית שגיא:** אין בעיה. אנחנו מאשרים -
עו"ד גיתית שרמן: אז את רוצה מראש לקיים את הדיון ואז לעשות את ההחלטות.
- אודליה גוטל:** כן, כן.
עו"ד גיתית שרמן: סבבה, אני איתך.
אודליה גוטל: אין בעיה. בסדר.
עו"ד גיתית שרמן: אז לשאלתך, אלי. בעיקרון, נוהל ההתמחרות הוא לפחות, מה שאנחנו בוועדת המכרזים בעצם רוצים להמליץ, זה לפחות שלושה קבלנים, כדי שבאמת זה יהיה פרקטי. כי עובדה שפרסמנו מכרז ובפועל הגישו רק שניים.
- אודליה גוטל:** אני רוצה להגיד שלסיום קבלנים הגיעו תשעה קבלנים. זאת אומרת זה לא שלא הגיעו קבלנים.
עו"ד גיתית שרמן: התעניינו.
אודליה גוטל: בסופו של דבר למכרז הגישו שניים. אחד מהם לא עבר אפילו את תנאי הסף.
עו"ד גיתית שרמן: וכנראה זה בגלל גם הלו"ז הצפוף וזו גם הסיבה שהוא חזר בו. אז כרגע המטרה היא שלפחות יהיו לנו שלוש הצעות. אנחנו נשאף ליותר. מן הסתם נפנה גם לקבלנים שבאו לסיום, שהתעניינו.
שי רוזנצוויג: אנחנו ננסה. אולי לא נצליח. אבל ננסה.
עו"ד גיתית שרמן: בדיוק. אנחנו ננסה. הנקודה היא כזו. אתם יש לכם את הסמכות כמועצה לאשר בנסיבות הספציפיות האלה משני הטעמים שאמרת, גם הדחיפות וגם העובדה שבוצע הליך מכרזי שלא צלח, ושאינן תועלת לעשות עכשיו הליך חדש גם בגלל הזמנים וגם בגלל שאין זה. למעשה יש לכם את האפשרות לקצר את ההליכים, כדי שבטווח של שבוע שבועיים, בנוהל הצעות מחיר שנעשה והתמחרות, המקסימום, אי אפשר להתחייב. אבל עד שיקבלו את ההצעות.
שי רוזנצוויג: אין סיבה, לדעתי,
עו"ד גיתית שרמן: ייבחר קבלן שייכנס לעבודות.
שי רוזנצוויג: אין סיבה לא לאשר את זה. כי במכרז עצמו ניגשו שניים. אחד לא היה כשיר.

אודליה גוטל:	לא לאשר את זה אומר שאני עושה את השיפוצים בשנה הבאה.
שלומית ארצי:	אפשר לעבור לנוהל גינה.
שי רוזנצוויג:	חברים, אפשר לאשר את זה פה אחד?
אורית שגיא:	אני רוצה להציע משהו אחר, בסדר? אני לא אוהבת -
משה אופיר:	תעלה את זה בסוף.
אורית שגיא:	רגע, שנייה.
משה אופיר:	תעלה את זה בסוף. סוף הישיבה.
אורית שגיא:	משה, אני רוצה להגיד משהו אחר אבל. זה לא משנה אם זה עכשיו או בסוף הישיבה. אני פייר, לא אוהבת אישורי בזק. מהסיבה הפשוטה, שאני לא חשופה כאן למידע וזה שאומרים לי זה רק כזה פשוט וזה, כבר נתקלתי בזה הרבה יותר. לא סומכת, סורי.
עו"ד גיתית שרמן:	אין בעיה. אפשר לזמן עוד שלושה ימים ישיבה שלא מן המניין.
אורית שגיא:	אין שום בעיה. אפשר מבחינתי גם שתעבירו את החומרים ואפילו אם מאושרת הצבעה טלפונית, לא, אין. אסור לנו.
עו"ד גיתית שרמן:	איזה חומרים את רוצה לקבל?
אודליה גוטל:	לא יודעת. אני רוצה לבדוק מה דובר. אני רוצה לדעת מה דובר.
אורית שגיא:	יש לך ועדת מכרזים.
אייל רוזנפלד:	קודם כל חשוב לי להגיד -
אודליה גוטל:	שנזמן ישיבה שלא מן המניין? למה? זה עוד כסף,
שי רוזנצוויג:	... זה מה שרוצים, זה מה שיהיה.
עו"ד גיתית שרמן:	זה סתם, זה סתם.
שי רוזנצוויג:	אם צריכים פה אחד, אני מציע שנעלה את כל הנושא שעלה בסוף הישיבה ואז אנחנו נדון.
משה אופיר:	רגע, אני דוחה את הנושא הזה לסוף הישיבה, ושם נקבל החלטה. אותו כסף, נקסט.
שי רוזנצוויג:	

3. הצעות לסדר:

3.1 משה אופיר: ועדה לחידוש/טיפול בחזות המרכז המסחרי.

- שי רוזנצוויג:** משה, אתה יכול להתחיל בהצעה הראשונה שלך לסדר היום. בבקשה.
- משה אופיר:** הנושא זה הוועדה המהוללת לחידוש או טיפול בחזות המרכז המסחרי.
- שי רוזנצוויג:** אפשר בלי מילות ... אפשר בלי 'מהוללת' וכזה. תכבד את מי שנמצא שם.
- שלומית ארצי:** אין צורך לכבד, מי שלא מכבד את עצמו.
- משה אופיר:** הוועדה המהוללת, אני אגיד מה שאני רוצה ואתה תגיד מה שאתה רוצה.
- שי רוזנצוויג:** זה מה שקורה.
- משה אופיר:** זכותי.
- שי רוזנצוויג:** זה בדיוק מה שקורה. תמשיך.
- משה אופיר:** אוקיי. זה בדיוק מה שקורה. לפני כחודשיים ימים עלה פה בישיבת המועצה -
- שי רוזנצוויג:** רגע, שנייה רק, אומר. יש לך 10 דקות להציג. ואם תצטרך זמן יוכלו לתת לך. אחרי זה נחליט האם להעלות את זה או לא.
- משה אופיר:** שתי דקות אני.
- שי רוזנצוויג:** שתי דקות זה בסדר. בבקשה.
- משה אופיר:** שתי דקות. לפני כחודשיים, אולי קצת יותר, עלה הנושא של הוועדה שבראשה עמדה גב' ארצי. ואני טענתי שיש פה ניגוד עניינים, שלא מאפשר לה להיות יו"ר הוועדה הזאת. מסיבות כאלה ואחרות, שכולנו יודעים אותן ואני לא אחזור עליהן. וביקשתי חוות דעת משפטית מהיועצת המשפטית. אחרי מספר ימים הוציאה הגב' ארצי לכל חברי המועצה את המייל הבא: 'שלום לכולם. בהתייחס לסוגיה של ניגוד עניינים במרכזים המסחריים ביישוב, שהועלתה על ידי מר אופיר הנכבד, אעלה כך: אני מסירה את ידי מכל עשייה בעניין חזות היישוב. אין לי כל ניגוד עניינים, אך למען הספק, אסיר כל ספק, לפיכך',
- עו"ד גיתית שרמן:** הסר הספק,
- משה אופיר:** אני קורא מה שהיא כתבה. 'לפיכך לא אשב בוועדה

כזו או אחרת בעניינים הקשורים לשיפור מראה היישוב. לכן סוגיה זו מתייתרת ואין צורך בבזבז משאבים וכתובת חוות דעת וכו'. אשמח אם מר אופיר הנכבד יוביל את שיפור חזות המכרזים המסחריים ביישוב'. זה מייל שקיבלו כל חברי המועצה ב-30.5.

30 ב?

שי רוזנצוויג:

30.5. הנה, זה המייל. יש לי אותו פה, מודפס. 30.5. עכשיו, אני חשבת על ההצעה של הגב' ארצי ולא רציתי לקפוץ על העניין הזה, שלא יגידו שמשא אופיר כביכול חיפש אותה, ולכן הוציא אותה ומצא, דרך אגב, הודעתי ליועצת המשפטית שאין צורך לתת חוות דעת לאור ההתפטרות שלה.

לפחות חסכנו שעת עבודה.

שלומית ארצי:

כן, הודעתי לה, כי באמת לא היה צורך בחוות דעת.

משה אופיר:

ומה השאלה?

שי רוזנצוויג:

זה נושא לדיון.

משה אופיר:

לא, מה ההצעה?

שי רוזנצוויג:

אני שקלתי את הנושא. ולאור גם כמה פרסומים, שגם אתה נתת להם יד אני ראיתי, וגם עניתי לך, פרסומים בפייסבוק, שמשה אופיר לא עושה וכן עושה ולא עשה וזה, וזה, אני החלטתי להרים את הכפפה. לאור ההצעה של הגב' ארצי.

משה אופיר:

בבקשה. אני אשמח שתעשה את זה.

שלומית ארצי:

סליחה, אני מבקש, אני יודע לדבר. לאור ההצעה של הגב' ארצי ולאור האתגרים שאתה הודעת לכל האנשים שמשה אופיר לא עושה כלום, אני החלטתי להרים את הכפפה. ולהציע שבועדה הזאת אני אעמוד בראשה, ויש לי כמה דברים שאני יכול לעשות בנושא הזה. לפי דעתי הם עשויים לשפר את המרכז המסחרי הלא כל כך מוצלח שלנו. ואני חושב שמי שלא יצביע בעד, לא יוכל לבוא אחרי זה בטענות שמשה אופיר לא עושה כלום, כיוון שהנה, בא משה אופיר ואומר שהוא רוצה לעשות.

משה אופיר:

- שי רוזנצוויג:** אתה פורש את זה על 25 שנה, אתה יודע. שאילתה וזה.
- משה אופיר:** אתה לא יודע מה נעשה בעבר.
- שי רוזנצוויג:** אוקיי. אז מה ההצעה? אני רוצה לדון אם להעלות את זה.
- משה אופיר:** רגע, רגע,
- שלומית ארצי:** הוא רוצה להיות ראש הוועדה המהוללת. בקיצור.
- משה אופיר:** אני מעבר לזה. על מנת שלא יהיה ספק, אני בשביל להקדיש זמן לעניין הזה, כי אם אני כבר הולך לעמוד בראש הוועדה, אני צריך להקדיש זמן, אני עומד על זה שההצבעה על זה שאני אעמוד בראש הוועדה תהיה פה אחד לכולם. שכולם יצביעו פה אחד. אם יש מישהו -
- שי רוזנצוויג:** זה נגד החוק.
- משה אופיר:** אז אני לא מוכן לקחת -
- שי רוזנצוויג:** תראה מה אני מציע לך. (מדברים ביחד) שנייה, קודם כל, הנושא הזה נמצא תחת שפ"ע. שנייה, ועדת שפ"ע. יש יו"ר הוועדה, קוראים לה שירי. אבל -
- משה אופיר:** אז אתה מתנגד.
- שי רוזנצוויג:** לא, אבל אני אומר. אתה מציע -
- שירי זיידמן:** נראה לך שאני ארצה אותך? מה יש לך?
- שי רוזנצוויג:** חבר'ה, אתם מפריעים.
- שירי זיידמן:** מי רוצה אותך בכלל?
- משה אופיר:** במענה לסוגיה שהעלית, גב' ארצי היתה יו"ר הוועדה למרות שהיתה ועדת שפ"ע.
- שי רוזנצוויג:** לא, זו לא ועדה. אתה טועה.
- משה אופיר:** אז לא ועדה.
- שלומית ארצי:** השנאה כל כך -
- משה אופיר:** כוח משימה.
- שי רוזנצוויג:** זה ... ועדת שפ"ע.
- שלומית ארצי:** כל כך שנאה ... (מדברים ביחד)
- משה אופיר:** את אמרת שאת שמחה שאני אהיה. ...
- שי רוזנצוויג:** אתם מפריעים לי, ניאלץ לקחת הפסקה. חבל. אני

מציע לך לכתוב את החזון שלך אלי, לא, אני לא אכתוב שום דבר.	משה אופיר:
אני מציע לך, רגע, אני זורק לך בחזרה את הכפפה ואומר משה, עניינת אותי. ואני אשמח לשמוע ממך את החזון. איך אתה רואה, תן לי לסיים רק. איך אתה רואה את שיפוץ המרכז המסחרי, מה אתה רואה שנעשה שם, מה אתה מביא מעצמך, איזה יכולות יש לך. שלח לי את זה. אני מבטיח, לאור זה שאתה באמת לא עושה כלום, לתת לך הזדמנות שווה אולי לקחת חלק בפרויקט משמעותי מאוד, שאם אתה תוכל להוריד מאיתנו קצת מהעומס, ובאמת החזון שלך תואם את החזון שלנו, אני לא מתנגד. אבל אני מבקש קודם -	שי רוזנצוויג:
לאור העובדה שאתה אומר שאני לא עושה כלום, אז זה כבר, אני מודיע לך, זה דרך ועדת שפ"ע. הוא צריך לתת את הכל -	משה אופיר:
אני מודיע לך באופן הכי חגיגי, ההעלבות שלך הן די ילדותיות ואני לא אתייחס אליהן. אבל אני לא הולך להקדיש מזמני היקר להכין לך מסמכים, בכבוד,	משה אופיר:
אלא אם אני עומד בראש הוועדה. סליחה, אותו הדבר בדיוק אתם ביקשתם ממני שאני אכין לכם.	שי רוזנצוויג:
סליחה, סליחה. תתבייש לך. כי זה בדיוק אותו הדבר שאתה ביקשת. סליחה, סליחה. עכשיו אני אומר. במידה ולא תהיה פה הצבעה פה אחד, כל אחד שיעלה בעתיד דברים מה עושים ולא עושים,	משה אופיר:
כן, אז?	שי רוזנצוויג:
אני אבוא ואגיד 'רבותי, אני הייתי מוכן להקדיש זמן, והמועצה לא רצתה'. אז שלא יתלוננו אחרי זה. זה הכל. פה אחד.	משה אופיר:
רגע, משה. משה. אתה מעניין לי את ... אתה לא מעניין.	שי רוזנצוויג:
	שירי זיידמן:

משה אופיר: אני נותן לך הזדמנות.
שירי זיידמן: אתה לא מעניין אותי. כמו שאתה אומר, אתה לא מעניין אותי. נקודה.
שי רוזנצוויג: יש פה שתי הצעות.
משה אופיר: אין בעיה.
שי רוזנצוויג: אחת, ההצעה שלך כפי שעלתה.
שירי זיידמן: לא מעניין. הוא לא מעניין. בן אדם לא מעניין.
שי רוזנצוויג: ושתיים, זו ההצעה שלי. כפי שאני הצעתי אותה. מי בעד ההצעה של משה אופיר, כפי שהוא אמר אותה? לא נחזור, מפאת הזמן. מי בעד? דליה, משה, אלי, ואורית.

החלטה:
דוחים ברוב קולות את הצעתו של חבר המועצה משה אופיר כי יעמוד בראש הוועדה לחידוש/טיפול חזות המרכז המסחרי, בתנאי שייבחר פה אחד.
בעד: דליה נחום לוי, משה אופיר, אלי כהן, אורית שגיא.
נגד: שי רוזנצוויג, רחל שטיינר, אייל רוזנפלד, שירי זיידמן, שלומית ארצי.

משה אופיר: את לא בעד זה?
שי רוזנצוויג: ההצעה זו נדחתה.
משה אופיר: אני לא עובד בחינם.
שירי זיידמן: בן אדם בן 75.
משה אופיר: אני לא עובד בחינם. אני לא כמוך, שהולך ואומר לאנשים 'אני לא אתרום שום דקה למועצה'.
שירי זיידמן: ברור שלא.
אייל רוזנפלד: אתה לא תורם. ...
שי רוזנצוויג: משה, הצעתי אליך עומדת בעינה. אתה בהחלט יכול להתאמץ טיפה ולעשות את הצעד הנוסף. זו כבר בחירה שלך.

3.2 משה אופיר: כביש 55 מצומת מוזס ועד כביש 444.

הצעה 2. כביש 55 מצומת מוזס ועד כביש 444. מה מדובר? תסביר לנו. דנו בזה לא מזמן.	שי רוזנצוויג:
מה קרה? אני מפריעה לך? אתה לא מתייחס אלי.	שירי זיידמן:
הצעה לסדר מס' 2 שלך. כביש 55 מצומת מוזס ועד 444.	שי רוזנצוויג:
לא, כאילו, יאללה. מה?	שירי זיידמן:
אני רוצה לשמוע את ההצעה לסדר.	שי רוזנצוויג:
למה כאילו לא שמענו אותו שעה.	שירי זיידמן:
בסדר.	שי רוזנצוויג:
כן, עוד שעה נשמע.	שירי זיידמן:
כמה זמן יש לי?	משה אופיר:
דבר.	שי רוזנצוויג:
10 דקות.	משה אופיר:
כן.	שי רוזנצוויג:
שירי, נראה לי את מתבלבלת. אבל זו לא המועצה הפרטית שלך.	אורית שגיא:
נראה לי אורית שאת לא צריכה לחנך כאן אף אחד, מתוקה שלי.	שירי זיידמן:
שירי, נראה לי שהתבלבלת לחלוטין.	אורית שגיא:
ונראה לי שאני לא צריכה שתציעי לי הצעות. תודה.	שירי זיידמן:
אני לא מציעה. אני רק אומרת שהתבלבלת.	אורית שגיא:
את התבלבלת לפני שלוש שנים, יקירתי.	שירי זיידמן:
את התבלבלת, בגדול.	אורית שגיא:
חבר'ה, אתם מפריעים לי. אני אאלץ לקחת הפסקה.	שי רוזנצוויג:
אתה יכול לקחת עשר הפסקות.	אורית שגיא:
אין בעיה. אז אני התבלבלתי ואת התבלבלת, וכולנו התבלבלנו. ועכשיו נתקדם.	שירי זיידמן:
התבלבלת לגמרי.	אורית שגיא:
אין בעיה. אין בעיה.	שירי זיידמן:
זו לא המועצה הפרטית של אף אחד.	משה אופיר:
נכון.	שירי זיידמן:
לא צריך לעשות הפסקה. אתה יכול להגיד להם לשתוק.	משה אופיר:
שירי ואורית, אני אאלץ לקחת הפסקה.	שי רוזנצוויג:

שירי זיידמן:	בכיף.
שי רוזנצוויג:	יש לך 10 דקות. בבקשה.
שירי זיידמן:	אני בכיף. אני כאן לילה שלם.
משה אופיר:	סליחה, זה הזמן שלי לדבר.
שי רוזנצוויג:	משה, בבקשה.
שירי זיידמן:	חברה שלך התפרצה.
משה אופיר:	אני מבקש לא להפריע לי.
שירי זיידמן:	אוקיי, בבקשה. קח את הזמן.
משה אופיר:	אוקיי. אני אנסה לדבר על דברים רציניים.
שירי זיידמן:	ברור. הכל רציני. אני מאוד רצינית. תראה. אני
	אפילו שותה מים בשביל להירגע.
משה אופיר:	נא לא להפריע לי. יש לי 10 דקות.
שי רוזנצוויג:	אז ה-10 דקות שלך התחילו. אגב, איך לקחת אותם
	זו כבר בחירה שלך. ...
אורית שגיא:	תגידי מה זה ... ? הוא חבר שלך? מה זה ...
שירי זיידמן:	אורית, גם את יכולה. גם את יכולה.
אורית שגיא:	מה זה סתם?
שי רוזנצוויג:	למה, אם הוא אומר לראש המועצה שתן עלה לך
	לראש, זה בסדר.
שירי זיידמן:	אתם מדברים בצורה מבזה, יקירתי.
שי רוזנצוויג:	חבר'ה, אני מבקש. ...
שירי זיידמן:	... ואז אנחנו נדבר. ...
אורית שגיא:	זה לא שלך. גם וועדת הנחות.
שירי זיידמן:	מה קרה? למה את ...
שי רוזנצוויג:	חבר'ה, אתם מפריעים לי.
משה אופיר:	אי אפשר ככה.
שירי זיידמן:	אולי כדאי שתגיעי.
אורית שגיא:	אני פשוט חושבת שזה ...
שי רוזנצוויג:	עצור בבקשה את ההקלטה. 10 דקות הפסקה.

***** הפסקת ההקלטה לבקשת ראש המועצה *****

שי רוזנצוויג: משה אופיר, אתה מפריע לי פעם ראשונה. משה
אופיר, אתה מפריע לי פעם שנייה. אנחנו לא רוצים

- לקחת עוד הפסקה. הנושא השני בסדר היום,
משה אופיר: אתה יודע מה? אני מפריע לך פעם שלישית. תעשה
 עוד הפסקה.
שי רוזנצוויג: אני עושה עוד הפסקה. תעצרי, בבקשה. אני לא יכול
 לנהל ככה. אתה מפריע לי בכוונה.
משה אופיר: אני יכול גם להתייחס לעניין של ההפסקות האלה,
 שזה לא חוקי. זה לא חוקי, למרות מה שאומרת
 היועצת המשפטית.
שי רוזנצוויג: בבקשה לעצור את ההקלטה.

***** הפסקת ההקלטה לבקשת ראש המועצה *****

- אורית שגיא:** קיבלת שני שליש על התנהגות טובה.
משה אופיר: אני פשוט צריך לצאת מוקדם.
שי רוזנצוויג: אני מציע לך לבטל את כל התוכניות. אתה יכול
 להתחיל את ההקלטה. כביש 55 מצומת מוזס ועד
 כביש 444. בבקשה.
משה אופיר: תראו, לפי כל הידע שהצטבר בידינו, נושא של כביש
 55 מצומת מוזס עד כביש 444, כביש 6, לא הולך
 להיפתר, לפחות בשלוש שנים הבאות.
שי רוזנצוויג: מאיזה היבט? תחבורה אנחנו מדברים?
משה אופיר: היבט התחבורתי. אני לא מדבר על השב"חים וזה.
 אני מדבר על הפקקים הרגילים. בלי קשר לחגים
 ובלי קשר למועדים, ולפקקים הרגילים שתושבי אלפי
 מנשה ותושבי היישובים ממזרח חוויים מהרגע
 שעולים לכביש 55, אנחנו חוויים את הפקקים מצומת
 מוזס. ובגלל צומת מוזס עוד לפני. וכו' וכו'. וצוואר
 הבקבוק, אני מניח, כפי שכולם יודעים, זה מצומת
 מוזס עד לכביש 6, לכיכר. אם שם היה כביש ארבעה
 מסלולים, נכון לעכשיו, אני מניח שהפקקים היו
 נראים אחרת. התנועה היתה זורמת והעומס היה
 משתחרר בקלות. וזאת כפי שאנחנו יודעים, זאת
 התוכנית לטווח ארוך, שהוצגה לנו.

- שי רוזנצוויג:** עד הכיכר?
- משה אופיר:** עד הכיכר.
- שי רוזנצוויג:** הכיכר הזמנית שאמורים בשנה הבאה להזיז אותה. לא, אני שואל. האם לכיכר הזאת אתה מתכוון? היא כיכר זמנית שאמורה בספטמבר שנה הבאה לא להיות.
- משה אופיר:** אני אומר עד כביש 44 כתבתי.
- שי רוזנצוויג:** 44, יש שם כיכר זמנית.
- משה אופיר:** מצומת מוזס עד כביש 444, זה צוואר הבקבוק. שאם היו בו ארבעה מסלולים היום, אז אנחנו היינו במצב שונה לחלוטין. אני חושב שאין אף אחד שלא מסכים עם הדבר הזה.
- שי רוזנצוויג:** מה אתה רוצה להציע?
- משה אופיר:** אני, לפני שאני מציע את זה, אני גם רוצה להעלות דבר שקשור בעניין. שהיום התגלה לי ששמו איזה גדר שם, שממש קרובה לכביש בצורה, לפי דעתי, לא בטיחותית. חלק של הגדר ששמו, על מנת למנוע הידרדרות סלעים או אני לא יודע מה המטרה שלה, לא רוצה להגיד, כל כך קרובה לכביש, לשוליים, שזה לא בטיחותי בצורה, ולא עומד בשום תקן. אני מבקש שהעניין הזה ייבדק על ידי המהנדסת.
- שי רוזנצוויג:** בסדר גמור. תמשיך.
- משה אופיר:** עכשיו, לעניין הכביש שאנחנו מדברים עליו. דשנו ודשנו וחשבנו איך אפשר לפתור את הבעיה הזאת. שום פיתרון לא עלה, פרט לחכות את הזמן. אולי להוריד את הכיכר, אבל זה לא משנה את הכביש עצמו. הכיכר יכול להיות שהיא מאיטה, יכול להיות שלא. אני לא יודע. אבל הכביש עצמו, שהוא שני מסלולים ממוזס, קצת אחרי מוזס, עד לכביש 444, זה צוואר הבקבוק.
- אני חשבתי על העניין הזה. ומכיוון שאין ועדת תחבורה, ואין לי אפשרות להעלות את המחשבות שלי לפורום אחר, אז אני נאלץ להעלות אותם בפורום הזה, למרות שאולי ועדת תחבורה או אם

היה איזה יועץ שהצעתי שייקחו, לדבר איתו לעניין הזה, וזה היה חוסך לכל חברי המועצה את הזמן להקדיש לנושא. אבל אין ברירה כי אתה לא הסכמת להקים ועדה ולא הסכמת לכל ההצעות שלי בנושא. אני חשבת על העניין. והתייעצתי עם אנשים שיש להם קצת ניסיון בנושא תחבורה, והם לא פקחים בחברת נתיבי ישראל ולא עומדים בכבישים ולא זה. אבל יש להם ניסיון. למעשה עולה שהפיתרון לעניין, לפחות פיתרון זמני, הוא היה כל הזמן מול העיניים שלנו, מהרגע שהציעו את הפיתרון ארוך הטווח. מה הכוונה? בפיתרון ארוך הטווח שהציעה חברת נתיבי ישראל, דובר על זה שהם יעשו כביש ארבעה מסלולים, בעוד ככה וככה שנים, לא משנה, שלוש או לא יודע כמה. מקווה שזה לא יהיה יותר, כולנו מקווים. אבל הם אמרו שאת הכביש שעובר על כביש 6, כביש 55, בקטע שלו מעל כביש 6, הם ישנו כך שיהיו לו שלושה מסלולים. אני בטוח שכולם זוכרים את זה, בייחוד אייל, שהתלונן על הנושא של האופניים, שלא תהיה אפשרות לעבור שם. אני אמרתי לעצמי אם זה העניין, אפשר לעשות את הדבר הזה, לעשות שלושה מסלולים משני מסלולים, זה מה שהם רוצים לעשות על כביש 6, על הגשר של כביש 6, אנחנו צריכים ואפשר לעשות את זה בצורה יותר מהירה, מהנקודה שהכביש מצומת מוזס הופך מארבעה מסלולים, הרי אחרי הפנייה יש לו יותר מסלולים, נכון? ואז הוא מתחבר למסלול אחד. יש לו שני מסלולים בצומת, והוא עובר להיות מסלול אחד לכל כיוון. אתה עוקב אחרי? כן? אוקיי. אני מציע שאת שלב הראשוני יעשו את כל הכביש הזה שלושה מסלולים, מצומת מוזס, איפה שיש שני מסלולים יעשו מסלול שלישי, ומהנקודה שהכביש הופך למסלול אחד לכל כיוון יהיו שני מסלולים ולא יהיו שוליים, עד אשר יפתרו את הבעיה באופן פרמננטי לשני מסלולים.

עכשיו, נכון שזה לא הכי נוח ונכון שזה לא הכי טוב. אבל אם נתיבי ישראל בעצמה נותנת לנו כפיתרון קבע שלושה מסלולים על הגשר מעל כביש 6, לא פיתרון קבע. פיתרון לא קבע. אתה טועה.

אה, לא קבע, עד שיעשו את הדיאמונד. שזה, אם יעשו את הכביש עוד שלוש שנים, לא, אבל הוא זמני. הוא לא קבע.

זה יהיה עוד עשר שנים.

הם לא נתנו פיתרון קבע. אני רק מדייק אותך. מה?

הם לא נתנו את זה כפיתרון קבע. הם אמרו בפירוש שזה פיתרון זמני.

כן, עד שיהיה את מחלף דיאמונד. שלביות ביצוע של פרויקט - בסדר. אז אני אנסח את זה יותר טוב בשבילך. אם חברת נתיבי ישראל המהוללת נתנה כפיתרון זמני, זמני שאני חושב שהוא יהיה לזמן מאוד ארוך, אם היא הרשתה לעצמה לתת פיתרון זמני, להפוך שני מסלולים לשלושה מסלולים, על ידי ביטול השוליים, זה מה שהם אומרים, נכון? אז אנחנו צריכים לבוא להגיד להם אז בואו תתנו לנו את אותו פיתרון זמני שאתם מציעים על הגשר, תתנו לנו מהמקום שהכביש הופך לחד מסלולי, שזה 100 מטר אחרי מוזס לכיוון מערב, אתה מכיר את הכביש כמו כולם, תעשו משם שלושה מסלולים ותבטלו את השוליים. וזה גם כן יהיה זמני. עד אשר אתם תעשו את כל הכביש באופן פרמננטי.

טוב, אני אשיב לך. בסדר, ברור. אני רוצה להשיב לך. ואני לא חושב שצריך פה דיון. אנחנו, אלפי מנשה, כפי שהצהרתי, לוקחים איש מקצוע. בימים אלה יצאה למכרז המהנדסת החדשה, נוהל הצעות של אנשים מקצועיים, שזה מה שהם עושים בחיים. נותנים פיתרונות, עולים על הבעיות, שמים את האצבע. אני לא איש מקצוע והלוואי שזה שאתה

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

קלעת לדעת גדולים וזה יהיה הפיתרון, אנחנו נלך למה שיציעו. אני חושב, במבט ראשון, מאחר והכביש הזה הוא לא סטטוטורי, ויש לנו תופעה חמורה, מעבר לכיכר שיוצרת שם האטה, כי זה התפקיד שלה, היא יוצרת האטה. יש לה שני תפקידים. הסטת תנועה והאטה. היא עושה שם האטה, והשב"חים שעוברים שם בצורה בלתי מבוקרת, וזה הנושא שאני העליתי לסדר היום. אם לא נפתור את זה, אני חושב שלתת שני נתיבים בכיוון הזה, אני לא בטוח שזה לא יגדיל את הסכנה, לאור המצב הקיים, בצורה משמעותית.

אבל, כפי שאמרתי, יש איש מקצוע שקיבלה המהנדסת, שזה בעצם השבוע השני שלה, אני חושב. קיבלה בעדיפות על להביא אותו, בהקדם האפשרי. להגיד לנו לשים את האצבע מה לדעתו הבעיה. בטווח הקרוב -

יש מכרז לאיש מקצוע?

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

כן. לא יודע אם זה מכרז או שזה נוהל הצעות מחיר. אבל הולכים להביא איש מקצוע. הקצינו לזה תקציב. זה עד כדי כך חשוב. כדי שהוא יביא את הפיתרונות המקצועיים. אם זה אחד הדברים שהוא יציע, וזה יהיה תלוי לחץ שלנו, הכביש הזה הוא לא סטטוטורי. זאת אומרת כרגע השוליים שלו והצדדים יש חלקים שהם ללא שוליים.

על איזה כביש אתה מדבר?

משה אופיר:

בין צומת מוזס ל-444. המקטע הזה.

שי רוזנצוויג:

הוא לא סטטוטורי?

משה אופיר:

לא, כל הקטע, למה לא התחילו לעבוד עליו? בעוד שעובדים על מקטעים אחרים? אני חוזר, אורית. הוא נמצא בסטטוטוריקה. עברו את שלב ההתנגדויות שנשלחו למנהל. ומשלב ההתנגדויות, כרגע המדינה צריכה לענות. גם מבחינת זכות דרך.

שי רוזנצוויג:

אני חושב שיש פה בלבול. הכביש הזה, ואני מכיר אותו משנת 1980,

משה אופיר:

- שי רוזנצוויג:** הצדדים שלו. לא, משה. ההפקעה, הצדדים שלו. רגע, תן לי להשלים.
- משה אופיר:** תן לי להגיד משהו.
- שי רוזנצוויג:** שנייה רגע. אבל עכשיו זה תורי. אני לא פציתי מילה.
- משה אופיר:** אני התחלתי להגיד ואתה אומר לי 'לא'.
- שי רוזנצוויג:** אבל לא פציתי מילה. לא אמרתי כלום, נתתי לך לסיים. הכביש הזה לכל אורכו, יש לו בעיית סטטוטוריקה. על מנת להרחיב אותו יש מקומות שבהם צריך לעשות הפקעה. גם השוליים, ישנם מקומות שבהם אין שוליים. עובדה, אין שוליים. הוא לא תקני לכל אורכו. אני אבל לא אומר למה אי אפשר לעשות.
- משה אופיר:** אפשר להגיד משהו?
- שי רוזנצוויג:** רגע, רק לסיים ואז תוכל לסכם באיזה משפט ולהתקדם. אני לא אומר למה לא. אני רק אומר שקודם כל, טוב שהעלית את הרעיון הזה. אני אמרתי לך את זה עוד בזמנו, אמרתי לך יש לך רעיון, תשלח. לקח כמה חודשים, התבשלת, למדת וזה טוב מאוד שיש לך רעיונות. אתה לא חייב ישיבת מועצה. אתה יכול לגשת אלי באופן אישי.
- משה אופיר:** הרעיון הזה, וכל מה שאיש המקצוע יחליט, אנחנו נבחן. יכול להיות שהוא יגיד 'תשמעו, אין באמת פיתרון'. אתה יכול לסכם.
- שי רוזנצוויג:** אני יכול להגיד משהו?
- משה אופיר:** כן.
- משה אופיר:** הכביש 55, מהצטלבות של 444 עד אלפי מנשה ועד מעבר אליהו, כביש סטטוטורי. עבר את כל הדברים, את כל ההפקעות, בעבר. עכשיו, אתה מדבר על דבר אחר. אתה מדבר על העניין להרחיב אותו לארבעה מסלולים אכן צריכים,
- שי רוזנצוויג:** מדייק אותך. לא רק להרחיב אותו.
- משה אופיר:** אתה לא נותן לי לדבר.
- שי רוזנצוויג:** לא רק להרחיב. גם לא לגעת בו.
- משה אופיר:** ... בסוף. אי אפשר ככה.

אבל אני אומר, עשיתי את הבירור.	שי רוזנצוויג:
אי אפשר לנהל פה דיון. אם אתה כל הזמן מפסיק אותי.	משה אופיר:
אתה רוצה שניקח הפסקה שנירגע שנינו? זה אפשרי.	שי רוזנצוויג:
אין פה דיון. יש פה חד שיח.	שלומית ארצי:
מה זה חד שיח?	משה אופיר:
אבל הוא מדבר. אם הוא מדבר,	שלומית ארצי:
הוא מדבר, אני לא מפריע לו. כשאני מדבר, הוא מפריע לי. איזה מין שיח זה?	משה אופיר:
בסדר, אוקיי.	שי רוזנצוויג:
תן לי לדבר. ובסוף תן את ההערות שלך. אין בעיה. אני לא אומר לך שאתה לא יכול לתת הערות. הכביש הנוכחי, הוא סטטוטורי ברוחב הקיים שלו. ברוחב הקיים שלו הוא סטטוטורי והוא רשום והכל. העניין שעכשיו הולכים לכל ההליכים המשפטיים וההפקעות, זה על מנת להרחיב אותו. להרחיב אותו אכן צריכים הפקעות שדורשות את כל העניין המשפטי. אני בהצעה שלי לא דיברתי להרחיב את הכביש. ברוחב הקיים, כמו שהגשר ברוחב הקיים שלו, לא ירחיבו אותו. הגשר ברוחב הקיים שלו על כביש 6, הוא סטטוטורי. ברוחב הקיים שלו הולכים לעשות שלושה מסלולים. אותו דבר אני מדבר ברוחב הקיים, לפני שיעשו את ההפקעות. אתה קורא לזה סטטוטוריקה. לא משנה, תקרא לזה איך שאתה רוצה. ברוחב הקיים להרחיב אותו. אז זה לא עניין סטטוטוריקה בכלל.	משה אופיר:
אני הבנתי את זה. הנושא הבא, אורית שגיא.	שי רוזנצוויג:
עכשיו, אני מבקש שברגע שהיועץ הזה ייבחר, נא לעדכן את חברי המועצה.	משה אופיר:
בסדר.	שי רוזנצוויג:

3.3 אורית שגיא: הפסקת עבודתה של מהנדסת המועצה גיתית לסר.

- שי רוזנצוויג:** אורית שגיא, הפסקת עבודתה של מהנדסת המועצה, גיתית לסר. אני חייב לומר לפני שחוות דעת של היועצת המשפטית של המועצה אמרה שלא ניתן לדון בנושא המהנדסת, נוהל הפסקתה, כל מה שכרוך - זה לא מה שהיא אמרה.
- אורית שגיא:** רגע. זה מה שאני אומר. כל מה שכרוך במה שקרה ומה שנאמר בדלתיים סגורות. לכן חוות הדעת שלה אומרת שלא ניתן לדון בנושא זה.
- אורית שגיא:** זה לא מה שהיא אמרה לי.
- שי רוזנצוויג:** אז הנה, אני אומר לך את זה עכשיו.
- עו"ד גיתית שרמן:** לא ניתן לדון בזה בישיבה הזאת.
- אורית שגיא:** אבל אמרת שזה חוות הדעת המשפטית שלה. אז זה לא מה שהיא אמרה.
- שי רוזנצוויג:** לא ניתן לדון,
- עו"ד גיתית שרמן:** לא ניתן לדון בזה,
- משה אופיר:** אז אני רוצה לשמוע מה חוות הדעת המשפטית הברורה.
- עו"ד גיתית שרמן:** לא ניתן לדון בזה במסגרת הישיבה הזו בפומבי. מדובר בנושא שנדון בהרחבה בדלתיים סגורות והוא יישאר בדלתיים סגורות, על מנת לשמור גם על פרטיותה וגם על המועצה.
- אורית שגיא:** אני אקרא לזה בשם אחר, בסדר?
- שי רוזנצוויג:** צריך להצביע על זה, אבל.
- עו"ד גיתית שרמן:** צריך להצביע על זה.
- אורית שגיא:** למה צריך להצביע על זה?
- שי רוזנצוויג:** ככה זה עובד.
- אורית שגיא:** זה אותו נושא, מה הבעיה?
- עו"ד גיתית שרמן:** אז הנושא כפי שהוצג, 48 שעות לפני הישיבה, לא יכול לעלות. תעלי בישיבה הבאה.
- שי רוזנצוויג:** הנושא הזה לא יכול לעלות. נושא הבא.
- משה אופיר:** סליחה, היא יכולה להגיד מה שהיא רוצה.
- שי רוזנצוויג:** לא, בנושא הזה, לפי חוות הדעת שמעמידה אותה גם באיזשהו מצב, היא לא יכולה.

אורית שגיא: אבל עוד לא שמעתם את הנושא. לפי מה את מחליטה? תני לי להציג את הנושא, ואחר כך תחליטי מה שאת -

עו"ד גיתית שרמן: אז אני מבקשת. מאחר והנושא, כפי שהוא הוצג, עלול למעשה לחשוף אותנו, מאחר שמדובר בנושא שעלה בדלתיים סגורות, לפחות כפי שזה נראה, תעצור את ההקלטה.
עו"ד גיתית שרמן: אני אבקש לעצור את ההקלטה.

***** הפסקת ההקלטה לבקשת ראש המועצה *****

שי רוזנצוויג: אני רק אומר לך שאם פה, מאחר ואני לא בדקויות. אם יש משהו שנאמר פה נעצור ואנחנו מתקדמים הלאה, כי כל ההסברים וכל גבולות הגזרה, לא, אחרי שאני אסיים את הדברים שלי, לא בטוח.

אורית שגיא: מה זה לא בטוח?
שי רוזנצוויג: לא, מה שאנחנו נצטרך לעשות זה להביא ממנה, אם זה נושאים, ברגע שאת מעלה נושאים שעלו בדלתיים סגורות יחד עם המהנדסת, רגע, את יכולה להמליץ בסיום דברי לא להעלות את זה לדיון.

עו"ד גיתית שרמן: לא, לא. זה לא העניין של לא להעלות את זה לדיון. יכול להיות שאת תגידי דברים שעלולים גם לפגוע גם במועצה בהתחשב בזה שבהסדר שאושר על ידכם, בסוף השימוע של המהנדסת,

אורית שגיא: גיתית, אני חושבת ואני אגיד את זה בדברי, שהאופן שבו התנהלה המועצה בטרם השימוע הוא זה שהעמיד את המועצה בסכנה. אז אני יש לי דברים להגיד בעניין, ואני חושבת שצריך להגיד אותם.

עו"ד גיתית שרמן: לא, רגע. סליחה. אם זה הנושא על סדר היום, ההתנהלות של המועצה לפני השימוע, אז אנחנו נוכל. תתארי. כל עוד זה לא עלה בשימוע, רגע, ביקשו פה אחד בשביל להעלות, לא?

- עו"ד גיתית שרמן:** לא, צריך ... קולות כדי להעלות.
אודליה גוטל: למה זה לא עלה ... בסדר יום השני?
עו"ד גיתית שרמן: כי זה לא היה בסדר היום. זה בסדר היום, הפסקת
 העבודה. ...
משה אופיר: רגע, אוקיי. אז תשמעי, הגב' גיתית, היועצת
 המשפטית.
רחל שטיינר: ... מה אתה צריך להסביר?
אלי כהן: תן לה לדבר. היא רוצה להמשיך.
משה אופיר: לא, הוא רוצה להפסיק אותה באמצע.
שי רוזנצוויג: לא, בוא נשמע מה היא אומרת. כי אם זה על
 ההתנהלות ... את זה אני מוכן לקבל. קדימה. תהיה
 בשקט, לא לדבר. אלי, לא לדבר. אורית, לדבר.
עו"ד גיתית שרמן: רק תשימו לב, אורית, שימי לב, לא לדבר לגופו של
 אדם שלא נמצא פה גם, בסדר? כי הנושא שלך, על
 פניו, מדבר פה על המהנדסת ותשימו לב גם לזה.
 בסדר? אנחנו לא בשימוע. היא לא נמצאת. בעצם
 הסתיימה העסקתה.
אורית שגיא: אין בעיה, בסדר. טוב, אז כמו שאמרתי בפתח
 הדברים קודם, אני באופן אישי חושבת שכל
 ההתנהלות בתהליך השימוע והפיטורין של מהנדסת
 המועצה, ההתנהלות שלנו כמועצה ובאופן שהדברים
 הובאו אלינו, לוקה בחסר. אני אגיד כבר בראשית
 הדברים שלי שאני מבקשת שהנושא הזה יעבור
 לבדיקה של מבקרת המועצה. מכיוון שזה משהו
 שקורה כאן, שמתחלפים אנשים, אני חושבת שחשוב
 וראוי לבדוק את הנושא הזה כמו שצריך, ולרשום את
 המסקנות המתבקשות. היה, אני אומרת כבר, היה
 וזה לא ייבדק על ידי מבקרת המועצה, אני אבקש
 שמשרד הפנים יבדקו את הנושא.
אודליה גוטל: משרד הפנים, אגב, מכיר את הנושא.
אורית שגיא: אין שום בעיה. אני אבקש ממשרד הפנים לבדוק את
 הנושא.
משה אופיר: מה משרד הפנים?
שי רוזנצוויג: חבר'ה, תשחררו אותי ממנה. תמשיכי.

אורית שגיא:

טוב. אחד, אי העברת מסמכים לחברי המועצה לפני הדיון. אנחנו דרשנו את המסמכים בכתב לקראת הזימון לדיון. אנחנו הגענו לכאן לדיון בעצם כמועצה שיושבת כגוף שיפוטי, בדיון שימוע. ואני חושבת שהיה מתבקש שנקבל מראש את כל המסמכים, בדומה לכל מקום שבו מתבצע משפט, שימוע, דיון בעניינו של אדם וצריכה להתקבל החלטה, כדי להבין את החומרים, ללמוד אותם ולהיות מסוגלים לקבל החלטה רציונאלית והגיונית. אז זה הדבר הראשון.

הדבר השני, במהלך הישיבה נסגרה הישיבה. לדעתי, אני לא בטוחה שזה לא אירע בניגוד לחוק. בתואנה שהדבר התבקש על ידי המהנדסת. ובדיון התברר בעצם שלא היתה בקשה כזאת. מעבר לזה שזה קרה, במהלך הדיון בא הכוח של המועצה, עו"ד רפי תדר קוראים לו? איך קוראים לו?

עו"ד גיתית שרמן: כן, מטעמי. עורך דין מטעמי.

אורית שגיא: מטעמך. הוא הבטיח להעביר חוות דעת משפטית בנושא. עדיין לא קיבלנו אותה.

עו"ד גיתית שרמן: אורית, כל הדברים שהעלית עכשיו אלה דברים במייל של משה אופיר. קיבלו מענה ממני.

אורית שגיא: אני לא קיבלתי מענה.

עו"ד גיתית שרמן: את קיבלת, את מכותבת וזה קיבל מענה ממני.

משה אופיר: בסדר, למה להפריע לה?

עו"ד גיתית שרמן: לא, אבל בכל מקרה את שוב חוזרת על דברים -

שי רוזנצוויג: בואי נתקדם. תני לה להציג.

אורית שגיא: בסוף תגידי מה שאת רוצה.

משה אופיר: היא מציגה נושא 10 דקות.

אורית שגיא: אני חושבת שהמענה הוא לא רק מענה ממך, אלא יש

פה גם מענה שצריך להתקבל מראש המועצה. וכמו שאמרתי, אני חושבת שהוא צריך להיבדק. טוב, אני חושבת שא'ב' בשימוע זה לקיים שימוע מה שנקרא בלב פתוח ונפש חפצה. דיברנו על זה לא פעם ולא פעמיים. כבר בתחילת הישיבה שהתקיימה הצהרת, שי, לכאורה, שאתה רוצה להפסיק -

- עו"ד גיתית שרמן: רגע, אורית. את שוב מדברת על ישיבה של שימוע.
 שי רוזנצוויג: לגופו של אדם.
- עו"ד גיתית שרמן: אני הבהרתי בפתח הדברים, שכל מה שנדון
 בשימוע,
 שי רוזנצוויג: תרשמי אי-מייל, תשלחי לה -
 אורית שגיא: לא, אני לא רוצה לשלוח אי-מייל.
- עו"ד גיתית שרמן: שנייה, אורית. אני עוצרת אותך ... אורית, כל מה
 שעלה -
 אורית שגיא: אני לא רוצה לשלוח אי-מייל. אני רוצה -
 עו"ד גיתית שרמן: לא, לא, לא אי מייל.
- שי רוזנצוויג: אנחנו מבינים מה את רוצה. אבל יש מה את יכולה.
 עו"ד גיתית שרמן: שנייה, רגע. כל מה שעלה בישיבה, הסתיים
 בהחלטה.
- אורית שגיא: גיתית, אני רוצה להגיד לך משהו.
 שי רוזנצוויג: תקשיבי ליועצת המשפטית.
- אורית שגיא: אני רוצה להגיד לך משהו, גיתית, בסדר?
 עו"ד גיתית שרמן: הסתיים בהחלטה, אורית.
- אורית שגיא: אני מבינה שזה הסתיים בהחלטה. אבל אני חושבת,
 עו"ד גיתית שרמן: וגם הסתיים בפשרה. אוקיי? זו החלטת פשרה.
- אורית שגיא: גיתית, כשמצמידים בן אדם לקיר ומצמידים לו אקדח
 לרקה,
 עו"ד גיתית שרמן: טוב, אני חושבת -
- שי רוזנצוויג: את כרגע את מוציאה ...
 אייל רוזנפלד: אני מקווה שלא יעמידו באמת אקדח לרקה.
- אורית שגיא: סליחה, סליחה,
 שי רוזנצוויג: את משתמשת פה בקביעות שהן שקר.
- עו"ד גיתית שרמן: ...
 אורית שגיא: גיתית, אני חושבת שהיתה כאן התנהלות קלוקלת.
 אני חושבת שנעשו כאן דברים שאסור שהם יעשו
 בגוף ציבורי. שההתנהלות כאן היתה אישית
 ופרסונאלית, ואני חושבת שצריך לדבר על זה.
- עו"ד גיתית שרמן: קודם כל, כל מה שאת אומרת כרגע, הועלה על ידי
 משה אופיר במייל.
- אורית שגיא: אבל אני רוצה להעלות את זה עוד הפעם. מה זה

משנה.

עו"ד גיתית שרמן: רגע, הדברים נענו. עכשיו, כששמענו מה את רוצה להעלות, תעלו את זה -

שי רוזנצוויג: אנחנו נעלה את זה. יהיה דיון.

אורית שגיא: אבל אני לא סיימתי. סליחה.

עו"ד גיתית שרמן: תעלו את זה האם להעלות את זה על הסדר.

אורית שגיא: אבל אני לא סיימתי להציג את הדברים.

משה אופיר: אנחנו שמענו מה שאמרת. בסדר, תני לה לדבר. ...

שי רוזנצוויג: לא, את שוטחת שם את כל הטענות. את לא מציגה את הדברים. ואת נכנסת לגופו של אדם. אני חושב שברור לכולנו ...

אורית שגיא: אני לא נכנסת לגופו של אדם. אני נכנסת לגופו של -

שי רוזנצוויג: עובדה שאמרת 'אתה, שי',

אורית שגיא: אתה ניהלת את המועצה.

שי רוזנצוויג: אני עדיין מנהל.

אורית שגיא: ... היא אמרה לא לדבר לגופו של אדם שלא יכול להגיב. אתה פה.

שי רוזנצוויג: לא, אבל לגבי השימוע. אני חושב שאנחנו הבנו מה את רוצה.

אורית שגיא: לא הבנת מה אני רוצה להגיד. לא סיימתי. אני עוד

לא סיימתי. יש לי עוד דברים להגיד. טוב, קודם כל נאמר בתחילת הדברים, בתחילת הישיבה,

עו"ד גיתית שרמן: אני אומרת שבניגוד למה שאמרת, זה הכל סביב השימוע. אוקיי? הכל סביב השימוע. הדברים האלה, סליחה,

אורית שגיא: גיתית, שום דבר מהדברים שנעשו לא נעשו מחוץ

לשימוע. אנחנו לא היינו שותפים לתהליך, אנחנו לא

הכרנו את הדברים. ... גיתית, תקשיבי, אני לא

מייצגת פה אף אחד. הדברים נגמרו ונחלטו. הרי אין

פה דרך חזרה. אבל אני חושבת שקרה פה תהליך

שצריך לשקף אותו וצריך לדעת מה היה פה ומה

התרחש פה ולוודא שזה לא יקרה.

אודליה גוטל: התהליך היה על פי חוק.

אורית שגיא: אני חושבת שהוא לא היה על פי חוק.

אוקיי. תמשיכי.	משה אופיר:
רגע, לא, תמתיני.	שי רוזנצוויג:
להמתין למה?	משה אופיר:
שתגיע מנהלת כוח אדם של המועצה.	שי רוזנצוויג:
מה זה קשור אליה?	משה אופיר:
מדברים פה על כוח אדם.	שי רוזנצוויג:
אז תקרא לה. אני לא מחכה פה וזה.	משה אופיר:
אז תלך.	שירי זיידמן:
אני לא מבין מה קורה פה. אוקיי, בואו נמשיך, נו.	משה אופיר:
חבל על הזמן שלנו.	
סיימת?	שי רוזנצוויג:
לא, לא סיימתי.	אורית שגיא:
טוב, אבל אנחנו כולנו הבנו את הנושא. אני מעלה את זה,	שי רוזנצוויג:
אבל אני לא סיימתי. מה זה הבנת?	אורית שגיא:
מאחר ואני מנהל -	שי רוזנצוויג:
אבל אני לא סיימתי להציג.	אורית שגיא:
את יכולה להתלונן אחר כך.	שי רוזנצוויג:
שי, אני לא סיימתי להציג.	אורית שגיא:
אתה לא נותן לה לדבר. מה זה הסיפור הזה פה?!	משה אופיר:
היא אומרת לה כל משפט שני שזה לא בר הצגה.	שי רוזנצוויג:
אתה יודע מה? אז אני יש לי הצעה. את חושבת שאסור להגיד את זה?	משה אופיר:
משה, למה יש לך הצעה? אני עוד לא סיימתי להציג.	שי רוזנצוויג:
יש משהו שלא קשור לשימוע?	משה אופיר:
הפרוטוקול של הקטע הזה יהיה סגור. אז אפשר לדבר. אז אפשר לדבר. הפרוטוקול סגור. אני רוצה לדבר על זה. (מדברים ביחד)	
היא מנסה לענות.	שלומית ארצי:
אני לא מבין אותה. סליחה, אני לא שומע אותה. ...	משה אופיר:
אתה קורא את התשובה, זה לא מוצא חן ...	
דברי על השימוע.	שי רוזנצוויג:
עו"ד גיתית שרמן: אם יש משהו מהדברים שלך שאת רוצה לענות, שלא קשור לשימוע,	

- אורית שגיא:** גיתית, מה זה לא קשור לשימוע? מה זה לא קשור לשימוע? הכל קשור לשימוע.
- שי רוזנצוויג:** אז את לא יכולה לדבר על זה.
- אורית שגיא:** למה אני לא יכולה לדבר על זה?
- משה אופיר:** למה היא לא יכולה לדבר על זה? היא יכולה לדבר על זה. מקסימום אפשר להחליט שהקטע הזה יהיה בפרוטוקול סגור. זה הכל. אבל היא לא יכולה לדבר? איזה מין דבר זה?
- דוברת:** היא לא יכולה לדבר על השימוע.
- שי רוזנצוויג:** הקטע הזה בכל מקרה הוא בפרוטוקול.
- משה אופיר:** תאר לעצמך שאני רואה פה מחדל ביטחוני אדיר. ואתה אומר לי 'תשמע, אתה לא יכול לדבר על זה בישיבה'. אז תסגור את הישיבה. אבל אפשר לדבר על זה. מה, אני לא מבין את הרעיונות האלה, היועצת המשפטית.
- שי רוזנצוויג:** נשאר לך עוד הרבה?
- אורית שגיא:** לא, לא נשאר לי הרבה. אבל אתה תיתן לי להתקדם.
- שי רוזנצוויג:** אז קדימה. אבל תנסי באמת לא לגופו של אדם.
- אורית שגיא:** אני אשתדל. ...
- משה אופיר:** אבל זה פרוטוקול סגור, מה.
- שלומית ארצי:** ... לדבר. היא לא צריכה עזרה.
- אורית שגיא:** משה, תן לי לדבר. תודה. טוב, אז אני אחזור על הנימוק האחרון שהעליתי וקטעתם אותי באמצע. בפתח הדיון שהתקיים כאן, אגב, עוד מטרם שהתחיל השימוע בפועל, נאמר שבעצם ראש המועצה שנמצא כאן בחדר ומותר לנקוב בשמו, מעוניין להפסיק את עבודתה מכיוון שאין לו אמון בה. ורק אחר כך הוצגו ראיות. אני חושבת שזה פוגע במונח של נפש חפצה, אבל זו רק דעתי. ...
- משה אופיר:** תנו לה לדבר.
- אורית שגיא:** אני חושבת שזה פוגע במונח של נפש חפצה, דעתי. בסדר?
- שלומית ארצי:** אני חושבת שזה פוגע בעצם המהנדסת.
- אורית שגיא:** אם זה יעלה לדיון, תאשרו להעלות את זה לדיון,

תוכלי להגיד מה את חושבת, שלומית.

תנו לה לסיים, די.

דליה נחום לוי:

אורית שגיא:

התברר בדיעבד שנעשו מעקבים אחר מהנדסת המועצה בנושא של החתמת כרטיס עבודה, שזה מבחינתי מעלה כאן הרבה שאלות, אני חושבת באופן כללי. אני הייתי רוצה לדעת בכלל, בכל מה שקשור למצלמות שהוצבו, אם זה בבניין המועצה, אם זה מחוץ לבניין המועצה, איפה המצלמות מוצבות, מה המטרה של כל מצלמה, מי רשאי לצפות במה שקורה, בדברים. אני חושבת שיש כאן חדירה לפרטיות. אני לא בטוחה אפילו שזה לא גובל במעשה לא חוקי, אבל זה אני אשמח לשמוע אחר כך את גיתית מתייחסת לזה. אני מנסה לנקות את הדברים שהם אישיים. אני חושבת שכל הנימוקים שעלו וכל ההתנהלות, שבעצם לא הביאה בפנינו שום תהליך של דיונים בשיחות שהתקיימו לפני באופן מובנה, מעידים בעיני על מעשה שהיה בו עניין אישי ולא עניין מקצועי וענייני. ואני אגיד למה אני מוטרדת מזה. אנחנו עדים פה בשנתיים האחרונות לתחלופה מטורפת של אנשים. אולי חלקה חיובית, אולי חלקה פחות. אני לא יודעת. אבל אני לא יודעת מה הסיבות שבגינן מתחלפים כאן כל האנשים. ואני לא בטוחה שבכל תהליך ההחלפות באמת היה פה משהו שהוא מקצועי גרידא, ולא משהו שהוא אישי פרטני.

מה שמביא אותי, אגב, לדבר שהוא הכי חמור בעיני. שבמהלך שיח שהתקיים סביב החלפת מהנדסת המועצה, עלתה טענה שבעצם נבחרה מהנדסת מחליפה עוד בטרם פוטר המהנדסת הקודמת. מה שהיום אתה מביא לאישורנו והתברר כנכון, שזה הכי מטריד אותי. אם זה לא היה קורה אז הייתי אומרת אוקיי, זה עלה כאמירה ככה באוויר. אבל אני חושבת שזה משהו שמצריך בדיקה ומצריך התייחסות לנו, לחברי המועצה.

טוב, עוד משהו?

שי רוזנצוויג:

- אורית שגיא:** לא, אני מנסה לראות מה אני יכולה. אני יכולה לקרוא הכל, אבל אני מנסה לעבור על הדברים.
- שי רוזנצוויג:** אורית, הבנו. באמת.
- אורית שגיא:** לא, אבל אני רוצה לסיים, שנייה. טוב, עלה הנושא של אי מתן אפשרות לעיין בפרוטוקול. רק אחרי שמשה אופיר פנה לממונה על המחוז, אני חושבת שזה גם כן לא תקין, השתתפנו בשימוע. לא נכון.
- שי רוזנצוויג:** אורית שגיא:
- אורית שגיא:** אפשר היה להעביר לנו את הפרוטוקול ולהראות לנו אותו. בטח לעיין בו. ובשורה התחתונה, אני חושבת שלפחות לפי מה שנראה לנו, היתה כאן התנהלות מאוד אישית ופרסונאלית. ובעיני, בגוף ציבורי, זה מנהל שהוא לא תקין ואני חושבת שזה משהו שצריך להיבדק ולתת עליו את הדעת. תודה.
- שי רוזנצוויג:** טוב. אני חושב שחוות הדעת של היועצת המשפטית הינה ברורה.
- אורית שגיא:** מה חוות הדעת? אני רוצה לשמוע אותה.
- שי רוזנצוויג:** אומרת שאנחנו דנים עכשיו, באים להעלות את הנושא לדיון. בסדר? חוות הדעת היא שלא מעלים את הנושא כפי שהוצג כרגע לדיון. אני מקבל אותה. אני אבקש -
- אורית שגיא:** אני רוצה לשמוע את גיתית. את אומרת -
- שי רוזנצוויג:** אבל אני מדבר כרגע.
- אורית שגיא:** ... היא לא יכולה להגיד את זה בעצמה?
- שי רוזנצוויג:** אני אומר את מה שאני רוצה. היא תרצה להוסיף אחר כך,
- אורית שגיא:** אבל אתה אומר שזו חוות הדעת שלה. אני רוצה לשמוע אותה.
- שי רוזנצוויג:** אני אומר שאני מבקש לא להעלות מהטעמים שהציגה היועצת המשפטית.
- משה אופיר:** מה הטעמים שהיא הציגה לא להעלות את זה?
- אורית שגיא:** מה הטעמים? היא לא הציגה.
- משה אופיר:** הישיבה הזאת סגורה. היא לא תהיה פומבית, אוקיי. זה נגיד שהסכמנו, אוקיי? אז למה אי אפשר -

- שלומית ארצי:** צנעת הפרט,
משה אופיר: מבחינה משפטית. זה שאתה רוצה להוריד את זה זה ברור.
- אורית שגיא:** צנעת הפרט של מי?
משה אופיר: אבל מה הפן המשפטי פה? ...
- שי רוזנצוויג:** אורית באה להגיד דברים לפרוטוקול. אמרה. זה נגמר.
- משה אופיר:** לא הבנתי.
שי רוזנצוויג: לא משנה. מה אתה כן מבין? בוא נתקדם.
- משה אופיר:** אני רוצה לשמוע מה חוות הדעת של המהנדסת.
עו"ד גיתית שרמן: אני חוזרת על מה -
- שי רוזנצוויג:** תחזרי, ואחרי זה אני מעלה את זה -
עו"ד גיתית שרמן: אני חוזרת ואומרת שכל הנושאים שעכשיו אורית העלתה, בצורה כזו או אחרת, עלו ונדונו ונענו. ורובם הגדול גם משפטי. וניתנה עמדתי גם -
- אורית שגיא:** אז תעני עליהם.
עו"ד גיתית שרמן: לא, לא. ניתנה ...
- אורית שגיא:** אבל לי את לא ענית.
עו"ד גיתית שרמן: אורית, עניתי לכם גם בתחילת ישיבת השימוע, והסברתי את העמדה המשפטית. גם לעניין מתי לקבל את החומרים,
- אורית שגיא:** ... לענות בתחילת השימוע. אני מעלה דברים שהם אחרי השימוע.
- עו"ד גיתית שרמן:** לא, הדברים שאת העלית הם לפני, תוך כדי ואחרי.
אורית שגיא: איך את מסבירה ...
- שי רוזנצוויג:** עכשיו, עכשיו. היא מדברת על הישיבה עכשיו. ... היא מדברת על הישיבה הזאת.
- עו"ד גיתית שרמן:** המכרז היה כדין. ובמסגרת הדיון על סדר היום הוסבר לכם גם ההליך המשפטי שהיה.
- אורית שגיא:** את רוצה שאת הדיון על סדר היום אני אשאל את השאלה הזו? שאני אעלה את הטענה הזו?
- שי רוזנצוויג:** את יכולה. אין לנו מה להסתיר.
עו"ד גיתית שרמן: אין מה להסתיר.
- אורית שגיא:** אבל איך יכול להיות שהשם עלה לפני שפורסם

- המכרז,
- עו"ד גיתית שרמן: אני לא שמעתי שם.
- אורית שגיא: זה עלה. זה עלה בישיבה.
- עו"ד גיתית שרמן: זה לא עלה בישיבה.
- אורית שגיא: זה עלה בישיבה.
- משה אופיר: לא עלה בישיבה? העורך דין שהבאת אמר שזה לא נכון. ובפרוטוקול, אני אגיד לך באיזה עמוד זה מופיע.
- שי רוזנצוויג: חבר'ה, אני מציע -
- משה אופיר: סליחה, סליחה.
- שי רוזנצוויג: לא, לא סליחה. ...
- אורית שגיא: אני אעלה את זה בסדר היום בדבר הבא.
- שי רוזנצוויג: את יכולה לעשות מה שאת רוצה. אני מציע -
- משה אופיר: תסתכלי בעמוד 71 לפרוטוקול. עמוד 71 לפרוטוקול.
- שי רוזנצוויג: אתה מפריע לי לנהל את הישיבה.
- משה אופיר: עו"ד עמרוסי אומרת שיש מהנדסת חדשה, עדי ארגמן ... מבני עיש.
- שי רוזנצוויג: אתה מקליט? עצור את ההקלטה. אנחנו לוקחים הפסקה.
- *** הפסקת ההקלטה לבקשת ראש המועצה *****
- שי רוזנצוויג: מי בעד לא להעלות את הנושא לסדר היום? שי, שלומית, רחל,
- משה אופיר: רק רגע, רק רגע.
- שי רוזנצוויג: שירי, ואייל. מי נגד? מי נמנע?
- משה אופיר: אני נגד. רגע, רגע.
- אורית שגיא: למה אתה נמנע? רגע, לא שמעו, לא מבינים בכלל...
שי רוזנצוויג: חבר'ה, הנושא הבא.
- משה אופיר: תן לנו להצביע.
- שי רוזנצוויג: מי נגד?
- אורית שגיא: נגד מה?
- שי רוזנצוויג: אני ביקשתי לא להעלות את הנושא לסדר היום.
- משה אופיר: מי נגד להעלות?
- שי רוזנצוויג: מי נגד לא להעלות אותו, מי בעד להעלות?
- משה אופיר: אני בעד להעלות.

דליה, משה, אלי ואורית.

שי רוזנצוויג:

החלטה:

מאשרים ברוב קולות להסיר את הנושא לסדר היום שהעלתה חברת המועצה אורית שגיא בנושא: הפסקת עבודתה של מהנדסת המועצה גיתית לסר.

בעד: שי רוזנפלד, שלומית ארצי, רחל שטיינר, שירי זיידמן, אייל רוזנפלד.

נגד: משה אופיר, אורית שגיא, דליה נחום לוי, אלי כהן.

- משה אופיר: רגע, יש הודעה של ... אני יכול לתת הודעה.
- עו"ד גיתית שרמן: לא, אין לך אפשרות לתת הודעה לפרוטוקול.
- משה אופיר: אני רוצה להגיש לך,
- שי רוזנצוויג: עצור, עצור.
- משה אופיר: ישיבה שלא מן המניין, ... בנושא הזה תוך שבעה ימים.
- שי רוזנצוויג: עצור.
- משה אופיר: חתימה של ... חברי מועצה. אני אומר לך, אני מגיש בקשה לישיבה שלא -
- עו"ד גיתית שרמן: את זה אתה יכול להגיש גם לא בישיבה עכשיו.
- אודליה גוטל: אתם נפגשים גם ככה ביום ראשון או שני.
- משה אופיר: ישיבה שלא מן המניין.
- שי רוזנצוויג: ניפגש בישיבה. הנושא הבא -
- משה אופיר: אני מוכן להתפשר. אם אתה רוצה לדון בזה, אני מוכן למשוך את -
- שי רוזנצוויג: משה, מיותר כרגע.
- משה אופיר: אוקיי. כל נושא שאתה תוריד, אנחנו נעביר לך בקשה לישיבה שלא מן המניין. רק שתדע.
- שלומית ארצי: מעולה. האמת היא שזה יכול להיות כיף.
- משה אופיר: אתה לא תוכל למנוע מאיתנו להעלות נושאים ולדון בהם.
- שי רוזנצוויג: משה, אתה מוכן לא להפריע לי?
- משה אופיר: החוק מאפשר לנו לדון בנושאים בישיבה שלא מן המניין.

אורית שגיא:	אגב, זה חמור מזה. אתה מנהל את המועצה הזו כאילו זה המקום הפרטי שלך. זו מועצה ציבורית. ואתה לא יכול להתנהל בצורה הזאת.
שי רוזנצוויג:	גברתי, את מדברת לפרוטוקול.
אורית שגיא:	אני לא גברתך.
שי רוזנצוויג:	זה מה שאת יודעת לעשות.
אורית שגיא:	נכון, נכון.
שי רוזנצוויג:	זה הדבר היחיד שאת יודעת לעשות.
אורית שגיא:	זה מה שאני אעשה. זה מה שאני אעשה.
שי רוזנצוויג:	כל מי שיקרא את זה בעוד אי אלו שנים, ישמע אותי אומרת שאת רק מדברת לפרוטוקול.
אורית שגיא:	אין בעיה. אין לי שום בעיה לדבר לפרוטוקול. ממש לא מעניין אותי מה תגיד בעוד אי אלו שנים.

<p>3.4 משה אופיר: חוות דעת משפטית לחברי האופוזיציה על פי סעיף 66כא2 לתקנון המועצות המקומיות יו"ש.</p>
--

שי רוזנצוויג:	חוות דעת משפטית לחברי האופוזיציה על פי סעיף 66כא2 לתקנון המועצות המקומיות. קדימה.
משה אופיר:	כמו שאתם יודעים,
אורית שגיא:	אה, זה לא היה מוקלט? חבל. עכשיו אני מבינה למה הוא צעק.
אודליה גוטל:	ברור שזה לא היה מוקלט?
אורית שגיא:	למה ברור? עכשיו אני מבינה למה הוא צעק. כי ככה הוא מתנהג למצלמות אחרת. וכשאינן מצלמות אז -
רחל שטיינר:	גם את מתנהגת למצלמות אחרת. תראי את ההתנהגות שלך.
שירי זיידמן:	חבר'ה, בוודאי. בוודאי.
משה אופיר:	רחל, רחל, אני רוצה להגיד לך משהו. רחל, אם המהנדסת לא היתה אישה בוא נגיד ששלומית מתעסקת בנשים כאלה, היא היתה מגישה תביעה נגד המועצה על כל הנושא הזה, והמועצה היתה צריכה לשלם מיליונים.
דוברת:	אתה טועה, אתה טועה.

- משה אופיר:** אני לא טועה.
- אודליה גוטל:** ... לכל ההאשמות שלכם ...
- משה אופיר:** זה שהיא הסכימה להתפטר, בגלל שיש לה נסיבות אישיות שלה, אם היא היתה רצינית, אם אני הייתי בסיטואציה הזאת, הייתי תובע את המועצה. וכל מה שהיה קורה פה, המועצה היתה משלמת. ראש המועצה מסכן את המועצה בהתנהלות שלו. היא כבר אומרת שיש מהנדסת חדשה, ואומרת את השם שלה. וראש המועצה מביא את המהנדסת החדשה. זה נראה לך סביר? זה נראה לך סביר? זה סיכון המועצה מבחינה פיננסית. תתייעצי עם כל עורך דין. אפילו בבית אומרים לך את זה. ...
- שי רוזנצוויג:** רגע, רגע. יש לך נושא, קדימה. חוות דעת משפטית חברי אופוזיציה. קדימה.
- משה אופיר:** תראו, אתם יודעים שסעיף -
- שלומית ארצי:** זה רק הולך ומידרדר.
- משה אופיר:** סעיף 66כא2 לתקנון מאפשר לחברי המועצה לבקש חוות דעת משפטיות מהיועץ/יועצת, לא משנה, בנושאים שקשורים בענייני מועצה. כמובן לא בדברים פרטיים. והיועץ המשפטי חייב לענות, אלא אם כן יש שם כל מיני תנאים שהוא לא חייב לענות, אבל אנחנו לא ניכנס לתנאים האלה כי זה לא רלוונטי לענייננו. אני העברתי מספר שאילתות לבקשות וחוות דעת של היועצת המשפטית. ואני אמנה אותם ואני אגיד מה התשובות שלהם ומה אני חושב על התשובות האלה ואני מבקש להעלות את זה לדיון.
- שי רוזנצוויג:** שים לב רק שלא הולכים, לא יוצרים עכשיו ארבע דיונים קטנים, בסדר? אתה מדבר על המהות.
- משה אופיר:** אני מדבר על חוות דעת.
- שי רוזנצוויג:** בסדר, אבל אני אומר שוב.
- משה אופיר:** איזה דיונים קטנים?
- עו"ד גיתית שרמן:** לא הבנתי. אתה רוצה להעלות את הנושאים נשוא חוות הדעת או את -

משה אופיר: אני יודע מה אתה רוצה להגיד. את לא צריכה לשאול אותי מה אתה רוצה להעלות. תהיי סבלנית ואני אגיד את הכל.

דוברת: עד עכשיו, עצם חוות הדעת המשפטית, יש לו השגות.

עו"ד גיתית שרמן: לא, השאלה אם אתם רוצים לדון בגופה של חוות דעת משפטית? לגופך.

עו"ד גיתית שרמן: לגופי אין לי בעיה. אני בסדר. **משה אופיר:** אפשר להתקדם ל-10 דקות שמגיעות לי? כן, כן.

משה אופיר: אני העליתי מספר שאלות משפטיות וקיבלתי עליהם תשובות. אני אסקור את הדברים שהעליתי ואת התשובות שקיבלתי. נושא ניהול ישיבות מועצה. אני טענתי שכל ההפסקות שעושה מר רזנצוויג, ביקשתי חוות דעת משפטית. ... סליחה, אל תפריע לי. יש לי 10 דקות בלי הפרעה. ביקשתי חוות דעת וגם ציינתי שלפי התקנון, התקנון נותן כלים לראש המועצה בדיוק איך להתנהל בישיבות מועצה. התקנון מאפשר א', ב' ו-ג', ולא כתוב בתקנון שראש המועצה יכול לעשות הפסקות. לא כתוב בתקנון את הדבר הזה. ואילו חוות הדעת המשפטית אומרת כן, הוא יכול לעשות הפסקות. אני חושב שהחוות הדעת המשפטית היא לא נכונה. ולא רק שהיא לא נכונה, אלא זה גם לא עניין של פרשנות משפטית. יש עניינים של פרשנות משפטית שאפשר לחלוק עליהם. למשל, אני אתן לכם דוגמה לפרשנות משפטית. בזמנו היה מצב שהקימו ועדות מועצה והחוק אומר שהמועצה תמנה ועדות מועצה. ככה אומר החוק. וראש המועצה שישב בזמנו הוא החליט את מי הוא רוצה למנות. למרות שאנשים אמרו לו 'אנחנו לא רוצים להיות בוועדה הזאת'. הוא אמר 'לא מעניין אותי'. והיועץ המשפטי שישב לידו, שלימים נהיה שופט בישראל, אתה אולי יודע מי זה, לא משנה,

הוא אמר 'כן, כתוב שהמועצה תמנה ועדות מועצה ואנשים לא יכולים להתנגד למה שהטילו עליהם'. היה מדובר על ועדת ביקורת. לא ניכנס לכל העניינים. אבל היו גם יועצים משפטיים חכמולוגים כאלה, ואני לא מצא חן בעיני. פניתי מיד ליועץ המשפטי של משרד הפנים. באותו ערב הוציא לו מכתב: 'אדוני, מה שאמרת שזה לא נכון. מי שלא רוצה, אי אפשר למנות אותו'. למרות שזה לא כתוב בחוק, כי החוק הוא ברור. כתוב עד היום 'המועצה תמנה ועדות מועצה'. היועץ המשפטי של משרד הפנים אמר 'אי אפשר'.

פה זה עוד יותר תמוה, מכיוון שהחוק אומר בדיוק מה אתה יכול לעשות. החוק הוא לא פתוח בעניין הזה. וחוות הדעת המשפטית אומרת שאתה יכול לעשות מה שאתה רוצה. לעשות הפסקות. לכן אני מודיע, לעניין הקטע הזה, אם אני עוד פעם אחווה הפסקות מצידך, אני אפנה ליועץ המשפטי של משרד הפנים. עכשיו, אם היועץ המשפטי של משרד הפנים יחזיק בדעתי שמה שאתה עושה זה לא כתוב בתקנון ואסור לעשות את זה, אני אבקש לבדוק את הכשרות המשפטית של היועצת המשפטית שנותנת חוות דעת ... הלאה. זה לגבי הנושא הזה.

פרוטוקול ועדות. אני, מכל ההתבחשויות פה של ועדת ביטחון, אני ביקשתי -

עו"ד גיתית שרמן: ... אני מבינה שהוא הולך לדון עכשיו בכל ...

משה אופיר:

זו ישיבה מן המניין. מה ההבדל בין ישיבה מן המניין לישיבה שלא מן המניין? ישיבה שלא מן המניין צריכים להציע הצעה. ישיבה שמן המניין לא צריך להציע. פרט העובדה שאני רוצה להעלות את זה לסדר היום. תן לי להמשיך 10 דקות בלי הפסקות ואל תשמע ...

שלומית ארצי: ... לא, לא ממש. הוא כבר חמש דקות בזבז.

משה אופיר: הוא מבזבז.

שלומית ארצי: לא, לא. חמש דקות כבר דיברת. יש לך עוד חמש.

- משה אופיר:** אני יש לי ...
- שלומית ארצי:** הבנתי אותך.
- משה אופיר:** בעניין פרוטוקול של ועדות. אני חצי שנה בערך מבקש לראות את הפרוטוקולים של ועדת ביטחון. ואז מפנים אותי ואומרים לי שכן, ולא, וזה. אני מגיע לוועדת ביטחון, אין פרוטוקולים. מה אני רואה? סליחה רגע, גברתי המכובדת. זה לא קשור אליך, בכלל.
- שלומית ארצי:** זה כן קשור אלי.
- משה אופיר:** זה התחיל לפני שאת היית פה. העולם לא התחיל איתך.
- שלומית ארצי:** הייתי בטוחה שכן.
- שי רוזנצוויג:** הוא אומר שדליה היתה יו"ר הביטחון.
- משה אופיר:** בסדר. לא התחיל גם עם דליה. וזה לא משנה עם מי זה התחיל. אין פה פרוטוקולים. אתה בישיבה האחרונה אמרת 'אני אדוור אותך לפרוטוקול'.
- שי רוזנצוויג:** לא אמרתי דבר כזה.
- משה אופיר:** זה כתוב בפרוטוקול של ישיבת המועצה. אבל לא משנה. היועצת המשפטית המכובדת טענה בישיבה שיש סעיף שכל ועדה תנהל את ...
- עו"ד גיתית שרמן:** כן, יש סעיף כזה.
- משה אופיר:** סליחה, אני יודע מה שאני אומר. את לא צריכה להסכים איתי. אני יודע, אחרת לא הייתי אומר את זה. אלא מה? יש בתקנון לפני זה אומר שכל ישיבה חייבים לנהל פרוטוקול,
- שי רוזנצוויג:** תגיד, אבל למה אתה צועק?
- משה אופיר:** וכתוב שם איזה פרוטוקול צריך לנהל. ואחרי זה כתוב בהסתמך על הסעיפים שכתוב שצריכים לנהל פרוטוקול, מעבר לזה, כל ועדה תנהל את מה שהיא רוצה. זאת אומרת שהסעיף שאומר שוועדה תנהל את הישיבה כפי שהיא רוצה זה לא לעניין הפרוטוקול. כי החוק אומר מפורשות שעניין הפרוטוקול זה חייבים למלא. ואני אקריא את החוק. אני הבאתי אותו. הכל פה מסודר. אני אצטט לך את

החוק. שלא יהיו אי הבנות.

מה ההצעה, אתה אומר?

שי רוזנצוויג:

הנה. אני כתבתי ליועצת המשפטית: 'בהמשך לנושא שהעליתי בישיבה', לא משנה, 'הריני להביא לתשומת לבך כי סעיף 50א בצו בדבר ניהול מועצות מקומיות 892 משנת 1981 קובע, ציטוט: "בכל ישיבה של ועדה יש לרשום פרוטוקול שיכיל את מהלך הדיונים, ההצעות ותוצאות ההצבעה". סעיף 51, אותו הזכרת בישיבה קובע כדלקמן, ציטוט: "בשים לב לאמור בסעיף 45 – 50, שזה הסעיף שחייבים לכתוב פרוטוקול, בשים לב האמור, רשאית כל ועדה להסדיר את עבודתה כטוב בעיניה". אז אין לי בעיה שהוועדה תחליט לשבת בשירותים או משהו כזה. זה היא יכולה לעשות. אבל היא לא יכולה להחליט שלא לרשום פרוטוקול. ועכשיו, היועצת המשפטית כותבת לי, בתשובה לשאלתי, ש'עמדתי המשפטית שסעיף 51 הוא הקובע, שכל ועדה רשאית להסדיר כטוב בעיניה'. זה מה שאמרתי בישיבה וזאת עמדתי והיא לא השתנתה'.

עו"ד גיתית שרמן: אני כתבתי שלא ביקשת את חוות דעתי.

משה אופיר: כתבתי את זה, כולם ראו את זה.

עו"ד גיתית שרמן: נכון, כתבתי שלא ביקשת את חוות דעתי.

משה אופיר: עכשיו אני אומר, יועצת משפטית שלא קוראת את

החוק, ואומרת שאפשר לנהל -

עו"ד גיתית שרמן: אוי, אוי. משה, הכל מוקלט.

שי רוזנצוויג: זה לשון הרע.

עו"ד גיתית שרמן: בדיוק.

שי רוזנצוויג: זה גם דיבה. שתדע לך.

משה אופיר: דיבה, דיבה. בבקשה. יועצת משפטית שלא קוראת

את -

שי רוזנצוויג: אתה מדבר על גיתית שרמן, כן?

משה אופיר: גיתית, היועצת המשפטית גיתית,

עו"ד שרמן: עו"ד שרמן.

משה אופיר: שלא קוראת את הסעיף,

- שי רוזנצוויג:** שיהיה קל לשופט.
- משה אופיר:** שהיא לא מבינה שהסעיף שהיא מצטטת הוא כפוף לסעיף הקודם, שאומר -
- עו"ד גיתית שרמן:** אתה מוציא מהקשרו.
- משה אופיר:** לא עושה עבודתה נאמנה. הלאה. אני עובר לחוות דעת חמישית.
- עו"ד גיתית שרמן:** סיימנו את הדקות?
- אודליה גוטל:** לא, יש עוד דקה.
- שי רוזנצוויג:** אתה יכול לסיים עוד דקה?
- אודליה גוטל:** יש לך עוד דקה.
- עו"ד גיתית שרמן:** לא רוצה להגיד עוד כמה דברים יפים עלי.
- משה אופיר:** אתה כל הזמן מפריע לי ואחרי זה אומר 'אין זמן, אין זמן'. אל תפריע לי. שגיתית לא תפריע לי, שהמנכ"לית לא תפריע. אין שום בעיה. אני אצלי הכל כתוב. זה 10 דקות. אני התאמנתי מול הראי, 10 דקות.
- שלומית ארצי:** לא, ממש לא. ממש לא. יש לך דקה. מספיק.
- משה אופיר:** תיכף אני אגיד אליך.
- שלומית ארצי:** תגיע אלי. תדלג ישר -
- שי רוזנצוויג:** למה להשתמש בלשון כזאת? למה לאיים? ... כל הזמן אתה מאיים, אתה שם לב? ... חבר'ה, אני מבקש. א', תנו לו לסיים. ב', אני מבקש ממך. בלי איומים. קדימה.
- שלומית ארצי:** למה? הוא יכול, שידלג ישר אלי. עוד אחד שמאיים.
- משה אופיר:** לעניין נושא של סקירת הישיבה של השימוע. אני בישיבה העליתי את זה, וגם ראיתי את הפרוטוקול. והדברים שלי שם ברורים. וגם הדברים של עו"ד רפי פדר, שהוא אמר מפורשות בעמוד 7 בפרוטוקול הישיבה. יש לך את הפרוטוקול. לי אין אותו, אבל אני מדגיש את זה. קראתי את הפרוטוקול ורשמתי לעצמי. הוא אמר לי שהוא יעביר חוות דעת משפטית על הסקירה של הישיבה. אני מבקש לקבל חוות דעת משפטית. היועצת המשפטית טוענת שלא יודע מה, לא ביקשתי, לא ביקשתי,

- עו"ד גיתית שרמן:** לא, לא. שעמדתי המשפטית כבר ניתנה ...
משה אופיר: לא משנה. אני רוצה את חוות הדעת המשפטית. זה קשור בחוות דעת משפטיות.
 נגמר הזמן.
אודליה גוטל:
משה אופיר: הלאה. ביקשתי לפני זמן רב לקבל חוות בנושא האם אפשר להחנות גרורים ביישוב. שאלה פשוטה. האם אפשר להחנות גרורים. שלחה לי היועצת המשפטית את התשובה של היועץ המשפטי, הבנו. אתה לא מרוצה מהיועצת המשפטית.
משה אופיר: לא, אני מאוד מרוצה. שלחת לי מכתב כללי שאומר א', ב' וג'. שאלתי שאלה פשוטה. האם אפשר לקבל תשובה פשוטה? האם אדם יכול, לפי חוק העזר הנוכחי, להחנות גרורים שנה שלמה ולא להזיז אותם. ולא קיבלתי תשובה לעניין הזה. אני חושב שזה מאוד רלוונטי.
שי רוזנצוויג: בסדר. אין פה גם על מה להצביע. הוא אמר את דברו.
עו"ד גיתית שרמן: לא, לא, סליחה רגע.
משה אופיר: עכשיו, אתה רוצה להעלות את זה לדיון?
שי רוזנצוויג: לא, לא.
עו"ד גיתית שרמן: ... שייאמר לפרוטוקול -
משה אופיר: אנחנו נעשה הצבעה ואתה תקבל הודעה לעניין ... ישיבה שלא מן המניין. כל נושא שלא יעלה פה, יעלה בישיבה שלא מן המניין.
שי רוזנצוויג: אלי צובט אותך מאחור. אתה סתם... טוב, חבר'ה. כמובן שאני מבקש לא להעלות את הנושא הזה. כל הנושאים אכן נענו, כפי שהוא רואה. כפי שהוא בעצמו אמר, משה אופיר אמר שהם נענו. אפילו הקריא את המענה. יש לך טענה, מענה, לגבי איכות הזה, יש למי לפנות. עוד היום שאלת שאלה, קיבלת תשובה. אני חושב שעונים לך בזמן באמת שיא. היועצת המשפטית שלנו, אל תשכח, היא לא in house, בשונה מרשויות אחרות ששם יש יועץ משפטי קבוע. עובדת אי אילו שעות בשבוע,

משה אופיר: אני חושב שאתה פספסת את הנושא. אני לא התלוננתי שהיא לא עונה לי. אני התלוננתי על טיב התשובות שלה.

שי רוזנצוויג: אני הרגע אמרתי. אם יש לך תלונות על טיב התשובות, אז אתה יודע, אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה. אין פה מה לדון מעבר למה שאמרת. נבקש לא להעלות לסדר היום. מי בעד? שלומית, רחל, שירי, אייל, שי, דליה. מי נגד? משה, אלי, אורית.

החלטה: מאשרים ברוב קולות להסיר את הנושא לסדר היום שהעלה חבר המועצה משה אופיר בנושא: חוות דעת משפטיות לחברי האופוזיציה על פי סעיף 66כא2 לתקנון המועצות המקומיות.

בעד: שי רוזנפלד, שלומית ארצי, רחל שטיינר, שירי זיידמן, אייל רוזנפלד, דליה נחום לוי.

נגד: משה אופיר, אורית שגיא, אלי כהן.

4. אישור פרוטוקול ועדת הנצחה – בקשת משפחת הבר להנצחת בנם.

שי רוזנצוויג: הנושא הבא, אישור פרוטוקול ועדת הנצחה – בקשת משפחת אבר להנצחת בנם. בבקשה. אנחנו נכבד את משפחת אבר ואת הנושא שלהם. תקריא, בבקשה.

אודליה גוטל: משפחת הבר הגישה בקשה להקמת מתקן ספורט אתגרי להנצחת הבן שלהם, רז ז"ל. שלחתי לכם במייל גם את הבקשה שלהם וגם את המתקן. התהליך הוא תהליך שהוא מאוד ארוך, מורכב מכל מיני דברים. ועדת הנצחה, ועדת תרומות, אישורים של ניגוד עניינים.

משה אופיר: אין לי את הבקשה שלהם. אפשר לקבל אותה?

אודליה גוטל: שלחתי במייל. גם את זה לא קיבלת במייל?

משה אופיר: את הבקשה שלהם?

אודליה גוטל: בקשה שלחתי במייל.

מה הם הולכים לעשות? אני לא יודע.	משה אופיר:
קודם כל תיכף אני אציג את זה. וחוץ מזה אומרת שלחתי במייל.	אודליה גוטל:
תציגי את זה.	משה אופיר:
... תן לסיים.	אייל רוזנפלד:
למה לא להרוס? אפילו בנושא כזה אנחנו נעשה ...	שלומית ארצי:
אמרתי שלא קיבלתי את הבקשה.	משה אופיר:
זה במייל. אנחנו קיבלנו.	שלומית ארצי:
אופיר, באמת, די! בואו נתקדם.	שי רוזנצוויג:
ועדת התרומות התכנסה, אישרה את מתן התרומה בהתאם לנוהל תרומות. המיקום מדבר על שצ"פ ברוב רחוב שובל בשכונת יובלים. איפה שפעם, דליה הזכירה לנו שפעם היו שם מתקני ספורט וכושר. פחות או יותר שם זה המיקום. ועדת הנצחה התכנסה ובעצם מה שאנחנו היום מבקשים מכם לאשר זה את הפרוטוקול, את ההמלצה של ועדת הנצחה. גם הוא נמצא לכם פה על השולחן. אתם יכולים להסתכל. וגם את הבקשה עצמה. דליה, סמוך למה שלקחת, יש שם את הפרוטוקול של ועדת הנצחה.	אודליה גוטל:
זה מה ששלחת לנו, זה ראיתי. על זה את מדברת ששלחת?	משה אופיר:
שלחתי את הכל.	אודליה גוטל:
אודליה, בואי תציג זריז את הבקשה, את המהות שלה.	שי רוזנצוויג:
אז ככה. אנחנו מדברים -	אודליה גוטל:
לי יש שאלה ממש קטנה, טכנית. השטח שזה אמור להיות ממוקם בו היה שצ"פ? לא שינו?	אלי כהן:
זה שצ"פ.	אודליה גוטל:
היה שצ"פ שהיו עליו מתקני ספורט. הורידו אותם כי לא היה כסף לתחזק אותם. אנחנו רוצים לשים שם מתקן ספורט במקומם.	שי רוזנצוויג:
זה המתקן שמדובר עליו.	אודליה גוטל:
מצאתי.	משה אופיר:

- אודליה גוטל:** יופי, מעולה. מתקן ספורט אתגרי. היה קובץ אחד עם כל הדברים בפנים, עם הבקשה, עם האישור, עם הכל.
- שי רוזנצוויג:** שאלות, חברים? מי בעד לאשר את המלצת ועדת הנצחה להנצחת רז הבר ז"ל -
- משה אופיר:** זה בדיון, נכון?
- שי רוזנצוויג:** זה להצבעה.
- משה אופיר:** מה זה להצבעה? זה לדיון. אם אני רוצה לדבר?
- שלומית ארצי:** גם על זה יש מה להגיד? משפחה תורמת כסף ורוצה לעשות,
- משה אופיר:** כן, יש לי הרבה מה להגיד, אוקיי?
- שלומית ארצי:** אני יודעת. מספיק, חאלאס. די.
- אורית שגיא:** אולי יש לו משהו טוב להגיד?
- שלומית ארצי:** אין לו שום דבר טוב להגיד.
- אורית שגיא:** למה את -
- שלומית ארצי:** ככה.
- שי רוזנצוויג:** חבר'ה, ... בואו נלך מכאן בטוב. קדימה.
- משה אופיר:** אני רוצה להגיד, אבל אני רוצה להגיד לשלומית שהדעות שלה על חברי המועצה שתשמור לעצמה.
- שלומית ארצי:** לא רוצה.
- משה אופיר:** גם לי יש דעות עליך.
- שלומית ארצי:** יש לי זכות. אתה התחלת. הבנת?
- משה אופיר:** כן.
- שלומית ארצי:** יופי.
- משה אופיר:** שי. וחברי המועצה הנכבדים. יש לי ניסיון בדברים כאלה. הייתי מבקר מועצה בכמה רשויות מקומיות בעבר. ואני מדבר מניסיון של כמה שנים בנושא הזה. הנושא הזה הוא מאוד רגיש. אני נתקלתי במספר רשויות, לא יודע אם היועצת המשפטית מכירה אותן, שהנושא של הקמת כיכרות על שם מישהו, או גנים על שם משהו, פארקים, גנים, לא משנה, מקומות הנצחה. וגם היה לנו ביישוב את העניין הזה שאני חושב שדליה היתה פה, לגבי המצפה. שהיתה פה מהומת אלוהים בנושא שאז היה את אסון המסוקים,

שנהרגו שני זה. ואחד האבות רצה שהמצפה הזה יהיה על שם הבן שלו. והיתה ועדת הנצחה והיה סיפור שלם בעניין הזה.

זה נקרא מצפה הבנים. והוחלט שזה יהיה מצפה הבנים.

שלומית ארצי:

לא, זה היה מצפה השניים, מצפה הבנים, מצפה על השמע והילד... אני מאוד מעריך את המשפחה הזאת, שלא תהיה אי הבנה. אני מעריך מאוד את הנכונות שלהם לתרום, ואני חושב שזה פה מאוד וכל הכבוד להם. אבל על מנת לעשות סדר בעניין, אני חושב שאנחנו צריכים לתת את הדעת מה יהיה, לדוגמה, אני יודע שהבן שלהם נהרג במהלך שירותו הצבאי. אני יודע, אני מכיר את המשפחה הזאת, הייתי אצלם בשבעה אפילו, שזה היה לפני 15 שנה. כל הכבוד.

משה אופיר:

כל הכבוד. תודה רבה שאת אומרת לי כל הכבוד.

שלומית ארצי:

משה אופיר:

כל הכבוד.

שלומית ארצי:

אבל אנחנו צריכים להסתכל קצת קדימה. בואו נתאר לעצמנו שחם וחלילה יהיו פה עוד הרוגים מהצבא, ויש פה... שאין על שמם שום דבר, והם יגידו 'רגע, עשו פארק על שם משפחת הבר? בסדר גמור. גם אנחנו רוצים' והמועצה תהיה בבעיה. לכן אני מציע,

משה אופיר:

למה המועצה תהיה בבעיה?

שי רוזנצוויג:

למה המועצה תהיה בבעיה? תאר לעצמך שאני בא אליך היום ואני אומר לך 'שי, היקר. יש כיכר ליד הבית שלי. אני מוכן לתרום 100,000 שקל שזה יהיה על השם של נגיד מהמשפחה שלי'. שנרצח בשואה.

משה אופיר:

שיעלה לוועדת הנצחה,

שי רוזנצוויג:

רגע, אני חושב שצריכים לעשות קריטריונים.

משה אופיר:

יש קריטריונים.

אודליה גוטל:

רגע, רגע. תנו לי לסיים. כולם יודעים יותר טוב. כולם היו בניסיונות כאלה וכולם עברו את הדברים האלה. אני בטוח שיותר ממני, אבל גם אני עברתי

משה אופיר:

את זה במקומות אחרים. ואני רוצה לשמש מהניסיון שלי, למרות שיש כאלה שהם חכמים ויודעים את הכל. אני חושב שהמועצה צריכה לקבוע קריטריונים לעניין ההנצחה. זה לא אומר שנדחה אותם חס וחלילה.

רחל שטיינר:

אבל יש קריטריונים.

משה אופיר:

כן, מה הקריטריונים? בבקשה.

שי רוזנצוויג:

רגע, אני רוצה לאפשר לדליה,

משה אופיר:

אמרת שיש קריטריונים. אני רוצה לדעת מה הקריטריונים, לפני שאני מצביע. אפשר לקבל את הקריטריונים?

שי רוזנצוויג:

דברך ברורים. אמרת את הדברים. דליה תגיב, אני אגיב. יהיה דיון פה. זה בסדר גמור.

דליה נחום לוי:

קודם כל, נתחיל מזה שאני מאחלת שהיישוב הזה לא ידע שום ניסיונות.

אודליה גוטל:

נכון, אמן.

דליה נחום לוי:

בואו נתחיל מזה. דבר שני, אני חושבת שאם קרה וזה ילד שגדל ביישוב, ילד שלנו, המשפחה מעוניינת להנציח, מוכנה לתרום את הכסף, ישבה ועדה, לא אחת, ישבו שתי ועדות. יש ועדת הנצחה ויש ועדת תרומות. הפארק עצמו אין לו שם. הפארק מוזנח. אין שם כלום. יש פה אפשרות גם שאנחנו נרוויח כיישוב, כקהילה, שנרוויח מקום מטופח. ומצד שני אנחנו מנציחים ילד שלנו. עכשיו, אם אתה רוצה להנציח שם של אדם מהשואה, תביא אותו לוועדת הנצחה, תביא אותו לוועדת תרומות, תקבלו את האישורים. אין שום סיבה שלא יהיה, במיוחד שיש לנו פה ביישוב כבר תקדימים להנצחה של נופלים, להנצחה של מי שנפטר.

משה אופיר:

מה הקריטריונים?

שלומית ארצי:

אני חושבת שצריך להכניס אותו לכל הוועדות ואז הוא ידע.

משה אופיר:

לא, לא, אני אמור להצביע על זה. אני רוצה לדעת מה הקריטריונים.

- שלומית ארצי:** מה זה אתה אמור? אתה צריך להצביע האם אתה מוכן שיהיה -
- משה אופיר:** אני רוצה לדעת מה הקריטריונים, שבעתיד, אם יהיה מקרה דומה, אני אגיד 'אדוני, זה לא -
- שלומית ארצי:** ... תהיה בוועדת ביטחון, בוועדת הנצחה, וועדת תרומות. תהיה בכל הוועדות. רק לא ועדת שטח. מה הבעיה? ... במילא אתה לא עובד. אז אין בעיה, תוכל לעשות את זה.
- שי רוזנצוויג:** תראו אבל איזה נושאים ולאן אתם לוקחים אותו. לא, אתם לא מנהלים שיחה, כי ניאלץ לעצור -
- משה אופיר:** אני אגיד מכולם שמהכסף שלי את זכית בבחירות.
- שלומית ארצי:** אתה יושב על הכסא הזה בזכותי.
- משה אופיר:** אוקיי, זה תשמעו שמהכסף שלי שלומית, לא היה לה גרוש על התחת והיא נזקקה להלוואות. את תמשיכי לדבר ככה, אני אפרוש את כל הבעיות הכספיות שלך.
- שלומית ארצי:** אני אעשה לך סדר! אני אעשה לך סדר!
- שי רוזנצוויג:** מותר לך עד 50,000 שקל. אני מקווה מאוד -
- שלומית ארצי:** הוא לא שם שקל! שקל!
- אודליה גוטל:** אפשר רק לסיים את הנושא המאוד רגיש הזה, של משפחה -
- משה אופיר:** 20,000 שקל...
- שלומית ארצי:** לא תרמת. שקל!
- שי רוזנצוויג:** דליה, בבקשה. תמשיכי.
- שלומית ארצי:** הכסף הזה אתה קיבלת בחינם. אתה יושב על הכסף שלי.
- שי רוזנצוויג:** דליה, בבקשה תמשיכי. תתעלמי ותמשיכי.
- אודליה גוטל:** בואו רק נסיים את הנושא הזה, בבקשה.
- משה אופיר:** את רוצה שאני אדבר עוד -
- שלומית ארצי:** אתה יכול לדבר כמה שאתה רוצה.
- שי רוזנצוויג:** משה, אתה חורג. אתה חורג. ... משה, אתה חורג.
- שלומית ארצי:** תנסה, אתה מוזמן. אתה מוזמן.
- שי רוזנצוויג:** די, קדימה. דליה.
- שלומית ארצי:** אתה פה יושב כ... רב פרזיט.

- דליה נחום לוי: שלומית, די. שלומית, די. הוא כבר שתק. קדימה. חתיכת פרזיט. שקל הוא לא שם. לא מתבייש. שאני אביא את עמית? תביא את עמית. בבקשה, אני פותחת את הדוח עכשיו.
- דליה נחום לוי: מה זה, גן ילדים? משה אופיר, אתה ילד קטן? חוצפן!! אבל די.
- דליה נחום לוי: לא, לא, יש גבול. בואו, יש גבול! הבן אדם יושב פה, בלי שהוא תרם שקל ומתחצף! ... לתת לה לסיים. לכבד את דליה, בסדר? התחילה משפט.
- דליה נחום לוי: זה נושא סופר רגיש. עכשיו, הקריטריונים לא נקבעו בוועדת הנצחה הנוכחית. אלה קריטריונים שמלווים את ועדת ההנצחה במשך שנים. מה הקריטריונים? תן לה לדבר.
- דליה נחום לוי: אלה קריטריונים שמלווים את ועדת הנצחה במשך שנים. אתה מוזמן לשבת או לקבל את הקריטריונים, עכשיו אני רוצה לדעת. מה הקריטריונים. אין לי על הפרק. אין לי אותם. אני יכולה להבטיח לך שאנחנו פעלנו בהתאם לקריטריונים. המועצה אישרה את
- דליה נחום לוי: חבר'ה, מי בעד לאשר את המלצת ועדת הנצחה להנצחת רז הבר ז"ל, בשצ"פ ברחוב שובל בשכונת יובלים? שלומית, רחל, שירי, אייל, שי, דליה, אלי, אורית. מי נגד?
- משה אופיר: אני לא נגד.
- שי רוזנצוויג: מי נמנע?
- משה אופיר: אני נמנע.
- שי רוזנצוויג: משה אופיר.
- משה אופיר: כל עוד אני לא יודע מה הקריטריונים, אני לא -

שי רוזנצוויג: בסדר גמור. החלטה: אושר, תודה.

החלטה: מאשרים ברוב קולות את המלצת ועדת הנצחה להנצחת רז הבר ז"ל בשצ"פ ברחוב שובל בשכונת יובלים.

בעד: שי רוזנפלד, שלומית ארצי, רחל שטיינר, שירי זיידמן, אייל רוזנפלד, דליה נחום לוי, אורית שגיא, אלי כהן.

נמנע: משה אופיר.

משה אופיר: אבל את היו"ר. תביאי את הקריטריונים. אני רוצה עוד הערה.

שלומית ארצי: שי, מספיק. לא, מספיק.

שי רוזנצוויג: אי אפשר. אתה לא יכול להשתלט על כל הזה. יש עוד ישיבה אחר כך.

משה אופיר: אני רוצה להעיר פה משהו.

שי רוזנצוויג: אני לא מאפשר כרגע.

דליה נחום לוי: אני התנצלתי מראש.

*** דליה נחום לוי עוזבת את הישיבה ***

5. פתיחת תב"ר מס' 537 סימוני כבישים ומדרכות.

שי רוזנצוויג: טוב, זה תב"רים. זה אוטוסטרדה. פתיחת תב"ר מס' 537, סימוני כבישים ומדרכות.

משה אופיר: אני רוצה לתת הערה.

שי רוזנצוויג: אני לא מאשר לך. על מנת שנוכל לחדש את סימוני הכבישים והמדרכות לקראת שנת הלימודים תשפ"ב, אנחנו מבקשים לאשר פתיחת תב"ר 537, למען סימון כבישים ומדרכות, על סך 100,000 ₪. מקורות מימון – קרנות הרשות. במילים אחרות, אנחנו אמורים לקבל את הכסף מהמדינה. אבל בהיעדר תקציב מדינה ובהיעדר ממשלה וכו', אנחנו לא

מחכים. קודם כל נצבע את המדרכות, נצבע את מעברי החצייה ואחרי זה נשאל ממה. מי בעד לפתוח את תב"ר מס' 537, סימוני כבישים, ע"ס 100,000 ש"ח? מי בעד?

- משה אופיר:** אני רוצה לדבר על זה.
- שי רוזנצוויג:** זו הצבעה.
- משה אופיר:** אין כזה דבר.
- שי רוזנצוויג:** אתה יכול לדבר על זה. תדבר. יש לך 10 דקות.
- משה אופיר:** כמה זמן יש לי לדבר?
- שי רוזנצוויג:** 10 דקות. אבל באמת, באמת, אין לך מה לדבר על זה יותר משתי דקות.
- משה אופיר:** בסדר גמור. יש לי 10 דקות.
- שי רוזנצוויג:** על זה. הנושא הזה. אם זה לא על זה, לא תדבר. בנושא סימון כבישים. תב"ר 537.
- משה אופיר:** אתה סיימת?
- שלומית ארצי:** אתה רוצה לעמוד דום בפניו?
- משה אופיר:** לא צריך לעמוד דום. אני ביקשתי במכתב שהוצאתי למנכ"לית ולחברי המועצה, כולל לך, כולל היועצת המשפטית, ביקשתי להעלות, להמשיך לדון בנושא של קונסטלציית שיווק - תודה רבה.
- שירי זיידמן:** טוב, מי בעד? שלומית, רחל, שירי, אייל, שי, אלי. מי נגד? מי נמנע? משה.

מאשרים ברוב קולות פתיחת תב"ר מס' 537 - סימוני כבישים ומדרכות.

החלטה:

בעד: שי רוזנפלד, שלומית ארצי, רחל שטיינר, שירי זיידמן, אייל רוזנפלד, אורית שגיא, אלי כהן.

נמנע: משה אופיר.

- משה אופיר:** אני אומר לך, כל נושא שאתה מעלה, אתה תקבל בקשה לישיבה שלא מן המניין עבורו, ותצטרך להעלות אותו.
- שי רוזנצוויג:** אתה מפריע לי פעם נוספת.

משה אופיר: כל נושא שלא יעלה פה, יעלה בבקשה לישיבה שלא מן המניין.
שי רוזנצוויג: משה, שתהיה לך העלאה נעימה.

6. אישור עיסוק נוסף למבקרת המועצה.

שי רוזנצוויג: אישור עיסוק נוסף למבקרת המועצה. חני, לשם הסדר הטוב אנא צאי. אני אתן דברי הסבר.

***** גב' חני בריקמן יוצאת מהישיבה *****

שי רוזנצוויג: לבקשת משרד הפנים של המועצה, לאשר כי העובדה שחני בריקמן, מבקרת המועצה שמועסקת אצלנו 50% משרה, כפי שהצהירה כשהיא הציגה את עצמה, היא עוסקת במשרדה נוספת ב-50% באורנית. כמובן שזה ידוע לנו ואינו מהווה ניגוד עניינים או פגיעה בעבודתה אצלנו. עניין טכני לחלוטין.

אודליה גוטל: שלחנו לכם גם את ה -

שי רוזנצוויג: שלחנו לכם חוות דעת. מי בעד לאשר למבקרת המועצה חני בריקמן לעסוק בנוסף כמבקרת מועצה באורנית 50% משרה, שכן לדעתי לא תהיה בכך ניגוד עניינים בין עיסוקה זה לעיסוקה במועצה. אין שום פגיעה בעבודתה במועצה והכל בכפוף לאישור כמובן משרד הפנים. מי בעד? פה אחד?

משה אופיר: רגע. מה זה? דיון. אני יכול להגיד משהו?

רחל שטיינר: כל הזמן.

משה אופיר: כל הזמן. תודה רבה. כל הזמן יש לי משהו להגיד.

שי רוזנצוויג: אורית עזבה? אורית, כהרגלה, עזבה.

משה אופיר: מה שיש לי להגיד אני אגיד. כל הזמן.

שי רוזנצוויג: כן, אבל בנושא הזה. אם זה לא בנושא הזה, אנחנו נמשיך להצבעה.

משה אופיר: בישיבה בעבר עלה הנושא שנתן אפשרות לעבודה

- נוספת למישהי אחרת ביישוב. אתה הצגת את העניין,
- אודליה גוטל:** אתה מדבר על -
- עו"ד גיתית שרמן:** לא, לא, חברים, בואו לא נדבר לגופו. הוא בכוונה לא אמר שם.
- משה אופיר:** סליחה, אני יכול לדבר?
- אודליה גוטל:** זה לא בסיטואציה.
- שי רוזנצוויג:** אני לא יודע על מה הוא מדבר. בואו נשמע.
- עו"ד גיתית שרמן:** בסדר. תנו לו לסיים.
- משה אופיר:** מישהו ביקש לעסוק בעיסוק נוסף, ואז העלו כל מיני קריטריונים -
- אודליה גוטל:** בנוסף על ה-100% משרה שלו.
- משה אופיר:** סליחה, אני לא מדבר אליך. אני מדבר מה שאני חושב.
- שי רוזנצוויג:** אתה לא תקרא לה 'מגעילה'.
- משה אופיר:** העלו כל מיני קריטריונים, שלפיהם שקלו אם לאשר או לא לאשר.
- שי רוזנצוויג:** לעניין.
- משה אופיר:** זה לעניין הזה.
- שי רוזנצוויג:** אז מה השאלה שלך?
- משה אופיר:** עכשיו האלה מר רוזנפלד קריטריון, ויש לי את הפרוטוקול, הוא אומר שקודם כל צריכים לבדוק אם המחלקה מתנהלת ברמה הטובה ביותר וכו'. שזה לא יהיה עומס.
- שי רוזנצוויג:** מה השאלה?
- משה אופיר:** העלתה עו"ד זיידמן את הטיעון שבגלל היקף העבודה שיש לה פה ויש לה שם וזה וזה, אנחנו צריכים לשקול את היקף העבודה, אם זה מתאים.
- שי רוזנצוויג:** מה השאלה?
- משה אופיר:** ועו"ד שלומית ארצי, שהיא עורכת דין ומתעסקת בנשים מוחלשות, למיטב ידיעתי, העלתה את הטיעון שיש לה ילדים צעירים, קטנים, ולכן אנחנו לא יכולים להעמיס עליה, לאפשר לה לעבוד במקומות אחרים. זה שתי עורכות הדין העלו טיעונים שהם סופר

- משפטיים, או אנטי משפטיים.
 דבר לעניין עצמו. אחרת אני ניגש להצבעה ואני
 מדלג. נצטרך לעשות עוד ישיבה.
- שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 עכשיו אני אומר. האם אנחנו צריכים לבחון את מתן
 האישור למבקרת הנכבדה גם כן בטיעון המהולל,
 קודם כל אני חייב לציין את רחל שטיינר לטובה,
 סליחה רגע. אני לא מדבר אליך. שמענו -
 אני עובר להצבעה, חבל.
- שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 אני חייב לציין את רחל שטיינר,
 אני אומרת ... שאני אדאג שאתה לא תוכל להוציא
 יותר מילה. הבנת? כי אם אני הנושא שלך,
 אתה כל הזמן מתעסק באישי.
- שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 ... מדברת לפרוטוקול, ואומרת שאחד הקריטריונים
 זה אם יש לה ילדים קטנים או אין לה ילדים קטנים.
 אז אני חושב את זה. רגע, את אמרת את זה
 לפרוטוקול. ...
- שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 חבר'ה, שלומית,
 אם יש לה ילדים קטנים או לא יש לה ילדים קטנים.
 היא אמרה את זה לפרוטוקול. והפרוטוקול הזה
 אושר.
- שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 אתה לא מדבר לעניין. מי בעד?
 שי, אני יכול לסיים את זה?
- שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 מי בעד לאשר עיסוק נוסף למבקרת המועצה, בכפוף
 למה שאמרתי?
 אני מאשרת.
- שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 שלומית, אלי, שירי, אייל, רחל, שי. מי נגד? משה.
 לא, למה?
- שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 משה בעד. פה אחד.
 אני יודע שאין לה ילדים קטנים.
- שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 פה אחד, אוקיי. הנושא הבא. אפשר לקרוא לה. ...
- החלטה:**
**מאשרים פה אחד עיסוק נוסף למבקרת המועצה -
 חני בריקמן, בכפוף לאישור משרד הפנים.**

משה אופיר: רחל, ברגע שאני שומע שחברת מועצה אומרת 'אני לא אתן לה לעבוד בגלל שיש לה ילדים קטנים', זה נראה לך סביר? זה נראה לך הגיוני? וגם ... שאת...בעניין הזה.

שלומית ארצי: כן, שמחלקה לא מתפקדת! שמחלקה לא מתפקדת! משה, אתה מפריע לי לנהל ישיבה.

שלומית ארצי: שמחלקה שלמה לא מתפקדת. תושבים סובלים.

שי רוזנצוויג: חבר'ה, עצור את ההקלטה.

***** הפסקת ההקלטה לבקשת ראש המועצה *****

7. אישור העסקת מהנדסת מועצה ותנאי העסקתה.

שי רוזנצוויג: אישור העסקה ותנאי שכר מהנדסת מועצה עדי ארגמן כרמל. פורסם מכרז. התקיימה ועדת בחינה בהתאם לנהלי הפנים. הוועדה בחרה מהנדסת חדשה למועצה, שהחלה חפיפה במהלך חודש יולי. מבוקש לאשר את העסקתה.

עו"ד גיתית שרמן: אודליה, אם זה לא לגופו אז צריך ...

אודליה גוטל: אבל זה לגופו.

עו"ד גיתית שרמן: לא, הכוונה היא על עדי.

שי רוזנצוויג: שכר, עניינים וזה. לא נראה לי הגיוני. אז אני אומר,

משה אופיר: מה זה, סודי? לא הבנתי.

שי רוזנצוויג: אוקיי, מבחינתי אין בעיה. מבקשים לאשר את העסקתה, כמובן, בתני השכר כפי שנקבעו על ידי משרד הפנים. כמובן שהמשרה מאושרת, מתוקצבת. המהנדסת כבר החלה בעבודתה ועושה זאת בצורה טובה ומשביעת רצון. משה, מי רוצה לדבר אחר כך?

משה אופיר: לא, אלי יתחיל.

שי רוזנצוויג: אלי, אתה רוצה לדבר?

אלי כהן: אני רוצה לשאול שאלה. כי אתה אמרת שזה מאושר ומשרד הפנים ופה כתוב בכפוף לאישור משרד הפנים. אז כאילו איפה זה? זה מאושר או מחכים

לאישור?

אני אסביר. יש תהליך. כשבחרים תפקידים סטוטוריים יש תהליך מאוד ארוך. משרד הפנים נמצא לאורך כל הדרך, משלב פרסום המכרז דרך מינוי הוועדה שיושבת לבחור. יש נציג שר שיושב. יש מהנדס מרשות אחרת שממונה. משרד הפנים נמצא לאורך כל הדרך. אחרי שאנחנו מסיימים, כמו שעשינו עם כל תפקיד בכיר אחר, גם את חני, גם את אילן בזמנו עם העלאת השכר שלו, גם את החוזה שלי, אחרי שעושים את כל ההליך, החוזה עצמו מאושר על ידכם ולאחר מכן מועבר למשרד הפנים והם נותנים את האישור שלהם, החוזה ותנאי ההעסקה.

אודליה גוטל:

הכל בכפוף. הם ליוו את התהליך. זה מה שאמרתי. אז זה בכפוף. לא מאושר. לא אמרתי שהוא מאושר. ואם הובן ככה, אז בהחלט בכפוף לאישור משרד הפנים. אמרתי, אבל לא משנה. אתה יכול לחזור בכך. בסדר, טעית.

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

גם אתה אמרת שתפרוש מהקדנציה ... חזרת בכך. מה אמרת? ... גם אתה אמרת שתפרוש, ולא פרשת. זה קורה. טועים. גם אתה אמרת שתפרוש ולא פרשת. קורה. אחרי משה יש עוד מישהו שרוצה להגיב? אחרי משה אף אחד לא רוצה? תודה. אני אגיב ואנחנו נסיים. קדימה.

אייל רוזנפלד:

משה אופיר:

שירי זיידמן:

שי רוזנצוויג:

אני חושב שההליך של מינוי המהנדסת עדי ארגמן כרמל, שכלל גם את הנושא של ההתפטרות של המהנדסת הקודמת, שעלה פה לדיון, הוגשה בקשה לקיים דיון בעניין ואתה לא רצית לקיים את הדיון, לא, קיימנו. אפשרתי לקיים אותו. מה זה לא רציתי. אם לא רציתי, לא היינו מקיימים אותו. בסוף הוא התקיים בגלל שאני אפשרתי.

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

לא, הוא לא התקיים.

משה אופיר:

- שי רוזנצוויג: לא, התקיים.
- משה אופיר: לא היה דיון. ולכן אתה קיבלת בקשה לקיים ישיבה שלא מן המניין בנושא הזה, על מנת לאפשר לכל חברי המועצה, מי שירצה כמובן, להביע את דעתו. אתה קיבלת את הבקשה הזאת, בהקשר לנושא. אתה מדבר על נושא שעבר. אז קדימה, אנחנו מדברים על אישור העסקה. אני יודע.
- משה אופיר: אז קדימה, לאישור ההעסקה. אחרת אתה יודע, מי בעד, מי נגד, בנוהל הרגיל.
- משה אופיר: אישור העסקה של המהנדסת, רק אישור העסקה. אז תגיע לקטע של אישור ההעסקה. אישור שכר. תנאי שכר. אתה סיימת לדבר?
- שי רוזנצוויג: לא, אתה לא מדבר לעניין. ולכן אני לא אאפשר את זה. אתה רוצה – תנאי שכר. אתה סיימת לדבר? אבל תן לי לדבר.
- שי רוזנצוויג: דבר לעניין.
- משה אופיר: אני מדבר על אישור העסקה ותנאי שכר. נכון.
- משה אופיר: כתוב פה. מאשרים את העסקתה ותנאי השכר. נכון.
- שי רוזנצוויג: אז זהו. אז אני מדבר על העסקתה. אז אישור או לא אישור. קדימה.
- משה אופיר: אני מדבר על העסקתה. אני יכול להגיד, דרך אגב, לפי הצעת ההחלטה, שאני לא מאשר את העסקתה. נכון?
- שי רוזנצוויג: נכון. כן.
- משה אופיר: אז לכן אני רוצה לדבר על העניין הזה. תנאי השכר שלה לא מעניינים אותי כעת. אני מדבר על העסקתה. לאור העובדה שאתה לא העלית את זה לסדר היום ולא אפשרת לחברי המועצה להביע את דעתם בקשר לכל מה שקרה פה בעניין הפסקת כהונה, וקבלת מהנדסת חדשה, כאשר המהנדסת

היוצאת אומרת לנו מפורשות 'הוא כבר יש לו מישהי חדשה' ומוסרת את השם שלה. שערורייה שאני לא נתקלתי בה בשום מקום ואני הייתי מבקר בהרבה רשויות. לא שמעתי על כזה דבר. לפי דעתי זו שערורייה. עכשיו אני מציע, לא יכול להיות כזה דבר שמפטרים בן אדם והבן אדם שמפטרים אותו בא ואומר 'תראו, מפטרים אותי בגלל שרוצים לקחת את שלומית ארצי'. ובסוף ובסוף באמת פיטרו אותה כי רצו לקחת את שלומית ארצי.

אוקיי, ברור.

שי רוזנצוויג:

לכן אני אומר -

משה אופיר:

שאתם תדונו בזה -

שי רוזנצוויג:

שני מבקש לדחות את הנושא הזה עד אשר יתקיים הדיון, כפי שביקשנו. אם היום היה מתקיים הדיון, לא היתה לי בעיה. מכיוון שלא רצית ויש לך בקשה, אתה רוצה לכתוב שבעה ימים, מובן. עוד מישהו? מובן, מובן.

משה אופיר:

שיירשם לפרוטוקול -

שי רוזנצוויג:

עו"ד גיתית שרמן:

אני מעלה הצעה נגדית, לחכות עד אשר יתקיים הדיון שיתקבל לישיבה שלא מן המניין. זה הכל. טוב, בוא נשמע. מנכ"לית, מה את יכולה להגיד? ולעניין.

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

בוא אספר קצת על התהליך שעברנו, שאתה חושב שהיה סגור מראש. בסדר? קודם כל אני אשמח אם תעשה בדיקה קטנה ותראה כמה רשויות מחפשות, ממש ברגעים אלה, מהנדסים. וכמה אנשים ניגשים למכרזים האלה, אם בכלל. בסדר? יופי. זה ככה כוכבית. המכרז פורסם לפי החוק, מכיוון שבאמצע היה 'שומר חומות', אנחנו מחויבים לפחות שבועיים שהמכרז יהיה באוויר, כמו מרבית המכרזים שלנו, בין אם זה כוח אדם ובין אם זה מכרז רגיל. בגלל שזה היה במהלך 'שומר חומות', הארכנו את המכרז, באישור משרד הפנים בעוד שבוע. על מנת לתת אפשרות לעוד אנשים להגיש. המכרז פורסם בכל

אודליה גוטל:

מקום אפשרי, כולל נמ"ר, שזאת מערכת של משרד הפנים.

לפני הישיבה שהתפטרה - מה פתאום.

אחרי שעשינו הסכם איתה. מה פתאום. זה פועל יוצא מההסכם.

אז איך היא ידעה בישיבה שזאת תהיה המחליפה שלה?

היא רוצה עכשיו להוביל אותך ולהסביר לך ותקשיב. הלאה. יצא מכרז,

זה לא איך היא ידעה. היא לא ...

שי, זה לא עובד ככה. אנחנו מקשיבים רק למשה אופיר ואף אחד אחר לא.

אורן זריף. היא ידעה מראש.

היא ידעה מראש. זה מה שהיא אמרה.

אז תשמע, תקשיב מה אנחנו עשינו.

פורסם המכרז בנמ"ר, שזו מערכת של משרד הפנים. שאנחנו בוודאי לא מחויבים לפרסם בה, אבל בגלל שרוצים תפוצה רחבה יותר מפרסמים בה. פורסם בעיתונות. על פי חוק, שני עיתונים כמו שמחויב. גם ההארכה פורסמה עוד פעם.

אנחנו ביקשנו את ההארכה.

פרסמתי פעמיים בעיתונות את המכרז.

כדי לאפשר לעוד.

שלחנו בקבוצת המנכ"לים, בקבוצת המהנדסים, בכל הקבוצות האפשריות. אגב, אנחנו עושים את זה בכל מכרז. שלא תחשבו שזה משהו מיוחד שעשינו במכרז הזה. מכיוון שהתחום של הנדסה, ומי כמוכם יודע כמה זמן לקח לגייס פקח למועצה, מפקח בנייה, כולכם יודעים כמה זמן לקח לנו לגייס אותו. התחום הזה הוא קשה פי עשרות מונים. כי הסכום שהמועצה יכולה לשלם לבעלי המקצוע הוא סכום נמוך יחסית למה שהם יקבלו בחוץ.

המהנדסת, ...

משה אופיר:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

משה אופיר:

- אודליה גוטל:** ממש לא סכום מכובד למה שהיא יכולה להרוויח בחוץ.
- אלי כהן:** כמה מועמדים ניגשו למכרז?
- שי רוזנצוויג:** תן לה -
- אודליה גוטל:** אני הולכת על זה עד הסוף. לא סתם עושה לך את כל ההקדמות. אחרי כל הפרסום שעשינו, כמה מרוויח מהנדס?
- משה אופיר:** אתה מוכן לתת לה לסיים!? תן לה לסיים.
- שי רוזנצוויג:** תן לי לסיים. אני כבר אענה לך גם על השאלה הזו.
- אודליה גוטל:** אחרי כל מה שעשינו, כל המאמצים, כולל כמו שאמרתי בקבוצות מנכ"לים, בקבוצות כוח אדם, באמת בכל מקום אפשרי, היינו צריכים לבקש ממשרד הפנים אישור להארכה.
- שי רוזנצוויג:** הגעתם במקרה לאגף -
- משה אופיר:** לא הגענו לאף אחד. ...
- אייל רוזנפלד:** שקט, שקט. ...
- שי רוזנצוויג:** לא ייאמן. ... פשוט שנאה. מחלקה שלמה לא עבדה. תושבים סובלים. לא מעניין אתכם. תעזוב.
- שלומית ארצי:** ... ניגשה אך ורק מועמדת אחת למכרז הזה.
- אודליה גוטל:** מתי היא ניגשה?
- משה אופיר:** מה זה משנה מתי?
- רחל שטיינר:** לפני הפיטורין?
- משה אופיר:** לא, אחרי.
- דובר:** אני אוסיף.
- שי רוזנצוויג:** אני לא מבין איך המהנדסת -
- משה אופיר:** רגע, רגע, אתה לא אמור להבין. כי גם אנחנו לא חיפשנו את זה. הם כנראה יודעים מאחר ואם תבדוק מכרזים אחרים, תראה, לא ניגשים, אתה נותן לי לדבר!? יודעים מי נמצא בשוק, מי ניגש, מי לא ניגש. לצערנו הרב אף אחד לא ניגש. הם יודעים ביניהם כבר מי הולך. שים לב. בסיכום פה עם המהנדסת היה 'את תהיי פה', נתנו לה פיצויים מוגדלים, לא משנה, לא ניכנס למה. והחלטנו שבאיזשהו שלב ניכנס למכרז. לא שנייה אחרי, לא לפני. ...

- אודליה גוטל:**
שי רוזנצוויג:
- אנחנו לא נכנסים לזה. אנחנו בשידור.
לא, לא, זה בהסכם שהם אישרו. בקיצור ולעניין.
יצאנו למכרז, ראינו שיש מעטפה אחת. אנחנו לא
יודעים עדיין מי נמצא בה. ביקשנו הארכה. פרסמנו
בכל העיתונים. רגע, יצאנו מגדרנו כדי לפרסם.
כשפתחנו, כל העולם ואחותו יכל לשלשל איזה
מעטפה שהוא רצה. משה, יורי, אחמד, כולם. בסוף
היתה מעטפה אחת.
- משה אופיר:**
שי רוזנצוויג:
אודליה גוטל:
משה אופיר:
אודליה גוטל:
- של הגברת עדי ארגמן כרמל.
כן.
נכון. אגב, כל -
אני יכול להגיד משהו על -
רגע, לא. אני רוצה לסיים רק. כל התהליך לכל
אורכו, בשיתוף משרד הפנים. לכן כשאתה אומר
שאתם רוצים לבדוק. בבקשה, בשמחה. הכל מתועד,
הכל מולם. יש מישהו שמלווה את המכרזים האלה
באופן ספציפי לאורך כל הדרך. אוקיי? זהו. אנחנו
סיימנו.
- משה אופיר:**
שי רוזנצוויג:
משה אופיר:
שי רוזנצוויג:
- סיימת? אני רוצה להגיד לך. כל ההסברים המלומדים
שלך ושל המנכ"לית,
תירגע, תדבר רגיל.
אני מדבר.
לא, לא. 'כל ההסברים', אתה לא צריך להוסיף. אל
תוסיף עכשיו. כל ההסברים שנתנו לך, כן.
משה אופיר:
שי רוזנצוויג:
משה אופיר:
- כל ההסברים שאתה נתת, ושאמרה המנכ"לית לא
מסבירים עובדה אחת.
תגיד. מה?
אבל הם כן מסבירים מדוע מצאת מעטפה אחת, ואני
אגיד לך למה.
- שי רוזנצוויג:**
משה אופיר:
- נו, אז תגיד. אני רוצה שהוא יגיד. תגיד.
ההסברים שלך, ההסברים שלכם לא מסבירים איך
המהנדסת ידעה חודשיים לפני שיצא, חודש לפני
שיצאו המכרזים, שהמחליפה שלה זו עדי ארגמן
כרמל. זה לא מסביר את זה. כי יש הרבה מהנדסים.

- שי רוזנצוויג: לא.
- אודליה גוטל: לא, אין הרבה מהנדסים, משה. אין.
- שי רוזנצוויג: הנחת עבודה ראשונה. דעתך לא נכונה.
- משה אופיר: עולה עוד שאלה שלא אמרת. איך זה שמצאנו רק מעטפה אחת. למרות כל החיפושים שעשינו. ואני, בלי לדעת -
- שי רוזנצוויג: איך זה שלא מצאנו מעטפות במשך חודשים על מפקח?
- משה אופיר: תן לי לסיים. לא הפרעתי לך. אני, בלי לחשוב יותר מדי, קצת מידע אישי מה שנקרא. גם אני הייתי מעורב בדברים מהסוג הזה. כל אחד שחשב להגיש בקשה התקשר כנראה, אני לא אומר, כנראה, לכאורה, שלא יהיה פה עניין משפטי, לכאורה התקשר למהנדסת והמהנדסת אמרה לו 'חבל על הזמן. אני אמרתי להם שמי שייבחר',
- עו"ד גיתית שרמן: לא, סליחה. רגע, רגע. לא, לא. רגע, אתה מאשים, סליחה! רגע, לא, רגע, ...
- משה אופיר: זה מה שיש לי להגיד בעניין.
- עו"ד גיתית שרמן: אני רוצה לעצור. כי אתה מאשים כרגע את המהנדסת במשהו לא תקין. אז אני מבקשת שאתה תשמור על הדברים. אתה מאשים את -
- שי רוזנצוויג: האשמת את המהנדסת היוצאת.
- משה אופיר: אמרתי לכאורה.
- עו"ד גיתית שרמן: לא, לא אמרת על הלכאורה. אמרת על ... לכאורה. משה, חבל. משה, חבל.
- משה אופיר: לכאורה הם ... איתה. ... אלפי מנשה, איך זה שם? כדאי להגיש? לכאורה, אמרה להם 'תראו, המכרז הזה הוא כבר...'
- עו"ד גיתית שרמן: משה, חבל.
- שי רוזנצוויג: אז מי אשם? אז מי אשם?
- משה אופיר: אחרת אני לא יכול להבין איך זה שיש -
- שי רוזנצוויג: רגע, רגע, שאלתי בפירוש מי רוצה לדבר.
- משה אופיר: וראש המועצה השיג את שלו. ואחרי זה ילך ויגיד 'אני במועצה הזאת' ... כי חברי המועצה הם

פריירים. ככה הוא מדבר. ואני רוצה להגיד לו 'לא',
אנחנו לא פריירים'.

שי רוזנצוויג:

משה, דבר פחות, עשה יותר.

משה אופיר:

אתה עושה טעויות שמסכנות את המועצה. אם היו
אנשים פה יותר רציניים, היו מגישים תביעה נגד
המועצה והמועצה היתה משלמת מיליונים. זה הכל.

שי רוזנצוויג:

משה, אני חושב שמה שאמרת זה ביזיון.

משה אופיר:

ביזיון?

שי רוזנצוויג:

זה ביזיון. היחס בין הדיבור של המעשים שלך הוא
באמת כזה מבזה,

שלומית ארצי:

שי, התושבים סבלו מעל שנתיים וחצי במחלקת ...

שי רוזנצוויג:

אתה מאשים במשהו חמור.

משה אופיר:

למה הוא לא מעלה לשימוע?

שלומית ארצי:

אז שימשיכו לסבול.

משה אופיר:

שיחות מסדרון ... שום דבר ...

שלומית ארצי:

שהתושבים ימשיכו לסבול. ... (מדברים ביחד)

שי רוזנצוויג:

מי בעד לאשר את תנאי העסקה ותנאי שכר של עדי
ארגמן כרמל, מהנדסת -

משה אופיר:

אני רוצה להעלות -

שי רוזנצוויג:

לא, רגע! קודם כל -

שלומית ארצי:

שי, אני רוצה להגיד משהו! מחלקת הנדסה, עוד
בימי שלמה קטן, לא תפקדה ועשתה נזקים. קשים
מאוד. רגע! ואז היה את הסקר נכסים שהביא לנו
המון קשיים. שנתיים וחצי עם החלפת ראש המועצה,
לא קרה דבר. תושבים מייללים וחיים רע מאוד בתוך
הבתים שלהם ומודאגים. בעיני לא מעניין אותי מה
הביא, למה הביא. אני מאוד שמחה שעדי פה. ואני
כולי תפילה באמת שהיא תעזור לתושבים פה. כי אין
דבר יותר חשוב מזה. באמת. אין לי כוח, לא רוצה
לשמוע על תושבים שדופקים לי על הדלת בבקשה
לעזרה. מספיק.

שי רוזנצוויג:

מי בעד לאשר את תנאי ההעסקה -

משה אופיר:

צריך להעלות את ההצעה הנגדית שלי. מי בעד ומי
נגד. לך ליועצת המשפטית, איך מעלים הצעות -

עו"ד גיתית שרמן: הוא אמר לך הרגע. הוא אמר קודם הוא יעלה את שלו, כמו שצריך להיות. ואחר כך את שלך. הוא ענה לך. ... אתה לא שומע.

שי רוזנצוויג: לאשר אותה לפי התנאים שצינתי, תנאי שכר לפי מהנדסת המועצה והוועדה המקומית, 95% משכר מנכ"ל ב-100% משרה, בכפוף כמובן לאישור משרד הפנים. מי בעד? שלומית, אלי, רחלי, שירי, אייל ושי. מי נגד? משה.

החלטה: מאשרים ברוב קולות את העסקתה ותנאי השכר של מהנדסת המועצה, עדי ארגמן כרמל.

בעד: שי רוזנפלד, שלומית ארצי, רחל שטיינר, שירי זיידמן, אייל רוזנפלד, אלי כהן.
נגד: משה אופיר.

משה אופיר: אני רוצה להעלות הצעה נגדית.
שי רוזנצוויג: הצעתו הנגדית של משה אופיר. תקריא אותה.
משה אופיר: לדחות את הדיון בעניין של העסקה ותנאי שכר, עד אשר יתקיים הדיון שיוגש לקיום ישיבה בנושא.
שי רוזנצוויג: בסדר. מי בעד? משה. מי נגד? שירי, רחלי, אלי, אייל, שי, שלומית.

החלטה: מאשרים ברוב קולות לדחות את הצעתו של חבר המועצה משה אופיר – לדחות את הדיון על תנאי העסקתה ותנאי השכר של עדי ארגמן כרמל לאחר ישיבה שלא מן המניין שתתקיים בנושא.

נמנע: משה אופיר.
נגד: שי רוזנפלד, שלומית ארצי, רחל שטיינר, שירי זיידמן, אייל רוזנפלד, אלי כהן.

8. מחשוב מוסדות חינוך.

שי רוזנצוויג: הנושא הבא. אני רוצה להציג אותו.
אודליה גוטל: יש לנו מחשוב מוסדות חינוך.

טוב, אני נאלץ לסיים, בגלל ההפסקות המרובות.	משה אופיר:
לא, בגלל שאתה בוחר. זה לא כך.	רחל שטיינר:
זה לא חוג להיות חבר מועצה.	שי רוזנצוויג:
אתה בוחר לקום וללכת.	רחל שטיינר:
אם לא תעשה הפסקות...	משה אופיר:
לא נכון. אתה ... כל הזמן. על הדיונים שלך.	רחל שטיינר:
עזב אותנו חבר המועצה משה אופיר.	שי רוזנצוויג:

***** מר משה אופיר עזב את הישיבה *****

חשוב לציין שאין היום משחק כדורגל.	אייל רוזנפלד:
זה כל ישיבה זה ככה. קדימה.	שי רוזנצוויג:

טוב, רציתי לדבר איתכם קצת על דברים שאני שותף להם בשנתיים וחצי האחרונות פה, מאז שפתחנו את הקדנציה הנוכחית. אחד הדברים זה נושא מחשוב במוסדות חינוך. כשהתחלנו את הקדנציה הזאת עשינו סיורים בכל מוסדות החינוך. גם בגנים וגם בבתי הספר. ומצאנו שהמצב ממש גרוע. מחשבים בני 17 שנה שיכולים לפתוח פה מוזיאון למחשבים. תשתיות אינטרנט, אם בכלל עובדות, יש שבוע, שבועיים, שלושה, שאין בכלל אינטרנט. מתגים ישנים, תשתיות, כבלים, אין שום דבר. אין אפילו סינון אתרים כמו שצריך לבתי הספר. על פי חוק משרד החינוך מחויבים לשים אפילו סינון נגד סמים, אלכוהול וכדומה. לא היה פה כלום. החלטתי לקחת את זה אלי ובעצם ישבנו, פתחנו את זה עם מנהלת החינוך ועם מנהלי בתי ספר, עם מנמ"ר המועצה שזה אבי, מנכ"לית המועצה ועוד יועצים. וגם תושבים שגייסנו אותם, שהם בתחום המחשוב. הקמנו פורומים וניסינו להתקדם. לא היה לנו תקציב, לא היה לנו כלום בהתחלה. אני מזכיר לכם, נכנסנו לתוכנית ההבראה. ורצינו קודם כל לעצור ולבנות תשתית יותר טובה.

אז ככה. במהלך השנתיים האלו גייסנו מעל 1.5 מיליון שקלים. אם בתרומות, אם בהתנדבות. גם משרד החינוך, יש קול קורא שיצא. המועצה השקיעה עשרות אלפי שקלים גם בתוכנית. בנינו תשתית אינטרנט יציבה בכל בתי הספר. 500 מגה בייט. הבאנו אלי לגבעה, לנופי החורש 500 מגה בייט. אף אחד בגבעה לא יכול היום לקבל את המהירות הזאת. כי המהירות הזאת לא קיימת בתשתית של בזק. הדרך להעביר את זה, בדרך יצירתית שעשינו, והמועצה השקיעה פה, שי הסכים לדבר הזה רק בשביל שיהיה אינטרנט בבית הספר גם שם כמו שצריך. יש עורק, אנטנה, שעוברת, משרדת מכאן, הוט, לבית הספר, באנטנה. עורק ראשי לשם, ושם זה קולט. הם נהנים בעצם מתשתית של הוט. לא במקום שיש תשתית של הוט. דרך אגב, בדקנו השבוע את המהירות. המהירות ש... יותר גבוהה ... השרון. הגענו לאבסורד.

אבטחת מידע. דאגנו לסינון תכנים, פיירוול שמנו בכל בית ספר. היום הרף של בתי הספר יותר גבוה מאשר משרד החינוך אפילו מקצה. רישתנו את כל בתי הספר בווי-פיי איכותי. היום, במיוחד במצב של הקורונה, ודרך אגב, לא אמרתי את זה, אבל דוח מבקר המדינה האחרון מדבר על כך שמשרד החינוך כשל בהכנת תלמידי ישראל במאה ה-21 לשוק העבודה. כמו כן, הוא דיבר על כל הקטע של התמודדות עם הקורונה, שכשלנו ולא התכוננו. אנחנו קראנו את המפה הרבה לפני. התחלנו את זה ב-2018. כבר אז התחלנו להתכונן. כשהגענו לקורונה היינו כבר במצב הרבה יותר טוב. יש עכשיו ווי-פיי, יש לפטופים בשפע בבתי הספר. גם לתלמידים וגם למורים שיכולים לעבוד מהבית, בשקט, עם כלי עבודה נורמאליים, שאפשר לדבר וזה לא נתקע לך כל שנייה. החלפנו מקרנים ומערכות שמע בבתי הספר. נגענו בכל ציוד במתחם בית

הספר. הכל. אין מחשב אחד שלא נגענו בו, ניקינו אותו, החלפנו אותו, שדרגנו אותו. אין כזה דבר. הכל פתחנו מחדש, עדכנו ווינדוס עדכני ביותר, עם מערכות הכי עדכניות, שיהיה להם את הכל.

עוד דבר שעשינו, ישבנו עם מנהלי בתי ספר. עשינו איתם עבודה, שבעצם בתי הספר יתחילו לעבוד דיגיטאלי. ה-GIS נכנס לבתי הספר. כל תלמיד היום מקבל אי-מייל של בית ספר ולא אי-מייל פרטי. המורה לא מנהלת את זה מהאי-מייל הפרטי שלה. היא צריכה לנהל את זה מהאי-מייל של בית הספר. יש מרכז שמירת מידע. עוד עובדים על זה. זה תהליך גדול להכניס את המורות. אבל המטרה היא גם שיישמר החומר הלימודי בענן. ואז אפשר כל שנה לעשות לזה reuse. יש פה הרחבת ידע.

ובנוסף, הקמנו מרכז מחשוב יישובי. פה למטה, איפה שהיה המוקד הישן. השבוע סידרנו אותו פיקס. יש שם שתי עמדות יפות. יש תושבים שנרתמים ובאים לכאן בערבים, אחרי שעות העבודה הפרטיות שלהם. יושבים ומסדרים את המחשבים, משמישים אותם כהכנה לבית הספר, במקרה ומחשב מתקלקל בבית ספר יש להם ספייר. הם מחליפים אותו בלייב. סידרנו אחראי בכל בית ספר שהוא אחראי על המחשוב והוא יודע להחליף את זה. ואנחנו לוקחים את המקולקלים, מביאים את זה לפה לתיקון. כל זה כרגע בהתנדבות מלאה. וזה הזמן גם להגיד תודות. קודם כל רציתי להזכיר את אלברטו בר נוי. הבן אדם הזה, אין לי מילים לומר עליו. הבן אדם משקיע שבתות, שישי, לילות. הבן אדם היה עובד פה בכל ערב, בחגים ובחופשים, עד ארבע, חמש בבוקר בבתי ספר. אין מזגנים בבתי הספר. לא כאלה טובים. זה קשה לעבוד את הדברים האלה וזה הכל בהתנדבות מלאה. מתנדב. בן אדם מדהים.

מנהלת החינוך, שנתנה גב, תרמה, עזרה גם כן בכל הנושא הזה. אם היה משהו שהיה צריך להזיז היא

ידעה לעשות את זה. מנהל המחשוב, אבי מאיסי. הוא גם כן, אחרי שעות העבודה. באמת זה היה נפלא ונציין לטובתו, שכל שעה אמרנו לו אנחנו צריכים פה עזרה, אנחנו צריכים פה יד, שתבוא עם האוטו שלך, לא משנה באיזו שעה בלילה, הבן אדם הגיע. הוא גם היה נשאר. זה מדהים. מנהלי בתי הספר ששיתפו פעולה איתנו ונתנו יד. המורים, שמובילים בכל בית ספר. קליה, שעוזרת לנו בחצב, עדי בצופי שרון, ודור שעוזר לנו בנופי החורש. הם אחראי מחשוב בבתי הספר. ויש עוד המון מתנדבים, המון. עוזרים לנו גם מבחינה מקצועית, יריב, איתן, עמית בר חיים, משה אור, תורמים, מביאים קומפרסורים, ציוד. ממש מדהים.

אני רוצה לפנות לתושבים שרואים אותנו. העבודה עוד לא הסתיימה. עשינו שלב א'. זה היה השלב לעצור את הדימום ושיהיה לנו ציוד נורמאלי ושהילדים והמורים יוכלו ללמד. עכשיו אנחנו רוצים לקחת את זה לנקס לבל. אנחנו רוצים להכניס פה כל מיני דברים חדשים בכל בית ספר. מדפסות תלת ממד ולימוד איך לעשות עם זה. רובוטיקה, כל דבר שקשור לטכנולוגיה, זה השלב הבא. אנחנו נשמח מאד לעזרה מכם. מי שרוצה להתנדב, יכול לפנות אלי בכיף, בשמחה. בשעות שלכם, מתי שנוח לכם. אנחנו גמישים. רק לבוא ולעזור. זהו.

שי רוזנצוויג:

אני רוצה להודות לאייל, לצוות הנפלא ועוד יותר על העבודה, דוגמה ומופת לאיך חבר מועצה צריך לפעול ולהתנהל על חשבון זמנו הפרטי. כשאנחנו בתחילת הדרך חילקנו את העבודה והמשימות, וראינו מה המצב במוסדות החינוך שלנו, עוד לפני הקורונה, והמצב היה גרוע. חוסר בציוד, תשתיות שלא עובדות, חוסר ברישות, תנאים מינימאליים. אני הגדרתי ליישר קו ומהר. קל להגיד את זה, אבל בלי כל האנשים הטובים האלה בראשות אייל ואלברטו וכל מי ששם יד, ואבי ועובדי המועצה, זה לא היה

קורה. נכון, המועצה הלכה והביאה קולות קוראים ונלחמה על כספים והשיגו פה תרומות, אבל בסוף זה אותם אנשים שצריכים בלילה להתקין את זה, עד שעות מאוחרות, ולפעמים זה לא עובד. ולפעמים יש תסכולים, שאני אומר לכם רק אחד, אני קצת מגיע מהתחום. המון תסכולים. אבל לאט לאט, בית ספר בית ספר, מוסד מוסד, בצורה מתודית, עברו ויישרו קו. האתגר האחרון היה בית ספר נופי החורש, שבו בתקופת הקורונה אי אפשר היה ללמוד. כי האינטרנט היה קורס, האינטרנט לא היה טוב. לא נראה כאילו אפשר להביא לשם אינטרנט טוב יותר בדרכים רגילות. אז הלכו וחשבו ומצאו על פיתרון מחוץ לקופסה. לייצר ממש עורק, שזה קשר אל-חוטי בין שני צדדים. המועצה נדרשה לשלם לא מעט כסף עבור משהו שלא בטוח שאנחנו נצטרך לכל הזמן. אבל ולו רק כדי שבית הספר יוכל להמשיך ללמד ולא לקרטע במקרה ויהיה אירוע כזה בעתיד, נכנסנו לזה ועשינו את זה. בימים אלה הושלם הפרויקט. אני רוצה להודות לך ולומר, נכון, זה שלב א'. יש לנו עוד הרבה מה לעשות. יש לנו הרבה מה להגיע. אנחנו עוד רוצים כיתות חכמות יותר. אנחנו רוצים להקים מעבדת מייקרים. לא סתם לשים מדפסות תלת ממדיות. אנחנו ממש רוצים להכניס את הילדים ולשלב, לחבר אותם ולהראות להם איך הדבר הזה פונקציונאלי ועוזר להם בחיים. ואני רוצה להודות לך ולכל האנשים, כמובן בכל אפשרות אנחנו עושים, כולל בכנס מתנדבים שאנחנו עושים, אנחנו מכירים ומוקירים. אז תודה לכולנו.

9. שב"חים על כביש המשתלות.

שי רוזנצוויג: אני עובר לנושא מס' 9. שב"חים בכביש המשתלות. תראו, כביש המשתלות, אנחנו חווים בחודשים

האחרונים תנועה מרובה מאוד של שב"חים. בוא נקרא לזה פלסטינאים. לא כולם שוהים בלתי חוקיים. מה שזה עושה בעצם, אתה רואה מעבר לא מבוקר של פלסטינאים מצד אחד לצד שני של הכביש, בשעות העומס ובכל היום. בעיקר אבל בשעות הבוקר המוקדמות כשהם הולכים לעבודה, ובערב כשהם חוזרים. כשיש להם חג אתה רואה שם יציאות המוניות לים. בלי להיכנס לזה שמגיע להם, לא מגיע להם, כל אחד יש לו את הזכות לבקר בים. בואו, שיהיו ברורים, אני מראשי יש"ע ואני אומר לכם, לכל אחד יש זכות לבקר בים. אבל הנושא הזה הוא נושא קריטי, כי הוא משפיע עלינו בכמה צורות. ואני למדתי להבין עם הזמן שהפלסטינאים האלה הם סימפטום. הם לא הבעיה. הבעיה שמשפיעה עלינו בכל תחומי החיים, החל מהפקקים הנוראיים שזה גורם לנו בבקרים, וכל מי שתוהה האם הוספה של עוד נתיב, האם זה יפתור לגמרי את הבעיה, אני יכול להגיד לא. כל עוד הבעיה הזו לא תיפתר יהיו עדיין פקקים. הנושא הביטחוני, שבהם שוהים בלתי חוקיים עוברים, חוצים את הכביש ללא אישור, ללא דרך המחסומים, כפי שהיה בעבר, יכולה להוביל אותם לפגע ולעשות פיגוע ביטחוני, וכמובן העניין הבטיחותי, כאשר רצים אל הכביש. תוצאות של כמעט ונפגע בתאונות זה רק עניין של זמן.

עכשיו, תשאלו אותנו מאיפה הם באו הפלסטינאים האלה? פתאום החליטו לצאת? לא, הם כל הזמן יצאו. פשוט לא ראינו את זה. עד לפני כשנה, גדר המערכת שנמצאת משני צידי הכביש, אחד מהצד של חבלה, אחד מהצד של קלקיליה, היתה מתוחזקת. לא היו בה פרצות. היה בה מנגנון נגיעה. כל מי שהיה נוגע בגדר, היה מוקפץ כוח עם התרעה, ולא מאפשר לו. כל מי שהיה רוצה לעבור לים, לעבודה, אין בעיה. היו מאפשרים לו לעשות את זה דרך המחסומים. לכן אנחנו לא הרגשנו אותם. לא הרגשנו את התחנה

המרכזית הזאת. זה היה בצורה מסודרת, איפה שהמחסומים. מחסום אליהו וכו'.

מה שקרה זה שבאיזשהו שלב, קובעי המדיניות בממשלה, החליטו מסיבות שלהם, שהגדר לא צריכה להיות מתוחזקת יותר. ומה שקרה בשנה האחרונה, קצת פחות, זה שיש שם פרצות בגודל המשרד שלי. ממש רכב יכול לעבור שם באין מפריע. אין שום כוחות, אין שם כלום. אותו פלסטינאי שצריך עכשיו באופן עקרוני לעשות את כל העיקוף, ללכת עד למחסום, הוא פשוט יכול לחצות מהבית שלו, לעבור את הכביש ונגמר. אף אחד לא אוכף אותו, אף אחד לא מעיר לו. אף אחד לא כלום.

אנחנו בתחילת הדרך אמרנו טוב, בואו נפעל בכמה מישורים. במישור הצבאי, ונשאל אותם מה אפשר לעשות, וגם במישור המשטרתי. אולי נאכוף את זה, אולי נעצור את המאסיביים, אולי נעשה כל מיני דברים. מתחילת הדרך, כשאני הבנתי את העניין הזה, אני פעלתי בכמה מישורים. ראשית, עירבתי את ראשי הרשויות וניסיתי להבין האם יש פה בעיה, מסתבר שהיא לא בעיה רק של אלפי מנשה. הכביש הזה הוא ציר ראשי של השומרון. מגיעים לשם מקרני שומרון, מקדומים, מעמנואל, מכל מועצה אזורית שומרון. זה לא פרייבט ביזנס של אלפי מנשה. ופה כולם הסכימו איתי, מאחר ואני בפרונט אז אני מינתי את עצמי לתכלל את הדבר הזה, עם גיבוי מלא של שאר ראשי הרשויות.

הלכתי לפי הסדר. הזמנתי לפה את המח"ט. הראיתי לו את הבעיות. הוא אמר שהוא ינסה לתקן את הפרצות. לכל אורך הדרך הוא אמר 'שמע, שי, בסד"ק הנוכחי אנחנו לא יכולים לתת מענה. זה פלסטר'. אבל ביקשנו את הפלסטרים האלה, לפעמים עשו אותם. יומיים אחרי זה כבר היתה פרצה חדשה. הזמנתי פה את מפקדי המשטרה, מפקדת נקודת קדום, מפקחת תחנת אריאל, שהיא תחנה מרחבית.

בכל המרחב יש פה שתיים וחצי ניידות. הכרחתי אותם במשך שבועות לעמוד בכיכר ולתפוס מסיעים ולתת דוחות ככל שהם יכולים.

אבל מה, הם לא רואים בזה בעיה ביטחונית החבר'ה האלה?

אלי כהן:

מי?

שי רוזנצוויג:

הצבא, וזה. פירצות כאלה גדולות -

אלי כהן:

שי רוזנצוויג:

אני לא רוצה לגעת במה הם רואים, מה לא רואים. אבל תקראו בין השורות. אנחנו גם מצולמים והכל. הבאתי לפה גם את אלוף פיקוד המרכז, שמבחינתי אלוף פיקוד המרכז הוא באמת מעל, ישב לי פה ובסוף הבנתי ממנו. 'שי, אני יכול להעמיד פה גדוד, יכול להעמיד פה מג"ב לשבוע, שבועיים, שיעשו פה קצת, בסופו של דבר קובעי המדיניות קובעי המדיניות. יש פה מדיניות. לא אכנס למה, לא אכנס כמה ומה הסיבה. אני רק יכול להגיד שמה שקורה, הפרצות, זה לא שמערכת הביטחון לא יודעת. היא יודעת. היא מכירה את זה. וזה חלק מהמדיניות שלה לאפשר את זה.

לאחר שהבנו שהדרג הצבאי והמשטרתי לא יתנו לנו את הפיתרון, הם בעצמם אמרו את זה, הלכתי לדרג המדיני. הבנתי, אז בואו נשנה את זה דרך קובעי המדיניות. דיברתי עם השר לנושאים אזרחיים במשרד הביטחון. שר. הבאתי לפה את ראש היחידה להתיישבות, שזה קליבר גדול במשרד הביטחון ובשומרון הרבה דברים על פיו יישק דבר. הבאתי לפה בשש בבוקר, ב-3.8, זה שבוע הבא לדעתי, יגיע לפה סגן שר הביטחון והפמליה שלו. גם כן, שוב, בשש בבוקר. לא שאני צריך להראות להם את הפלסטינאים. פלסטינאים הם יראו או לא יראו, זה לא מה שאני אראה להם. אני אעשה איתם סיור על הגדרות, ואני אראה להם את הפרצות ואני אשאל אותם שאלה פשוטה. שאלה שאני שואל את כולם. מדינת ישראל, מה אתם רוצים שיהיה פה? צריך

גדר? אתם חושבים שצריך גדר? אם צריך גדר, אז נא שתהיה גדר מסודרת, ללא פרצות. מנגנון נגיעה, התראה, כל המנגנונים שהיו, שלא מופעלים. תחזירו את מה שהיה לפני. קבלו אחריות על המקום. ואז כל הטראפיק הזה, התנועה שאנחנו רואים אותה חוצה על הכביש, היא לא תהיה. היא תהיה ממקום אחר, אבל בצורה מסודרת. כי זה היה ככה לפני שנה. לפני שנה לא הרגשנו. נכון, עברו קצת מימין לשמאל לטובת המשתלות, כדי לקנות שתילים. אבל לא היה את תחנת האוטובוס הזאת. ויש לי בינתיים, אני אוסף קונצנזוס ואוסף מאחורי עוד כוח שיעזור לשנות את הדעה של קובעי המדיניות. אגב, רובם חדשים. סגן השר אלון שוסטר, הוא חודש וחצי בתפקיד. הוא לא מכיר את זה. הוא לא קשור לזה. אבל שר הביטחון בני גנץ, הדבר הזה קרה במשמרת שלו. ולכן הציפייה שלי מהפגישה שתהיה שבוע הבא, וזה בעצם תיאום הציפיות שלי מול המשרד, שיהיה צוות שיישב פה, שיכלול את משרד הביטחון, אני מדבר ברמת מנכ"ל, משרד ביטחון פנים, גם כן, מנכ"ל או סמנכ"ל זה בסדר. צבא, אני, כולנו, כדי למצוא פיתרון ולייצר אמירה לגבי המדיניות. יש שאומרים למה לא להבעיר את הכביש, למה לא לסגור את הכביש, זה תמיד אפשר לעשות בכל רגע נתון. יום למחרת כבר כולם ישכחו את זה. וכחוץ מזה שכל מורה שירצה לבוא ללמד פה יעשה בגוגל אלפי מנשה ויראה פרעות, אז לא בטוח שזה ישיג את המטרה. אבל הדבר הזה נמצא על השולחן. כרגע, אני אומר, הדרך וצורת העבודה שלי היא למצות. מאחר ואני מבין, זה לא רק שוטר. אל תעמידו פה שוטרים ולא ראינו משטרה ולא ראינו כוחות. אין. מקבלי ההחלטות, קובעי המדיניות צריכים לקבוע מדיניות חדשה באשר למיקום. ומדובר פה על פחות מ-3 קילומטרים, שבהם יש הפקרות וחוסר משילות של המדינה. זה לא קשור בחייל. זה לא קשור

בשוטר. בטח לא בשוטר הקהילתי שבאים אליו בטענות ובטח שלא במועצה והביטחון שלה, שזה לא בשטח השיפוט שלה בכלל. הקו שם הוא מאוד דק בין שטח שיפוט של משטרה, צבא, מחוז יו"ש. לזה אסור לעצור, להוא אסור לתת דוח. מטורף. משטרת ישראל לא יכולה לעצור רכב עם פלסטינאים בתוך גבולות יו"ש ולהוריד אותו. אם הם נוסעים לגבול ישראל, אז בעצם מחוז מרכז יכול לתפוס אותם. ואז אם אין להם אישורים הוא יכול להוריד את הרכב. אבל זה שוב, זה לטפל בסימפטום שאני חשבת שכן, אולי זה משהו שאנחנו יכולים לעשות אותו, עד שקובעי המדיניות יקבעו את מה שהם קובעים. אבל אתה רואה בשורה התחתונה שזה סוג של פלסטר. לפעמים יש ימים טובים יותר, והרעש שאנחנו עושים, שלא נפסיק אותו, עושה יותר. לפעמים אתה רואה שלא משנה מה אנחנו עושים, הם באים לך מחורים אחרים. את הפרצות האלה צריך לסגור. אני שמת לעצמי משימת על להתעסק בזה. אני יודע שזה גם ברמת ראשי רשויות. ראשי הרשויות האחרים נמצאים איתי בכל פגישה משמעותית שתהיה הם מאחורי. ולכן אני צופה שאם נדע משהו לגבי העניין המדיני, זה משהו שאני מקווה שיקרה בקרוב ויאפשר לנו לעצור את התופעה הזאת.

רוצה להגיד שברגע שנעצור את התופעה הזו והגדר תחזל"ש, לפני מה שהיא היתה לפני שנה, תישמר, תתוחזק, אז גם לא יהיו לנו בעיות סכנות בטיחות, הפקקים שלנו יהיו פקקים אבל פחות נוראיים. אני אומר לכם, אני ממש שם על זה את רוב הז'טונים. הפקקים נובעים מהכיכר ומהשב"חים. אני ממש מאמין בזה. אני מאמין שברגע שלא יהיה את זה יהיו פקקים, אבל הם יהיו פחות נוראיים. ובעיקר תחושת הביטחון שדי הלכה לאיבוד בחודשים האחרונים, תחזור. אני רואה חייל, חיילת, שעומדים בתחנת אוטובוס ופלסטינאים, בין אם יש להם אישור

להיות בישראל ובין אם לא, מקניטים אותם ועושים פרובוקציות, זו פגיעה בריבונות שלנו, במשילות שלנו, וזו יריקה בפרצוף של כל מי שגר באזור. אני לא אתן שלא יקניטו שום חיילת, יאיימו עליה, או על נוסעים או על חייל. לא אם זה בתחנת אוטובוס, זה לא משנה אם זה על הכביש, והם הולכים ועושים פרובוקציות.

אחד הפחדים שיש לי זה שבתאונה אחת של תושב שלנו, של מישהו אחר, היה קצת בטלפון, לא שם לב, סטה, הוריד ארבעה פלסטינאים. בשנייה יכולה להיות לך גם אינתיפאדה מס' 3. וזה לא משנה מי צודק. אנחנו לא רוצים את זה. עד כאן הנושא הזה.

10. עדכוני ראש המועצה.

אני רוצה לעבור לעדכוני ראש המועצה. חבר'ה, זריז, כי יש לנו עוד ישיבה. קודם כל קורונה. חבר'ה, תהיו איתי. קורונה נמצאת באלפי מנשה. נכון לכעת יש כ-18 מאומתים. זה מתפלג משהו כמו 40-60 בין מחוסנים או לא מחוסנים. הרוב לא מחוסנים, אבל אתה רואה שגם בקרב מחוסנים, ראשון, שני, יש מאומתים. רובם ככולם קיבלו את זה בצורה קלה. אתה רואה פה עוד הוכחה ליעילות החיסון. גם באיך שמקבלים ואיך שחווים את הקורונה.

שי רוזנצוויג:

אולי זה אובר בדיקות קורונה?

שלומית ארצי:

אני אגע בזה. למרות שהיישוב שלנו מוגדר כרגע צהוב, אין משמעות לרמזור. צהוב, כתום, זה לא משנה. אין פה התנהלות. יש את הנחיות המדינה, משרד הבריאות, משרד החינוך, פיקוד העורף, תו ירוק וכו'. אנחנו פועלים על פיהם. אני קיבלתי החלטה, בעצם קיבלנו החלטה, אחרי שעשינו דיונים מקצועיים, לעשות כמה דברים. קודם כל הקורונה

שי רוזנצוויג:

היא פה, קיימת. לצד זה שאנחנו רוצים ללמוד לחיות איתה ולא ביטלנו חלק מהאירועים אלא עשינו אותם תחת ההגבלות והתנאים, החלטנו שאנחנו גם רוצים לחסן את הגילאים שהם ברי חיסון, קרי הילדים. עכשיו זה הופך להיות עוד מעט 11 ומעלה. ואנחנו מביאים לפה מתחמי חיסון. לא קל בכלל בימים אלה להביא מתחמי חיסון לפה ומתחמי בדיקות. מחר יהיה מתחם בדיקות. אני לא יודע כמה יבואו לשם כדי להיבדק, אבל אני עושה את הכל כדי לספק את השירות ולהנגיש אותו למי שרוצה. שאנשים שרוצים לטייל, לעשות כל מיני דברים, העבודה שלהם מחייבת אותם, בקיצור, רוצים ללכת להופעה, רוצים את הבדיקה. זה לא שהם קמו בבוקר והם משועממים. ואני מספק את השירות הזה. כן, זה שירות שאני מספק אותו.

שי, ניתן להביא בדיקות סרולוגיות?

בדיקות סרולוגיות כרגע משרדי החינוך והבריאות שוקלים להביא את זה למערכת החינוך, כחלק מפתיחת שנת הלימודים הבאה. זה עדיין לא סגור. אבל בינתיים, כל מי שירצה להיבדק, אני מחויב להביא לפה את הבדיקות. לא אומר מכריח. אבל אני מביא את השירות הזה. אותו דבר לגבי החיסונים.

אתה לא מחויב.

אני לא מחויב. אני עושה את כל מה שאני רוצה. כי אני מאמין שחיסון, אלפי מנשה מחוסן כולו, מהגילאים שציינתי. אני חושב שבטופ 10 במדינת ישראל, כ-94.8% או משהו כזה, כמעט 95% מכלל. זה אחוז מאוד גבוה. טפו טפו, המאומתים שלנו, הגם שיש 18, מחר זה יכול להיות 24, זה יכול להיות גם 30. חלק מבריאים, יורדים מהמצבה, ועוד ארבעה, חמישה עולים. זה משתנה כל הזמן. אנחנו לא מעדכנים כל הזמן. אבל כשיש משהו מיוחד אנחנו מעדכנים. לי חשוב לומר שכל אחד מכם, חברי מועצה במיוחד, צריכים להעביר את המסר. להישמר,

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

אייל רוזנפלד:

שי רוזנצוויג:

מקומות סגורים עם מסכות. אירועים שהם כמובן תחת הגבלות ותנאים. מי שרוצה ללכת לאיזשהו אירוע, לעשות את הבדיקות. מי שיש איזה ספק, מפתח תסמינים או אפילו חושב שיש סיכוי לזה שהוא בא במגע עם מישהו, שפשוט ילך להיבדק, שיגדיל את הראש. עד כה הציבור משתף פעולה. אני חושב שאפשר לעשות את זה ביתר שאת.

אני אשמח לחיזוק המסר מכם. אתם יכולים לשתף את ההודעות שלנו במועצה. אתם יכולים לכתוב הודעות משלכם. אתם נבחרו ציבור, אתם מובילי דעה, עזרו לי בעניין הזה.

עדכון שני, סיבים אופטיים. לא יודע אם שמעתם, היה פה לפני כשבועיים מנכ"ל בזק. אני הבאתי אותו לפה על מנת לסגור מתווה של רישות אלפי מנשה לסיבים אופטיים. כל היישוב. אנחנו בתום ישיבה מקצועית, שלא היתה פשוטה, הגענו בסוף להסכמה שהיישוב אלפי מנשה ירושת כולו לסיבים אופטיים. כל השכונות, בוודאי שהבנייה החדשה, אבל כל השכונות, גם המרוחקות, ירושתו. אני מקווה מאוד שלקראת סוף השנה אנחנו נתחיל לראות את הטכנאים של בזק מתחילים את העבודה. הצפי של הדבר הזה הוא עד סוף רבעון ראשון. לפי הצפי שלהם, לא שלי, סיום של הדבר הזה. ובמקביל אני לא שוקט על שמרי. אני מנסה להביא לפה עוד חברות, שאולי יתנו עוד אפשרויות אחרות. אנחנו לא פוסלים את זה. אבל בינתיים לתת את הספק הגדול, המוכר, הידוע. מי שאתה יודע שייתן לך.

כי יש הרבה ספקים שהיום נמכרים, מחר לא. בזק פה. הוא לא הולך לשום מקום, לכן שמתני כל מה שיש לי על המונופול הגדול והחזק הזה שידוע לרוץ ולתת שירות. במיוחד שמנכ"ל בזק הגיע בעצמו והוא ושר התקשורת, יועז הנדל, פה זה גם המקום להודות לו, כי הוא עזר רבות. הפגישות שלי איתו הובילו בעצם למהלך הזה שהוא הגיע והבינו את

הקושי של אלפי מנשה. שיש פה הרבה אנשים שעובדים מהבית ולימודים ואנחנו נמצאים במקום שהתשתיות בו הן לא טובות, ואנחנו לא רוצים להיות בסוף. מגיע לנו להיות פעם אחת בהתחלה של משהו. אז הדחיפה האישית שלו ושלנו עשתה את העבודה. ופה אני רוצה להודות לכולם, זאת בשורה משמחת.

עמדות טעינה חשמליות. אנחנו נכנסים לפיילוט של פיזור עמדות טעינה חשמליות לרכבים, מתוך ראייה שבעתיד המאוד קרוב זה יהיה סטנדרט. בטח בבנייה חדשה, בטח כשאתה רואה שזה הולך לשם, כל ההטענה החשמלית. אתה לא יכול להתעלם מזה. אנחנו נתחיל מפיילוט של עמדה, שתיים, שאני יכול לעשות את זה כפיילוט. ומיד לאחר מכן נצא למכרז. אייל עוזר לי בעניין הזה. אודליה מובילה את העניין הזה. אני חושב שזו בשורה טובה.

להפוך את היישוב שלנו לירוק יותר.

להפוך את היישוב שלנו לירוק ולתת עוד איזה שירות. שוב, אני אומר. אני רואה פה מכוניות חשמליות. אני רואה אנשים שמושכים כבלים בכל מיני צורות פרוביזוריות. זו לא הדרך. לא כך אני רואה את זה. אנחנו הולכים להסדיר את זה ובשביל זה צריך לתקוע את היתד הראשונה או השנייה. וזה משהו שהנחיתי עד סוף השנה כבר להיות אחרי זה, אודליה. 7

תכנון שביל אופניים. אני מעדכן אתכם בהמשך לעדכון בישיבות הקודמות, שהשגנו תב"ר לתכנון שביל אופניים של כ-300,000 ₪ ממשרד התחבורה, לבקשתי. אז הכסף הזה עכשיו, השגנו אותו כבר לפני חודשים רבים, יש לומר. אבל עכשיו, אם המהנדסת החדשה, היא יוצאת בימים אלה למכרז של מתכנן ויועץ וכל מה שצריך. ואני מקווה מאוד שבזמן קצר נוכל להראות תוכנית שמראה בעצם דרך חסדאי מהש"ג, עד למרכז היישוב, הצד הימני שהוא

אייל רוזנפלד:

שי רוזנצוויג:

כרגע מכוסה בצמחייה שהיא לא מטופלת ואין לה שום added value לכלום, תהפוך לתכנון שבראש ובראשונה שביל אופניים שיחבר בין כל השכונות המרוחקות יותר לבית הספר. חיבור לשכונת גבעת טל ולאפשר לתושבים טיילת נורמאלית, יפה, עם כל הפינוקים, כמו שצריך. אני חושב שזה ישנה את פני היישוב בצורה משמעותית. ואני שמח לומר שהרכבת הזאת יצאה לדרך.

כמו כן שמח לבשר שהתחלנו בשדרוג גני המועצה. הגדרנו בתחילת הקדנציה שאנחנו שמים את ייבנו על תשתיות. זה לא משנה אם התשתיות זה חשמל, אם זה אינטרנט וכו'. אנחנו רוצים לשפר את התשתיות. קיבלנו מועצה עם תשתיות לקויות. חדרי השירותים בגני הילדים, במיוחד בשכונות הוותיקות, ביזיון. לא נעים להגיד את זה, אבל הכל רקוב, מסריח, חלוד. פשוט לא ככה התלמידים שלנו צריכים להגיע לגן. לא המורים, לא הגננות, לא הסייעות.

עשינו מאמץ, הבאנו לפה את משרד החינוך והשגנו תקציבים אשר בצורה תהליכית נתחיל במספר גנים ולאט לאט נגיע עד סוף הקדנציה ובמהרה, ככל שלא יהיו עיכובים, כמו שנתנו את הדוגמה של הקבלן הזה שהיה אמור לעשות משהו, פתאום לא רצה, נעשה את זה עוד בשנה הזאת ובשנה הבאה. זה מה שאני רוצה לסיים. מה שאתם אמורים לצפות לראות זה בגנים הוותיקים חדרי שירותים. גנים משופצים, צבועים, חדרי שירותים מסודרים, מתקנים מעניינים בגנים. מתקנים אתגריים, קירות טיפוס. לאתגר קצת את הילדים שלנו. להכניס להם את הדבר הזה החל מהגיל הרך. וזה קורה. אני מאוד מקווה שעם כל האתגר והדחיות שיש לנו אנחנו נעמוד בלו"ז. וגם אם לא, אודליה, צעד צעד נגיע ליעד. לא לעשות חצי עבודה. לתת עד הסוף.

גיבון וניקיון. אני רוצה לעדכן. אתם לא זוכרים אבל בתחילת הדרך, כשאשרנו את התקציב של השנה

הזאת, אמרנו שחלק מהדברים שאנחנו רוצים לשפר ולעשות קפיצת מדרגה זה ניקיון, גינון. לראות איך אפשר לעשות את זה לאור המצב הבאמת לא טוב שקיבלנו את המועצה. וקיבלנו אותו. הוא בא, היה במצב טוב. תמיד לא טוב. התוכנית שלנו יוצאת לפועל. עכשיו שאנחנו במחצית השנה כבר מזה מספר שבועות ועד סוף השנה אנחנו מפעילים מכונות טיאוט. פעמיים בשבוע מגיעה לפה מכונת טיאוט אשר עוברת ברחבי היישוב לפי תוכנית מסודרת. זה לא דבר שהיה אף פעם.

לא ראיתם פה מכונות טיאוט. ראו את זה רק ביוטיוב. ואנחנו מביאים עכשיו. וככל שאנחנו כמועצה נחליט שזה ימשיך להיות סטנדרט של מכונת טיאוט, פעמיים בשבוע היא עוברת ברחובות, רחוב רחוב. היא גם עושה את פעולת הטיאוט וגם את פעולת השטיפה על המדרכות. זה שאומרים ראינו את הרכב אבל הוא עדיין לא הגיע ל... זה לא אוטו גלידה. אני לא בטוח שהוא יגיע באותה ריצה לרחוב הררית. אבל הוא מתוכנן להיות בכל הרחובות. בוודאי שהמצב כיום אמור להשתפר בהיבט הזה של הניקיון, שכיום אנחנו יודעים מה הוא וכמה. כנ"ל לגבי הגינון. רוב העניין של הגינון הוא מאוד פשוט, ואני אסביר את זה, כדי שתבינו. בקדומים, מועצה עם 4,500 תושבים, יש שלושה צוותי גינון. אלפי מנשה, כמעט 8,500, יש צוות גינון אחד. שלושה גננים ומנהל עבודה. שהוא באמת מנהל עבודה, הוא לא רק גנן. זה מה שאנחנו משלמים. מה שאתה משלם זה מה שאתה מקבל. לי בלחיצת כפתור אני יכול להרים פה גם את הגינון וגם את הניקיון. זה לא עניין של ניהול. זה לא עניין של 'תגיד לגנן', זה נטו עניין של כסף. ברגע שאנחנו, ואנחנו נגיע לזה, נחליט שאנחנו מביאים עוד צוות, שני צוותים לפחות, והם ירוצו בצורה מקבילית על כל היישוב, כמו שצריך אגב, אז אנחנו נעלה מדרגה. זה

לא עניין של פיקוח. לא. זה צוות אחד שמבקשים ממנו הכל. הוא עושה את בתי הספר עכשיו, לקראת פתיחת שנת הלימודים. הוא עושה, עכשיו כשעץ נפל, באמת, קריאות של תושבים הוא עושה. אי אפשר, זה להיכשל. מה שאנחנו עושים עכשיו זה אחזקת שבר, זה המינימום שבמינימום. אני פחות מוטרד מזה. כי אני יודע שכדי לפתור את זה זה נטו עניין של תקציב. אני אבקש להביא בתקציבים הבאים של המועצה, לאור המצב שלנו, יכול להיות שהוא לא ישתנה לרעה, להביא עוד תקציבים לטובת גינון וגם לטובת ניקיון. ברור לנו שהיישוב הזה צריך להיות נקי ברמה גבוהה יותר. אבל חשוב לי שיבינו. זה לא עניין, שוב, של פיקוח כזה או אחר. זה גם, אבל לא רק. זה בעיקר כוח אדם שהוא לא מספיק לעמוד במשימות שקיימות לו. ועם זאת, עשינו עכשיו קפיצת מדרגה עם מכונות הטיאוט.

קיץ לפנינו. נכון, האתגרים הם רבים. כולם רוצים גזם, חגים. אנחנו נראה עוד יותר קשיים. אבל אני יכול להגיד לכם שאנחנו נעשה את כל המאמצים כדי שהחגים והקיץ יעברו בכיף. לפחות בניקיון אנחנו עושים מאמץ שהוא משמעותית אמור לשפר את הנראות.

כביש 444, זה העדכון האחרון. אתם זוכרים שביקשתי ממנהל הפרויקט לבצע מיקרו סימולציה שמדמה את עומסי התנועה בחיבור של כביש 444 ל-55. ולקחת בחשבון את כל הבנייה העתידית שלנו בשומרון, כי אנחנו טענו שלא יכול להיות שמיקרו סימולציה כזאת תראה שאין עומס משמעותי מהשומרון. ובכן, אני לפני כמה ימים קיבלתי מיקרו סימולציה. עשו לי בזום הצגה. עשו הכל טוב ויפה. הראו לי שלא אמורה להיות שום בעיה, אין שום לחץ. זו דרגת שירות שיא, שזה נחשב לדרגת שירות טובה. ועל פניו היה הכל בסדר בשלב הזה.

כשאני התחלתי לשאול את השאלות ואמרתי רגע,

אתם לקחתם בחשבון את הבנייה העתידית, מה שביקשנו? מכאן לשם, to make a long story short, לא. הם עשו מיקרו סימולציה של המצב העדכני עכשיו. כי כל העבודה שהם עשו, כל הספירה תואמת לעכשיו. לא לקחו שום, בעצם לזה התכנסנו. וכל מה שעשו לא שווה קליפת הכלום. זה הדבר הראשון שאמרו.

דבר שני הם אמרו כן, אנחנו מתקדמים, אנחנו רוצים עוד שנה, שנה וקצת, שנה וחצי, לפתוח את החיבור הזה. אבל אנחנו מעריכים שאם אתם לא תתקדמו עם כביש 55, יהיה לכם עומס. אנחנו שמים פה עוד רמזור ועוד זה.

הדבר השלישי שאני שאלתי אותם בשאלת תם. תגידו, הצומת הזאת כמו שבניתם אותה, זו הצומת. עכשיו עזבו אתכם, אין כסף, אין כלום. הייתם בונים את זה ככה? או שהייתם עושים משהו אחר? אמרו בצורה חד משמעית. מה פתאום, היינו עושים את זה עם מעבר עילי, מעבר תחתי. שלושת התובנות האלה הביאו אותי למצב שאני צריך לכנס בצורה בהולה את ראשי המועצות של קרני שומרון, קדומים, עמנואל, מועצה אזורית שומרון וכינסתי אותם. הבהרתי להם את המידע ואת התובנות שלי. ואלה ההחלטות שקיבלנו: א', להיפגש במידי עם שרת התחבורה הנוכחית והמנכ"ל שלה. אני פותח סוגריים, אני שנתיים וחצי ראש מועצה, ארבעה שרי תחבורה. קיבלתי את ישראל כץ. החליף אותו סמוטריץ', מירי ועכשיו מירב. מאוד קשה לעבוד. אבל אנחנו לא יכולים לוותר. אנחנו נלך אליה וזה כבר מתכנס ותהיה לנו פגישה.

במקביל, לקחת שלושתנו, כגוף אחד, לקחת גוף בודק מקצועי, שהוא יעשה את המיקרו סימולציה. הוא יעשה את ספירות התנועה. לאו דווקא עכשיו בחופש הגדול. הוא יעשה את ההיתכנות והוא יביא חוות דעת מקצועית וטובה, שאני מקווה שתראה,

אנחנו טוענים שאם אלפי מנשה בונה עוד 600 יחידות והוא בונה עוד 1,000 יחידות, בסוף הטראפיק פה הוא כזה שאנחנו בכל מקרה צריכים לקבל עדיפות וצריכים לתת לנו, בצומת הזאת, כמו שהיא בנויה עכשיו, זה לא רק עניין של לתת לנו יותר ירוק ברמזור. פיזית צריך לבנות אותה אחרת. יש עוד זמן לעשות את זה. זה דבר שני. העבודה הזאת.

ועכשיו סוגרים את הדבר הזה. זה תהליך, אבל מאמין שתוך שבוע, שבועיים אנחנו אחרי זה. הדבר השלישי הוא כבר לבדוק ולשריין לעצמנו את האופציה המשפטית. א', אנחנו לא מוכנים, אני לא מכוון לשם, אבל אני אומר, אם נצטרך, אחרי הישיבות, אחרי שנעשה את כל מה שצריך, לא יקבלו את דעתנו שאומרת א', או תסדרו את החיבור הזה. כשהוא יהיה מתאים לצורך האמיתי, אחרי שלקחתם בחשבון את כל הפרמטרים, או שתעשו את זה.

ואז זה יאריך לכם את הפרויקט באולי עוד שנה. או שלא תעזו לפתוח, זה לא סוד, שלא תעזו לפתוח את הצומת הזאת עד שלא סיימתם לפחות לייצר פה כביש עם ארבעה נתיבים מסודר, שיודע להשתלב בצורה בריאה במצב הזמני, של השלב הראשון של פתיחת הצומת. כי בסוף, התוכנית העתידית של משרד התחבורה הוא באמת לעשות שם מחלף. כן לתת את הפיתרון. אבל הפיתרון הזמני שלהם הוא לא טוב. הוא יכול להימשך כמה שנים, ארבע, חמש, God knows.

אז מה שאני מעדכן אתכם עכשיו, אני לא מרוצה ממה שנתנו. אנחנו נעשה את זה בעצמנו. הבנו אותם. למרות שישבנו איתם, ישבנו עם השרה, ישבנו עם אנשי המקצוע, חיברנו אותם לנתונים. הם מתקשים ללכת בדרך שלהם. לא סופרים את השומרון. וכולנו נגיע לשרה, נציג את העמדה שלנו. אני לא יודע, יכול להיות שהיא תגיד 'חבר'ה, אין

לכם בכלל כביש 55'. אני לא יודע. יש להם אג'נדה משלהם.

ואז משם, אם הדרך הקצרה תהיה לבוא ולקבל את ברכת הדרך מכם לרוץ קדימה בהיבט המשפטי, אז יש לנו שנה וחצי בערך, אולי קצת פחות, כדי לרוץ על זה. בחיים של פרויקט, אם אתם שואלים אותי, זה לא הרבה זמן. אבל זה מספיק זמן כדי לייצר פה משהו שאף אחד לא יגיד בחודש האחרון גם אלוהים לא יעצור את הדבר הזה. תודה. אנחנו ממשיכים לישיבה השנייה. סיימנו את המועצה הזאת.

אודליה גוטל

מנכ"לית המועצה

שי רוזנצוויג

ראש המועצה
